

CANADA

En rösträttsändring. En motion har väckt i parlamentet med förslag att väpnad strid skulle få rättighet att rösta på den ort han befinner sig när valen försiggå.

Understöd åt Parisövervakningen. I Canadensiska senaten framlades i lördags förslag om att Canada skall sända understöd till Offren för öfversvämningarna i Paris.

Elevatorfrågan. En delegation representerande grain growers och kvämgödnare i Canada har uppvaktat regeringen med anhållan att denna måtte öfvertaga terminalelevatorerna i Fort William och Fort Arthur.

Järnvägsbyggnadens öfversvens. Hon George P. Graham har i Ottawaparlamentet framlagt en statistik, hvaraf framgår att 114 olycksfall under året vid arbetet på National Transcontinental Railway. De flesta förolyckningar äro orsakade af ren vårdslöshet.

C.N.R.'s Atlantbåtar. C.N.R. ämnar lösa sina nyinköpta atlantångare i ena sidan och i andra sidan i Montreal. De två passagerångarna Cairo och Heliopolis skola i ena sidan Liverpool, utgå till stället Southampton och i andra sidan till Liverpool. Dessa båtar äro utrustade med insatssätt för linien Liverpool-Montreal.

Ingen kanal till Saskatchewan River? I Dominionparlamentet talade i fredags hon Wm. Pugsley mot den af James Connors framlagda "international waterways bill". I denna förslagslag betonas att ingen kanal från Lake of the Woods till Saskatchewan river.

C.P.R. skall "spänna" 30 millioner dollars på järnvägsbyggnader i västern i år. Detta är en glad nyhet som i går meddelades från bolagets kontor härstädes. Denna summa betyder många nya mil järnväg för trakter som hittills förlorat väntat på järnvägsförbindelser.

Orsaken till Webbovolycken? Undersökningen med anledning af olyckan vid Spanish River har gifvit vid handen att järnvägsplattan på platsen i fråga var byggd öfver ett klärr och att bolaget haft mycket stora svårigheter att underhålla banvallens därrit.

Rälsbrott hade ofta förekommit, men banvärdarna påstodo att banan eftersett på bästa sätt.

Kränglet vid gränsen. Christian Geier, en tysk färdman och hans hustru från North Dakota, som de sista fyra åren bott i Collins, Sask., ha blifvit vägrade tillåtas till Förenta Staterna och äro mycket förtvånade därför. De skulle besöka sina barn i U. S. A. när de i Emerson blifvit hindrade att fortsätta resan på grund af att Geier hade något fel på ögonen.

Mannen hade en större summa peng. ar på sig, så att de kätliga tjänstemännen kunde ej hafva skal att anse honom som medellös.

En god annons för Canada. Grand Trunk Pacific järnvägen kommer att slå ett stort slag för Canada vid den blifvande världsställningen i Brusel. G.T.P. håller på att uppföra en stor byggnad på utställningsplatsen, där bl. a. kommer att föreslås vackra och karaktäristiska kinetografiska kinematografbilder med motiv från Canada i allmänhet samt från byggnaden af National Transcontinental. Äfven bilder från lifvet på farmerna samt jakt- och sportmotiv komma att visas.

Skall staten eller storbolagen äga vattenfallen? Då Nelson River Railway's anhöllan om vissa vattenkraftprivilegier härom dagen skulle behandlas af järnvägskommissionen, ingafs en skrivelse från Hon. Clifford Sifton, ordförande i den kommissionen om uppköpet af detta ärendet. Kommissionen önskar nämligen undersöka rättmätigheten af det ifrågakommande bolagens anspråk, som man fruktade skulle leda till att bolaget finge monopol på all vattenkraft i vissa trakter.

Härdt väder på Atlanten. Canaridagarna i Lasitanias sista resa från New York till Liverpool var ingen lusttur. En förtäring stor rasade, och passagerarna, bland hvilka voro åtskilliga svensk-canadensare, ledo mycket af sjukvård. En af passagerarna kastades i matsalen under en våldsam krängning baklänges mot golvet så att han skadades svårt i hufvudet. En kvinna blef så uppskakat att hon förlorade förståndet — synligtvis kom hon dock åter till sina sinnen vid slutet af resan.

Vet ni att kikkostan kan förekommas? Ofv. härt af Chamberlains Congh Remedy så snart behövt eller vanligt kostan installer sig — och kikkostan kommer inte.

Säljes öfverallt.

ALBERTA. Vår 10 i Alberta. Värdet är nu så varmt i södra Alberta att farmarna börjat med en del värbäver, såsom t. ex. harfning. Fortsätter värbäver, ämnar man snart börja plöja.

Kooperativa fläskaffärer. Farmarna i Alberta ha accepterat en af regeringen utgjord plan till inrättande af ett kooperativt fläskaffärstillsammanslag. De ha förbundit sig att leverera ett tillräckligt antal svin.

Modernare fångvärd. I Alberta kommer man att anlägga farmar, där fångar skola syslätas med jordbruksarbete. Man hoppas därigenom kunna förbättra fångarna i stället för att de annars vanligen endast bli mer förhördade genom fångselifvet.

Öfverkörd af taget. Osear Oleson, förman för ett extra arbetslag, öfverköordes i onsdags af ett godståg på C.P.R.-bangården i Maceoed och dödades omedelbart. Kroppen blef svårt lemlästad. Oleson var 35 år gammal och gift.

Wetaskiwin-nyheter. Nu när det talas om att vår goda stad skall få ännu flera järnvägar har det börjat visa sig lifligare inom fastighetsvärlden.

Den nya skolan på östsidan staden är nu färdig och öppnades den 1 februari. Den är uppförd af tegel och sten och är i alla afseenden en prydning där den står i den skandinaviska stadsdelen.

Den svenska lutherska kyrkan har i dagarna haft stor konferens. Bland framstående personer som närvarade märktes äfven pastor L. P. Bergström från Winnipeg.

Kom ihåg att J. P. Johnson & Co. äro de enda i staden som sälja ångtågsbiljetter till och från olika städer i Sverige, Norge och Danmark med de bästa linjer.

Pastor F. Palmberg från Winnipeg höll på i staden förliden vecka samt predikade i skandinaviska baptistkyrkan.

Den svenska morsen vid fyratiden brunnit tre byggnader på Railway St., nämligen Brine's "second hand" butik, Julius Schantz biljard och raskalott samt H. Kiesers block, som beboddes af familjer på övre våningen och hvars nedre del upptogs af Wing Lees restaurang och Sanders "second hand" butik. Ingending räddades och förlusten anslås till flere tusen dollars, hvaraf endast en ringa del var brandförsäkrat. Detta är eldselvdans nummer två på samma gata i vinter, så att om den röde hanen brasar på vidare, så blir det snart inga hus kvar på Railway St.

En särdeles vackert väder har varit rådande i Alberta under hela Januari månad. I den södra delen af provinsen sågades det ike finnas någon snö, och farmarna ha varit ute på sina åkrar och plöjt och harvat. Detta tages förmodligen för en anka, men det är dock en verklighet. Flera af våra landsmän i staden, som nyligen återvärd från besök i sina gamla hem i Minnesota och Dakota, klaga öfver den stränga vintern de ha där nere och säga sig vara tacksamma och glada att få vara tillbaka i det soliga Alberta igen. Sälunda har man i Alberta i lugn och ro läst om den starka kylan som varit rådande i Staterna och de fruktansvärda stormar som rasat i Europa, utan att själf ha någon kännning däraf.

Det säges nu att Canadian Northern ämnar komma in till Wetaskiwin redan denna sommar. En delegation bestående af Chas. H. Olin, M. P., Alf Ellis och James Bradley, uppvaktade president Wm. McKenzie härom dagen i Edmonton angående att få detta bolag att anslutas till Wetaskiwin. Mr. McKenzie visade sig synnerligen intresserad af att ansluta Wetaskiwin och förklarade att han länge haft planer att förbinda denna stad med sitt järnvägsystem. Han tillade att han i sommar skulle förbinda Wetaskiwin med Vegerville-Calgary-banan med en branch från Wetaskiwin och anlöpa öfvannämnda järnväg vid norra ändan af Dried Meat Lake.

Mr. McKenzie visade sig hafva stort intresse för detta förslag, och förklarade sig äfven ha ett nytt projekt att från Wetaskiwin öfver Lewisville-Meeting Creek anlöpa Saskatchewan-banan i township 30 range 1 west af 4th meridian samt fortsätta västeråt med en bana från Wetaskiwin till Brazeau River, där Canadian Northern har stora kol-fält.

En sådan järnvägsförbindelse skulle göra Wetaskiwin till ett viktigt järnvägscentrum, och staden finge därigenom sex järnbanor. C.P.R. och Grand Trunk Pacific hysa äfven planer för nya företag i vår ömsejd, skrivs till C.-T.

Om det ofta är svårt att förekommas en olycksständelse, är det däremot lätt att vara beredd på att den skall hota. Kipp för 25c en flaskan Chamberlains Liniment, det är bra för senstrikingar, svullnader etc.

Säljes öfverallt.

LANDRUSH

"God gave the land to the people".

Öfvannämnda är en bild från Estevan, Sask., och visar hur en mängd hemstedsökare lagrat sig framför Dominion Lands Office, i väntan på att få sin del med af regeringens fria land. Somliga ha tydligen tillträtt

ytterligare försökt sig och ha nu i sin snabba frammarsch nått St. A. gathe, 25 mil från Winnipeg.

Börja inte farmarna på att använda det förtärliga rättigt på rätta sättet så marscherar rätt-ärmen snart in i Winnipeg och gnager skorna af fötterna på stadsborna.

Härdt provvad har under senaste tiden familjen Aug. och Amanda Astrom blifvit. Familjen bor i Scandinavia, Man., men vistas för närvarande i Minnedosa. Under tröskning förliden höst afbröt Astrom sin ena arm, och har där för värdats på lasaret i Minnedosa, men är nu i det närmaste återställd. Dock säger ordspråket: "en olycka kommer aldrig ensam", och så äfven här. För att ike nämna Mrs. A's kläna hälsa har afven deras lilla dotter Hulda svårt insjuknat och blifvit slagen med fullkomlig blindhet. Den yngre Astrom viljen denna tidning till alla som bidragit med hjälp till Scandinavia såväl som i Småland uttrycka sitt i särsta tack för det deltagande som bevisats dem i deras härla profning.

ONTARIO. En exploderande gevärspatron. Två Kenora trappers blefvo här om dagen svårt skadade genom explosion af en gevärspatron i deras camp vid Ingolf. En af dem miste sitt högra öga.

En hoteldavärdinna som amatordetektiv. Fred Dafoe arresterades härom dagen i Port Arthur för det privat hotell där Dafoe bodde hade igenkänt en del vänner i hans rum efter beskrifningarna i tidningarna på det stolta golvet. Hon gaf en vink åt polisen och Dafoe blef fast.

En rusigt död. En man, som uppgaf sig beta Henderson, öfverfull af två gamla kvinnor i Norwood, Ont., tillfogade dem lifsfarliga hugg med en xxa. Hans mening var att råna kvinnorna, som kort före öf-fallet bjöd honom på mat. Han beredde sig nämligen inträde i detsam under förvandling att han var hungrig samt utan arbete och pengar.

Dubbel-dröp i en järnvägs-camp. Ett viddt uppträde ägde här om dagen rum i en af C.N.R.'s camper i Grafton. Gräl uppstod mellan några italienare, och en af dem Geo. Meronto begynte skjuta blindt på sina motståndare. Två af dem ha aflidit af sina skottsår, och en tredje ligger på lasaret med flera kuler i em armen. Gärningsmannen flydde till skogarna men är redan infångad.

Svart på vitt. Miss Velia Nelson Chatham blef här om kvällen anfallen af en neger, då hon var på väg till sitt hem. Negern närmade sig henne bakifrån, slog henne till marken och kastade sig öfver henne, i det han sökte strypa sitt offer. På hennes prösknydade dock folk till hjälp och den svarte uslingen fann därför bäst att lämna henne och taga till flykten. Som alla svin i svarta i mörket och detta speciellt gäller negrer, blef han ike iaktad, hvilket tyvärr försväras hans uppspärande.

Det försvarna gulduret. För två år sedan förlorade en af gästerna i Queen's Hotel i Montreal sitt gulduret, med en lag sig en eftermiddags tur på sitt rum. Man trodde först att någon smugit sig in i rummet och kyckert klockan, men tyfven kunde man ej trots lifliga efterspanningar få reda på.

För ett par dar sedan kistes gatan ett öfvermånad. Vid en storsidning uppstäcktes i det ifrågakommande rummet en stor springa i golvet vid vägg-

WINNIPEG

UPPROP. Som vår landsman Mr. Schultz, bonde vid Patrik st., är genom ny sjukdom åter förhindrad till arbete och därmed urståndsat till försörja sin stora familj vilja vi härmed värdja till bättre lottade landsmän om bistånd. Behovet af hjälp är stort. Lista finnes på Canada-Tidningens kontor samt hos Chas. J. Sandberg, J. A. Gustafson, Swedish Importing Co. samt J. Fredberg.

De hygieniska kloakerna i Winnipeg skola framdeles komma att ventileras bättre. The board of work har haft denna fråga under behandling och kommit till det resultat att det inte är "bra som det är".

Så ung och så fördärfvad. Harry E. Bellaire stod inför polisdomstolen i torsdags anklagad för stöld af en öfverlock från en kamrat, Bellaire, som endast är 18 år gammal har dock redan upprepade gånger varit i delo med rättsvitsan, och det är ej mer än en månad sedan han släpptes ut från fängelset. Han sattes nu åter inom lös och bom för hela två år.

En okvinnlig kvinna. Miss Eva Miller, hvars antecendia äro både si och så, stod härom dagen åter inför polisdomstolens skrank. Hon hade nämligen dagen fört fött ett antal af bursärkarer på Exchange Hotel och ställt till stor uppståndelse där. Bl. a. hade han kastat en butelj mot en spegel så att glasskärfvorna yrde om hufvudet på de innevarande. Och det värsta var att hon varit så ful i mun att själfve baretendern rodat som en skofflika åt hennes oförsiktheter.

Hon dömdes till fyra månaders straffarbete.

En morfinist. Onsdag kväll kom en kvinna in på härfvande polisen och bad om beskydd mot sin man. Denne, ett apoteksbetjänt vid namn W. Becket, är ett offer för morfinköket, och då han får sina anfäll har brukat försöka ta död på hustrun och barn. Senast hade han lagt gift i en kopp kaffe åt hustrun, och ehuru denna tyckte att det smakade konstigt, och därför drack mycket litet blef hon dock sjuk och läkare måste tillkallas.

Becket arresterades, och i hans hem fann polisen en hel koffert full med gifter och andra apoteksvaror som han stullt på de ställen han haft anställning. Mannen var så medtänksam af morfinköket att han måst tillaggas på lasaret.

Baptistförsamlingen. Kvinnornas missionsmöte hålles hos Mrs. Dahlstrom, 475 Alexander ave., på torsdag e.m., begynnande kl. half 3. — På kvällen öfvar kören.

Söndagskollariemöte för tåxtstudium hålles på torsdag kväll hos miss Durén, 871 Bannatyne ave. Andra än lärare äro välkomna också.

Förliden söndag ökades söndagskollan med flera nya elever och i ungdomsföreningen intogs fyra medlemmar.

Nästa söndagskväll håller pastor J. Olander sitt tredje föredrag öfver "Joseph, hans karaktär och verk". Förliden söndagskväll var kyrkan tillträngsel fylld. Efter predikan förrättades dop.

Pastor A. J. Peterson i Tyndall predikar i Lae du Bonnet nästa söndag (den 6 febr.). Möte hålles i kyrkan kl. 2 e.m. och i skolehuset kl. 7:30 på kvällen. Han stannar äfven några dagar efter söndagen.

Från godtemplarvärlden. Till tjänstemän för kvartalet 1:sta feb.—30:de april har logen Eldrottningen, Elmwood, utsett följande personer: L. T. A. W. Hammarstedt V. L. T. Gust. Anderson L. S. Richard Anderson L. U. Andrew Glad L. Sk. J. G. Forslund L. M. Miss Wendla Erikson B. L. M. Miss Christina Lundström L. K. Mrs. M. Larson B. L. S. Miss Sally Sverkeson I. L. V. mr. Emil Berglund Y. L. V. mr. Ernst Petterson som F. L. T. ingår mr. T. Zetterlund. Logen beslöt att som L. D. återkommandera mr. Bror Hägg och till I. U. T. Mrs. Louise Forslund.

Till ombud att representera vid Manitobas och N. W. storloges årsmöte som afhäles i Winnipeg d. 15-18 feb. har logen valt följande personer: Bro. Hägg A. W. Hammarstedt Andrew Glad.

Staden fick betala skadersättning. Staden Regina har i dagarna dömts att utgifva \$1500 till en förmån vid stadens kloakarbeten hvilka blifvit skadad under arbetet. Han kom i somras under ett jordras och fick ena klibbeten bräckt och flere framänder utsatta. Han hade begirt \$4000 men domstolen värderade klibbetet och framänder till endast \$1500.

Öfversvämningarna i Frankrike.

En syndafloed öfver Paris — 200.000 människor husvilla.

Alla floder i mellersta Europa ha stigit öfver sina brädor och åstadkommit förfärliga öfversvämningar, särskildt i Tyskland, Schweiz och Frankrike. En stor del af de sistnämnda landet är under vatten och öfversvämningen har där svält ut till en verklig nationalolycka.

Väst är det i Paris. Där är det som om en andra syndafloed kommit. Seine har stigit högre än någonsin fört sedan den stora öfversvämningen 1802. Den har forsat som en norr-ländsk älf genom staden, medförande en massa spillror, döda djur och emellanåt ett människolik. De världsberömda broarna ha hotats och Pont des Arts och Pont de l'Alma ha måst afspärras från trafik, enär de hvilket ögonblick som helst hotat brista. Det gigantiska Eiffeltornet hotar falla, undergräddt af vatten, som brusar vid dess fot. Guistelegrastationen på dess topp är öfvergifven. För öfrigt är nästan all telefon- och telegraf-förbindelse så väl som samfärdsel afbruten i de öfversvämmande distrikten. Tunnelarne i Paris äro förvandlade till väldiga underjordiska floder. I den nya tunneln mellan Place de la Concorde och Passage de la Trinité var vattnet i lördags 61 fot djupt. Hela den underjordiska labrynten under Paris är full af vatten och alla rättarna, som upphällt sig i kloaker och katakomber, ha kommit upp i dagen i tusental och tiotusental. Gatorna närmast floden likna Venedigs kanaler. Husvägggar mot floden ras, undergrädd af den stridna strömmen. Alla fabriker och verkstäder ha blifvit stängda och omkring 25,000 arbetare äro därigenom sysslolosa.

I stadens omgifningar är tillståndet ännu värre. Omkring 200,000 personer ha blifvit husvilla, jagade bort från sina hem af öfversvämningen. Hyddor sjunka ned i gytjan och färvinna. Större hus rasa ned på undergrädd grund. Midt inne i Paris störta gator in öfver de vattenfyllda tunnelarne. Förlusten af människolif har hittills icke varit så stor — antalet omkomna uppgives till inemot ett tjog — men ägendomsförlusten är ofantlig, den kan i närvarande stund ike ens närmelsevis beräknas. På landet i flodfloderna ha tusentals kreatur omkommit.

Stor nöd råder i hufvudstaden bland de arbetelösa och husvilla. Premierminister Briand begärde och erhöi genast i måndags förra veckan \$400,000 af statens medel som tillfälligt nuddtjänst och Röda Korset har organiserat understödning åt de nödlidande. Militärerna och polisen utöfva ett hjältemodigt räddningsarbete under ledning af polisprefekten Lepine.

Hungersnöd hotar i många distrikt af Paris, prisen på lifsmedel stiga i kapp med Seine, och sedan en del af vattenverket i söndags blef förstörd hotar också vattenbrist. Paris har sin vattenledning från Seine och då den var en hög grad förorenad beslutades af statsrådet att tillfälligt på allt annat. Polisen gör från hus till hus en uppmannan folk att koka dricksvatten.

Arbetsminister Millerand förklarade i måndags kväll efter en inspektionsresa, att om floden fortforre att stiga, kunde ingenting hindra en förfärlig katastrof och öfversvämning af stadens folkrika kvarter.

Trots den skada, som redan åstadkommit och den fara, som ökas med hvarje timme, äro parisarne hvad de alltid ha varit, i nöd och lust — nyfikna, skadedystna. En fjärdedels miljon människor samlas i hallrägen på kajerna och betrakta det fassansfulla majestätiska skadespelet, hänge sig med rysande förtjusning åt de sensationer det framkallar eller utpeka för hvarandra de spillror som driva med den rasande strömmen — och finna nog och anledningar till "hon-mots" af många förbindande föremål. I tisdags fick en folkhop, som samlats på en kaj, ett kärkmetall tillfälle att applådera en heroisk handling, då en amerikan vid namn Johnson hoppade ned in den försande strömmen och räddade med egen lifstara en präktig rashund, som kom flytande ensam på en lösrökt dörr.

En massa slöder gör goda affärer genom stöder och rån, och myndigheterna ha svårt att uppehålla ordningen. Till alla andra fasor har också sållat sig fruktan för eldsvador, som skulle kunna härja aldeles östörd, enär vattenverket ej längre fungerar. Kolbrist har också inträdd, och hela situationen är så förtvivlad men gärna kan tänka sig.

I går meddelades emellertid att Seine nu börjat sjunka, och att det värsta alltså torde vara öfverståndet. Men det lär dröja länge innan Paris kan reda sig efter den fruktansvärda förseliden som nu drabbar staden.

Central Business College
Skaffa efter katalog för dag och afton klasser till
Central Business College
Winnipeg, Man.

Malmö Boarding House
233 Stanley Street.

GOD MAT!
BILLIGT PRIS!

Scandia Hotell
JOHN ÖGREN.
307 Patrick Street,
Hörnet af Henry Ave.

THE RIVERVIEW
HOTEL
ELMWOOD.
Utmärkt matservice och bästa
skänt. Skandinavisk valkommen.
J. J. O'CONNELL, Egare.

Occidental
Hotel.
D. & N. RIFSTEIN & CO.

Finaste Matservice
Skandinaviska Populära Hotell
Hörnet af Main St. och Logan Ave
Telefon 1688.

BAD
VANLIGA BAD.
De bästa i staden. — Öppet alla
timmar.
RYSKA ANGBAD
Spejlligt mot höftvärk, reumatism,
och styva leder.
532 Dufferin Ave.
Telefon 6180.

Clark Bros. & Co., Ltd.
143 Portage Ave.,
East of Main St.
Bok- och pappershandlare
i parti.
Winnipeg. Manitoba.

Ny kol- och
vedaffär
vid hörnet af Main & Flora St.
Alla slags kol och ved till läg-
sta priser. Snabb hemkörning
Gör ett försök!
CCCIEFF & WHITLEY
PHONE MAIN 2254.

Priser: \$18.00 till
\$49.00
Denna gräddseparatör
tar år gjord i Stock
holm, Sverige. Då ve-
ni att det är en förut
klassig separator till
moderat pris. Vi så
pa i så stor skala att
frakten ifrån Sverige
blir mycket obetydlig
för hvarje separator.
Vi sälja direkt till
köparen, som därigenom
undvika alla draga
agentprovisioner till
god. Ni får faktiskt
en gräddseparatör för
halva priset.
Vi garanterar alla af oss sålda separatorer
och låmsa dem på 30 dagars fritt prof.
Hamilton's
Dept. E. Winnipeg

Begagnade symmaskiner köp-
as, säljas eller tagas i utbyte.
Nålar, skyttlar, etc. för alla
olika symmaskiner.

CLYDEBANK
Symmaskins repar-
eringsverksted.
D. C. Johnstone, Egare
Reparering af symmaskin
specialitet. Brutna delar om-
gjutas eller ersätts med nya.
TEL. 8624.
564 Notre Dame, Winnipeg.

Svensk Begravnings-
byrå
och Balsamerare.
Telefon, Postad, 8647.
Kontor, 8542

EDGAR & SWANSON
398 Logan Ave.
Winnipeg

FÖR EDRA FÖTTER
bör ni ha mjuka varma strumpor. Och
när det gäller
STRUMPOR
bör ni alltid köpa sådana hos oss.
Här för J. O. för att ni kan lita på
att ni hos oss får goda varor. De är
värda hvarje cent af sitt pris.
Cashmir- och yllestrumpor, vanligt
pris 50 cents.
Realisationspris 25c.

McNEIL McLEAN &
GARLAND
Men's Head-torso Outfits,
Commonwealth Block
City Hall Square Winnipeg

SYNOPSIS OF CANADIAN NORTHWEST
LAND REGULATIONS.
Any person who is the sole head of a
family, or any male over 18 years of age,
may homestead a quarter-section of available
Dominion land in Manitoba, Saskatchewan or
Alberta. The applicant must appear in person
at the district. Entry by proxy may be made
at any agency, on certain conditions, by
father, mother, son, daughter, brother or
sister of intending homesteader.

In certain districts a homesteader in good
standing may pre-empt a quarter-section
alongside his homestead. Price \$300 per acre.
Duties. — Must reside six months in each
of six years from date of homestead entry
(including the time required to earn home
stead patent) and cultivate fifty acres extra.
A homesteader who has exhausted his
homestead right and cannot obtain a pre-
emption may take a purchased homestead in
certain districts. Price \$5.00 per acre. Duties
— Must reside six months in each of three
years, cultivate fifty acres and erect a house
worth \$100.00.

W. W. CORY,
Deputy of the Minister of the Interior.

Dominion Express
Money Order
VEXLAR
UTLANDSKA POSTANVIS-
NINGAR.
Betaltbara öfver hela världen.
Telegramremissor Utländska pengar
förmådas köpas och säljas.
Hundratals agenter öfver hela Canada.

NI SER SALLAN
en svullen led lik denna,
men er häst kan hafva en
"svulst" af fotleden, benet
eller halsen.
ABSORBINE

Absorbine Jr., för mäniskor, \$1.00 per
flaska. Absorbine finnar, blånader, sar, svulst,
oderbrack, varrecoel, hydroceel, prostaticit,
samt borttagare.
Alla sådana tillverkas endast af
W. F. YOUNG, P. D. F.,
178 Temple St., Springfield, Mass.
Canadian Agents, Montreal,
samt hos Martin, Bole & Wynne Co., Winni-
peg, The National Drug & Chem. Co., Win-
nipeg och Calgary och Henderson Bros. Co.,
Ltd., Vancouver, B. C.

"Helsa, Rikedom,
Lycka"
är en mycket värdefull ny bok, som gifves
gratis till denna tidnings läsare. Skrif mig
brev till mig med namn och adress och ni er
skickat boken postfritt. Boken är värd sitt
vikt i guld.
J. S. LARSKANDER,
Dept. 7, Maple Park, Ill. U. S. A.

WHIP YOUR
FURS
HIDES
TO
McMILLAN FUR & WOOL CO.
220 W. WATSON ST. WINNIPEG

Korrespondens

Under denna rubrik intagas skrivelser från prenumeranter och vänner till
tidningen. De meddelas med tillstånd, och behåller sin egen mening. Redaktionen förbehåller sig dock att få utvalda sådana som
kan lifva till allmänna intressen samt sådana som tryckföretaget, Svenska Apparat-
gar och Erbjödningstjänsten. — Skrif med tydligt, samt endast på en sida af papper
bränt i ett litet format.

SVAR TILL "SMÅLANDSTÖS".
"Smålandstösens nödrop i öken".
Hvad beträffar det af er så afskyd-
da och i verkligheten obehagliga smu-
delstohaktagandet, så vore det ända
värdt att omhulda om man finge
en kvinna som använde sig därpå, ty
hennes tugga finge därigenom ett annat
bestyr och mindre svängrum och
hvar läpparna beträffar finge de vara
slutna lite mera. Äfven råka "rot-
ting" skulle ej vara så dumt, eller
hur? Ni tykes förvåna er öfver små-
landspojarnes osynlighet, men ni vill
väl ej neka till att äfven de kan valja
medan godt och ondt. Att ursäktas sig
med att de äro så få här, det går inte,
ty så upp ett blad af Sv. Canada
Tidningen så får ni se hur mycket
nyheter där finns från Småland, och
redaktionen torde nog veta, så som
hvilka stenbarkar svensk-cannadans-
ne ha varit upp. Att ungdomen här
så svårt att sammas här är ej att und-
ra på, om vi ihågkomma meningen i
dess ord: "du ä utsoeknes ifrå du".
När ej ungdomen i två närliggande
sooknar kunde komma samt, ja, ej ens
i två byar, hur skall man då kunna
begärra att folk, uppfoarda med olika
vanor och 100-tals mil skilda är, skall
kunna komma öfverens då de räkas
här ute, till på köpet med Smålands-
stösens befordringar på sin nästa.
Den outalade respekten för Norr-
länningen ligger väl ej i annat än i
pigloeket (dragspelet) hvilket jag ser
Smålandstösens är förtjust i — eljes är
han nog bara luft för en smålandstös
till exempel. Hvad beträffar en huse-
stader i västra Canada, så skulle han
förmodligen i birst på arbetstid al-
drig få sitt hemstead "upproffadt",
om han hade en sådan dyrbar talman-
skin i sitt hus, som Smålandstösens
sannolikt är. I samning ett lysande
framtidsperspektiv för "oss, svenska
ungdomar", att det finns smålänningar
här, i synnerhet om de alla vore så
reforminreder som Smålandstösens
tyckes vara, men jag antar det blifve
svårare mark här än där hemma i
Smålands ljunghaga. Hoppas emeller-
tid att edert, helt säkert i sista
minuten gifna nödrop i öken hörs af
någon kanna, villig att ställa sig edra
födringar till efterretelse.
Norrlänning.

NEW NORWAY, ALTA.
Ärade redaktion!
Som så litet synes från denna
framgångsrika plats New Norway,
eller Ärade Tidning, så vill jag med
redaktionens tillåtelse skriva något
om denna plats, som är belägen 24 mil
nordöst om Wetaskiwin samt omkring
16 mil söder om den blomstrande och
allt nytt växande staden Camrose.
New Norway är ett ganska väl be-
ryktadt settlement, som snart har
sett sina 20 vägar. Befolkningen utgör
merst af Nordens söner och döt-
trar, hvilka till följd af idoghet och fö-
retagsamhet kunna vara stolta öfver
att bo i ett samhälle som ej hvad ut-
veckling och framtidssynskiter beträffar
får behöfvat stå tillbaka för något
annat settlement i nordvästern.
Hvad jordnämnet beträffar, är det den
bästa som jag tror kan uppisas i Al-
berta. För mindre än två månader
sedan hade vi endast en handelsaffär,
Ramsay Bros. & Co:s väl sorterade
diversehandel, jämte postkontor. Men
under de sista sex eller sju veckorna har
här sprungit upp en stad med en
hastighet af nästan 60 mil i timmen. Om
jag skulle taga något tillbaka, så blir
det tanken på denna plats, som är
nu ett i alla fall ej allt, itt att här är nu
ett dans af affärslokaler i full verk-
samhet, däribland byggnader hvilka
skulle vara en prydnad för hvilken
stad som helst.

Denna stad genomkåres af Grand
Trunkens bibana Tofteld och Calgary-
banan, som sammanbinder de båda
stora järnvägssystemen G.T.P. och C.
P.R. Landet har gjort ett stort
uppsving i pris här allredan till följd
af den järnvägsbyggnad som pågår.
Jag må ej förglomma C.N.R., som är
äfven med en bibana sträcker sig igen-
om här 4 mil öster härom. Ja, utan
tvifvel skall här bli stor rörelse till
sommaren.
Som denna tid på året är rik på
såväl små som stora händelser, så
vill jag meddela följande tilldragelse,
som länge kommer att lifva i mitt
minne.

Jag med mig familj tog oss en liten
korttur för att hälsa på en utaf mina
vänner om tredjedag jul på aftonen.
Endast två mil från hemmet kommo
två af mina grannar körande fram
till samma plats med underrättelse att
någon främmande väntade mig där
hemma. På frågan om hvilken som
var den främmande, gafs intet riktigt
besked. Vi väntade hem så snart vi
kunde med dessa vinster i följe. Min
tanke var att en broder, som jag har
i Wisconsin, hade kommit för att hä-
sa på. Som vi kommit till mitt hus,
öppnades dörren på vid gaveln inifrån
och ett half dussin glada ansikten in-
sade sig, med utropet: "Surprise"!
Då vi kommit in i huset, stod där ett
10 fot långt bord dukadt med alla
mögliche sorters förtäringar, däribland
kaffetären, som "den bästa är
af alla jordiska drycker". Ett tal
hölls af Mr. O. Olstad, hvilket kom
glädjetårar att strömma utifrån ö-
rnarnas kinder, sedan öfverlämnades en
fin skrifpulpet till undertecknad
samt en gåfva af ej så liten betydelse
äfvens till min hustru. En angenäm
afton med samtal och läsnig till-
bringades, och vid skilsmässan fram-
på kvällen drog jag att om vi hade
haft sängförmåga vi alla skulle med
ett hjärta af uppligtighet kunnat
upplägga den gamla sången:
"Norden är ett brudbrag".

Ja, nu många hälsningar till redak-
tionen och läsarkretsen
från en värmlänning,
F. Olson,
New Norway, Alta.

Ett godt settlement.
Ärade redaktion!
Jag och min son inemå här 320
acres godt land, och vi hålla nu på att
bygga gods hus efter den nya sven-
ska metoden. Och så finnes här my-
cket skandinav, som ha land, så att
här kommer att blifva ett mycket
godt farmsamhälle. Men det finnes
land att få här ännu norrut efter den
branch af C.N.R.-järnvägen som alla-
redan påbörjats och kommer att fort-
sättas nästa sommar. Om det finnes
någon skandinav som tänker öppna
handelsaffär, så är här nog och kom-
mer att blifva en god plats, ty det sä-
ges att det skall blifva stad här och
flera järnvägsstationer. Det är visserli-
gen en handelsbutik här, men där fin-
nes just intet att få, utan vi få fara
den långa vägen 25 mil till Morinville
och 45 mil till Edmonton. Här är re-

dan 3 skolor och en påbörjad kyrka,
och så ha vi blifvit lofvade att få en
skandinavisk pastor hit ifrå. Så
dått ett par gamla blådda gubbar och
vånta på att dagen skall gå. I rummet
intill bör man en ung manlig idiot ga-
la som en tupp. I rummet öfver på
några gamla byggliga ånkor, som hela
lifvet sökt icke sträfva sig fram.
Man söker väl hålla dem ifrå från
de trätiga och svåra hjonerna. Men de
träffas ju vid måltiderna, ute på går-
den och vid arbetet. Beröringen med
dessa element måste sänka deras
ambition, göra deras lif dystert. Där
är en gumma som ej kan komma öf-
vens med någon. Hon har till rums
kamrat fått en liten krypling, som
är 40 år, men ser ut som ett barn, som
knapp kan gå och endast skymtar
något genom sina små huser till ögon.
Men han har alltid glad humor, trots
han fått mer mänskligt elände än de
flesta på sin lott och har fattigår-
dens värsta inhysing till rumskamrat.
Denna hemska inblandning af dåliga
och sjuka hjon med hederliga gam-
la fattiga, som aldrig gjort annat än
sitt bästa i lifvet — när skall denna
orättvisa blandning upphöra? När
skola dessa "abnorma" fattiga —
idioter, sinnes- och fallandesjuka —
förflyttas till en anstalt där de få
ordentlig vård af läkare och som
står under nödig kontroll? Och när
heter det till sist — skola de "ärbära
gamla" få sitt årligt förtjänta älder-
domsbröd, ej som gifva, men som rätt-
tighet?

SKOGENS ÖDE
I skuggan af tallens kronor,
I vida skogens tåg
Ser man såg och yxa blänka
Från morgon och till kväll.
Lass som stora lus ses vandra
På isbelagda spår
Med mångt tusentals af timmer
Som ned till stranden går.

Gränens kronor minnen gömma
Sedan många Svunna är
Då naturen henne smekte
Ut skogens lugna snår.
Men se'n såg och yxa blänkte
Spordes ej den vaerka stam
Och naturens största prydnad
För yxtans lugg försvann.

Hvar skall man finna lugnet
Där dessa grannar stått?
I den tiden skall man finna
Hon är en saga blott.
Skogens konung gräter tårar
Naturen sorgens är.
Att se sin glas försvinna
Som fordon var så kär.

Låt lagens röster höjas
Att skydda grannens fot
Och låt någon dunge hvilva
Från yxtans grymma hot.
Dessa skatte en prydnad blifva,
För våra barns barn
Att få sätta sig i hvilva
I skuggan af en gran.
H. Henderson.

EN SVENSK FATTIGGÅRD.
Svenska Centralförbundet för soci-
al arbete har genom en särskild fat-
tigvårdskomité verkställt omfattande
undersökningar beträffande fattigvår-
den såväl i städerna som på landsbyg-
den. Bland annat har komitén besökt
och studerat fattiggårdarna och här-
om framlagt en rapport af hvilken
framgår, att fattiggårdssystemet i
stort sett måste betecknas såsom det
mest lämpliga, hvarvet inrättandet af
fattiggårdar är att anbefalla för alla
kommuner.

Därmed är icke sagt, att såsom
fattiggårdarna nu skötas, dessa kunn-
ans anses tillfredsstillande. Tvärtom
råda här och hvar mycket betänkliga
förhållanden, och särskild i ett fall,
som gäller en fattiggård i en rik
kommun (tyvärr nämnes ej namnet på
densamma) blottas interiörer af synner-
ligt upprörande beskaffenhet.

Det är ett särskildt lidande Inferno —
heter det. I ett stort rum i hufvud-
byggnaden bo de sinnessjuka, som ej
behöfvat värmas i ett Sthagnar öko
nåstan utan sängkläder, lifven tjock.
I en säng ligger en ung flicka hoprul-
lad som en boll med ett snuskigt fäcke
öfver sig. En gammal kvinna går om-
kring i ett nattlinne och håller händ-
erna på det värkande hufvudet. Andra
ligga till sängs med detta dryga
uttryck, som blott talar om tydens
långd. De äro fredliga, dessa stackare,
men en gång hände det att en ung
kvinna rusade upp och tilldelade en
inträdande person svåra slag i hufvudet
med ett tillhygge. Hon sitter nu i
cell i en särskild träbyggnad bland de
öfriga våldsamma sinnessjuka.

Dessa eller påminna närmast om
kalfboxar, men spjåarna gå till taket,
och framför hvarje dörr hänger ett
stort lös. Hur här man sig att vid vå-
der? Hur skall man hugga öppna alla
dessa lös? Från en af cellerna bör
man ett tjuftande ljud. Det är en man
som vissa tider dygnat om betar sig
på samma sätt. Hans ständiga hop-
pande och oöppeliga ljud stillas em-
dast när maten släppes i luckan. I
cellen näst intill sitter en kvinna.
Hon är gift och har flera barn. Lik-
som de andra är hon så godt som na-
ken. Det lönar sig ej ge henne kläder,
hur rifver dem genast af sig. I raden
midt emot sitter en dystert grubblan-
de karl. Längre bort i ett annat rum,
som egentligen är kvinnofördelningen,
ligger ett bylte i ett born. Det är en
ung flicka, knäppt 20 år gammal. Hon
rusar upp som ett djur när maten brä-
des till henne.

Få de ingen frisk luft och motion?
Jo, emellanåt stänges fattiggårds-
stänglet och de sjuka få löpa i in-
hågnaden likt kalvar, tills de tröttna
och långa in till sina bås.

På de ingen vård, dessa arma? Nej,
ingen läkare är anställd vid anstalten
trots att 17 darar och 8 idioter vistas
där! En och annan gång, när för-
sörjningshjonerna önska det, kommer
läkaren dit, men han har ingen skyl-
dighet att besöka de sinnessjuka. Men
sjuksköterska i Nej, ingen sådan hål-
ler. Det är föreståndarens ensam, som
skall tillse alla dessa 58 hjon, som nä-
stan alla äro i behof af vård. Natur-
ligtvis är det långt öfver en männi-
skas krafter.

Men systemet är billigt. Hvarje
hjon kostar blott 24öre om dagen, då
blott 9 äro betalande. Men nog kan
den rika kommunen betala både till-
räcklig lakarevård och betjäning.
När man vet att åtminstone två af de
sjuka genom lämplig vård lätt kunnat
bli friska, måste det skära en i hjär-
tat, att de redan väntat fyra år på
att komma till anstalten. Under nu-
varande förhållanden, säger läkaren, är
det ingen möjlighet till förbättring
för dessa arma varelser.

Men de andra hjonerna? Ja, hur skall
vård gifvas till dessa ohyg-
liga samling af idioter och sjuka? Där
fått ett par gamla blådda gubbar och
vånta på att dagen skall gå. I rummet
intill bör man en ung manlig idiot ga-
la som en tupp. I rummet öfver på
några gamla byggliga ånkor, som hela
lifvet sökt icke sträfva sig fram.
Man söker väl hålla dem ifrå från
de trätiga och svåra hjonerna. Men de
träffas ju vid måltiderna, ute på går-
den och vid arbetet. Beröringen med
dessa element måste sänka deras
ambition, göra deras lif dystert. Där
är en gumma som ej kan komma öf-
vens med någon. Hon har till rums
kamrat fått en liten krypling, som
är 40 år, men ser ut som ett barn, som
knapp kan gå och endast skymtar
något genom sina små huser till ögon.
Men han har alltid glad humor, trots
han fått mer mänskligt elände än de
flesta på sin lott och har fattigår-
dens värsta inhysing till rumskamrat.
Denna hemska inblandning af dåliga
och sjuka hjon med hederliga gam-
la fattiga, som aldrig gjort annat än
sitt bästa i lifvet — när skall denna
orättvisa blandning upphöra? När
skola dessa "abnorma" fattiga —
idioter, sinnes- och fallandesjuka —
förflyttas till en anstalt där de få
ordentlig vård af läkare och som
står under nödig kontroll? Och när
heter det till sist — skola de "ärbära
gamla" få sitt årligt förtjänta älder-
domsbröd, ej som gifva, men som rätt-
tighet?

Han ville ackordera.
Å järnvägsstationen i A. inkom här-
om dagen en landman och frågade
biljettförsäljaren:
— Hur mycket kostar en som ska
räck fram 2 te baks te Bos?
— Hvad är meningen?
— Jo, jag vill fråga, hur mycket en
biljett kostar till Bos, som en får åk
på fram 2 te baks te Bos?
— Tre och —
— Å de ä för myck, harren får
väl så på'n om han vill förtjän'.
— Har prutas inte.
— Va int' så stor på; han kan väl
tal' ve se'.
— Ska'n hi biljetit?
— Å de herren, som ska kör' i väg
må tåge?
— Nej, det är en annan.
— Gå ä fråg'en, om han vill så
på'n, äss han int' behöfvor kör så
fort, för ja har int' så bråttom.

År blekhet ett tecken till dålig hälsa?
Somliga människor äro af naturen
blekgada. Deras blekhet är emeller-
tid helt olik den, som härdler sig
från, eller är, förebud till dålig hä-
lsa, ty trots blekheten är deras hud
klar och frisk.

Sådant är icke förhållandet med
den sjuka. Hans hud har en mera
gulaktig och spöklig färg. Denna om-
turliga blekhet antyder, att den lifgiv-
vande saften icke har tillräcklig när-
ring; att blodet är fattigt, tunnt eller
vattenaktigt och att cirkulationen är
svag. Sådana symptom påkalla ome-
delbar uppmärksamhet. De åtföljas
vanligen af en känsla af matthet, för-
lust af hulk och ett likgiltigt uttryck
i ögonen. Detta betyder, att vår vi-
talitet är i aftagande. Vårt system är
icke längre i stånd att motstå sjuk-
dom. Den svagaste punkten i vår
kropp angripes först. Denna må nu
vara lungorna, hjärtat, leveren, njur-
arne eller andra lifsorgan. Det be-
dyder föga hvar den angripes oss; vi
blifva sjuka och lidande, och om vi
ej äro nödig uppmärksamhet därpå,
så blifva vi snart endast en skugga
af vårt förra jag. Vore detta nog
sagt om de bleka.

Å andra sidan finna vi många män-
niskor hvilkas hudfärg anger att de
ega ett öfverflöd af blod, men ack!
deras kvisslor, bölder och andra hud-
utslag antyda, att deras blod är sjukt
och i dåligt tillstånd. Det är svårt att
afgöra hvilken klass af dessa är
mest att beklaga, ty, om blodet är
dåligt, är man dömd till ett lif af
elände. Blodets orenhet är äfven an-
ledningen till reumatism, till följd af
närvaron af urinsyra i lifvatskan.

Alla ordningar i blodet ställas till
rätta genom Dr. Peters Kuriko. Om
ni är "blodfattig", så är denna edert
botemedel. Om ni lider af oren blod,
reumatism, kvisslor, bölder eller an-
dra hudutslag, är Kuriko just hvad
ni behöfvor. Till och med den första
flaskan skall öfvertyga eder därom.

Dr. Peters Kuriko har ett obrutet
framgångsrekord gäende tillbaka i ti-
den mer än ett hundra år såsom ett
säkert botemedel för alla dessa åkom-
mor. Den kan icke orsakas i apotek-
mor. Ni kan få den antingen utaf
specialagenter eller direkt från fabri-
kanterna, Dr. Peter Fahrney & Sons
Co., 19-25 So. Hoyne Ave., Chicago,
Ill.

Högvarteret för skandinaver.
ALBERTA HOTEL
Det bästa en-dollar-om-dagen-hotell i staden. Fina och rymliga rum, god
matservice. De bästa likörer och cigarrer alltid på hand.
WHEEL BROTHERS, Föreståndare. WETASKIWIN, ALBERTA.

Wetaskiwin Veterinary
Hospital
Drs. GOULD & JOHNSON,
Svensk-franska djurläkare.
Specialister i alla husdjurs sjukdomar.
Moderata priser.
Adress: A. Johnsons husruckstall,
Lorne St., öst. Wetaskiwin, Alta.

Ångbåts-
biljetter
Öfverkart till och från Sve-
rige till mycket lågt taxa.
Farmland till salu. Skrif
på svenska.
D. B. NIBLOCK
III 8th Ave. CALGARY, ALTA

Imperial Ban of Canada
HUFVUDKONTOR: TORONTO
Auktoriserat kapital \$10,000,000
Inbetaldt kapital \$15,000,000
Reserv 5,000,000
D. R. WILKIE, President Hon. R. JAFFRAY, Vice President
Filialer i hela Canada.
AGENTER I STORBRITANNIEN OCH
FÖRENTA STATERNA.
Konto öppnas för bolag, municipalmyndigheter, köpmän, far-
mare och privatmän.
Växlar och penning orders utfärdas, betalbara i alla delar af
världen.
Intresse gifves på depositioner till gånge räntetid från be-
positionens datum.
H. W. WRIGHT. WETASKIWIN - FILIALEN.

Glöm ej den gamla pålitliga firman
J. P. JOHNSON & CO.
villkänd skandinavisk Real Estate, Assurans och Finans Agentur.
Agenter för Atlantiska ångbåtslinjer.
Uppodladt och ouppodladt farmland i central Alberta till salu.
Inkassering af hyror och räntor. Lån på stadsegendom och farm-
land förmedlas mot lägsta procent. Skrif till oss för vidare upp-
lysningar.
J. P. JOHNSON & COMPANY
Rosenroll Bldg., Railway St. W. Wetaskiwin, Alta.

SVERIGE - NYHETER

STOCKHOLM. Tulluppbörden i fjol uppgick till 9,243,461 kr. eller 1,229,493 kr. mer än som beräknats.

Arbetshemmet för blinda har fått mottaga en donation på 10,000 kronor efter framlidne grosshandlaren G. M. Ekberg.

Ingen engelska bör läsas vid underofficerskurserna, säger sekundchefen vid Läfrögrenska dragonen. Han anser att den lärdomen endast framgår emigranterna.

Konkursmälen ägas. Ägaret vid Stockholms rådhusrätt anhängiggjorde konkursmälen uppgick under 1909 till 2,816 mot 2,773 under 1908 — sålunda allt fortfarande en ökning.

Ett hemskt slut. Fröken Anna Wirblad kastade sig nyårsdagen med från ett fönster. Menne väningen i ett hus vid Upplandsgränd och erhöj därvid så svåra skador att hon den 3:de dennes aflid.

Stockholms befolkningsciffror vid 1909 års slut så ungefär på samma höjd som vid årets början. Kanske till och med sedan man hunnit göra exakta beräkningar en folkmätning skall kunna konstateras.

Kunglig guldmedalj. Kongen har tilldelat den bekanta direktören för Grand Hotel och Grand Hotel Royal fra Wilhelmina Skogh sin enskilda stora guldmedalj med kunglig krona att i högblätt band & bröstet bäras. Hon innehar förut Vasamedaljen.

De adliga ättarnas antal minskades i fjol med nio, hvilken på grund af dödsfall utskänkade. En af dessa ätter — Dueker — var grefflig och de öfriga adliga. På tio år har antalet adliga ätter minskats med sextio. Antalet uppgår nu, enligt årets adelskalender, till 757.

Stockholmstullställningens netto lösa 300,000 kr., sedan statsanslag, kommunalanslag och platshyror återburits. Utgifterna voro kr. 640,000 mot beräknade 550,000 kr. och inkomsterna kr. 1,150,000 kr. mot beräknade 550,000 kr. återböras överskottet på 510,000 kr. återböras statsanslag på kr. 100,000 kommunalanslag på 50,000, platshyror o. s. v. så att nettot blir nära 300,000 kr.

Ju flera kokor... Fem författare skola gemensamt skriva en roman för "Stockholms Dagblad" — följetongföreläsning. Bland dem märkes till Ludvig Norström och fru Marika Stjernstedt Nordström i Strängnäs. De öfriga äro Gustaf Janson, Sigrd Siewertz och Gustaf Ullman.

De kungliga försäkringar. Hertzgeninnan af Södermanland har i dagarna tecknat försäkring i liförsäkringsaktiebolaget Nordpolen på 200,000 kronor. Hon konungafamiljen ha under förtidna året afven prins Wilhelm och prins Bernadotte, den sistnämnda för sina barn, tecknat försäkring i detta bolag.

Redaktörsafskifte i "Reformatorn". I och med årsskiftet främträder godtemploranget "Reformatorns" redaktör hr Alexis Björkman sin hitintills varande befattning för att öfvertaga sin post som föreståndare för nykterhetsallskapens upplysningsverk. Tidningens förtvånade redaktör dr Oskar Eklund, kommer att fungera som interimschef för tidningen, tills ny ordinarie sådan hunnit utses af styrelsens verkställande råd.

Dödsfall. Å Haga vid Stockholm aflid tretondagsgästerna f. stadsträdgårdsmästaren i Stockholm — Alfred Medin i en ålder af 68 år. Medin var född på egendomen Högsjö i Västra Vinåker, Södermanland, ett af de vackra landskapets naturkönsaste ställen. Redan som 10- & 12-årig gosse deltog han ifrigt under skollärorens i trädgårdsskolan på egendomen. Vid 19 års ålder kom han till det stora Bonediska fideikommisset E. Riksberg, vid hvars storrådade hortikulturella anläggningar han fortsatte sina läroplan under sju år. Därefter bevästade han under två år kurserna vid Svenska trädgårdsväsendets högskola vid Rosendal och kallades så 1869 till stadsträdgårdsmästare i huvudstaden, en befattning, som han behöll ända till den 1:na nov. 1906. Under sin långa tjänstetid har Medin gjort en oöfvanligt väcker insats för Stockholms försköndande.

Ett ohyttigt dödsfall. På nyårsdagen antruffades sin bodast vid Folkungagatan 55-åriga folkskollärarinnan Maria Sandberg liggande död på golvets framför kammen med bögra ansiktsuttryck, hälsen, bögra handen och bögra delen af bröstet totalt förbrända. Antagligen hade fröken S. som en längre tid lidit af hjärtet och ofatt slätt fallfall, under det hon oöfvan med eldnad fått ett anfäll och fallit framstupa öfver den glödgheta kammen.

BLEKINGE. Donatorer. Framlidne auditören W. Lindahl i Karlskrona har till Pavevrens bonteux donerat 10,000 kr. och 3,000 kr. till Ronneby jultoumar, medelans den 7:de dennes.

BORUSLAN. Solbergs sockens näst äldste invånare, förre hemmansägaren Joh. Per

Dråparna häktade. Den 9:de dennes på middag har i Frilleks häktats och till kretsäktet i Varberg införts på 20 åren ynglingen Angantyr Karlsson-Rask, hvilken den 23:de december å en gata där i staden tillfogade busgaren Axel Holm ett dödligt knifugg i halsen. Den häktade som hällit sig död sedan dråpet, erkänner det, men påstår, att han handlat i nöden.

Stadsfullmäktigeval i Varberg öfverklagadt. Senaste stadsfullmäktigeval i Varberg har den 5:de dennes af fem personer, tillhörande därvarande arbetarkommun, öfverklagats hos k. b. b. i k. b. Klagandena stöjd sig på att en af de valda, läroverksjunkern O. Anderberg, icke är valbar och yrka på denna grund att ny vaströstning måtte äga rum och alla röstedelar med Andersnäs samt kasseras eller eventuellt hela valet upphävas.

En hel bogastrelse äldoms fängelsestraff. Göta höfrätt har dömt en hvar af stadsingenjören C. A. Lagerqvist och handlanden P. Johansson i Varberg, direktör K. Grönvall i Stockholm och direktör H. Carling i Borås såsom ledamöter i styrelsen för Skandinaviska textilfabriksaktiebolaget i Varberg för uppenbar vårdslöshet mot borgenera i bolagets konkurs till 2 månaders fängelse, samt vice konsul A. Hage i Varberg såsom uppläp i styrelsen för samma förbrytelse till 1 månads fängelse.

HALSINGLAND. En hägring föreställande en stad, en flod samt en hop människor och hästar, iakttagts nyårsdagen vid middagstiden tvärs öfver Ljusnån vid Öfverberg, Karsjö. Fenomenet varade ungefär 15—20 minuter samt observerades af flera personer.

Riksdagsmannavalet i sydöstra Hälsingland. Till riksdagsmannavalet i sydöstra Hälsingland, som hölls den 16:de dennes, hade vid valnämde på tredjedagarna tre kandidater på den moderata sidan uppsatts: hemmansägaren Per Erikson i Östansjö, Söderala, samt på den liberala och radikala sidan handlanden P. Bengtson i Glosbo, Regnsjö.

En äldring, änkan Karin Björk i Regnsjö, aflid annadag julnåg 97 år gammal. Den gamla har ända till det senaste året varit kry och duktig samt t. o. m. kunnat läsa utan glasögon. Af hennes anörigra lefva sex sysslor, af hvilka den yngsta är 70 år. En duktig släkt alltså. Regnsjö sockens äldsta medlem är änkan "Lennemor", hvilken fyller 99 år den 18:de mars i år.

Hedrad trojkanrikan. Hushållerskan Ella Olsson i Frelna, hvilken sedan ett 25-tal år varit anställd hos bruksgärdaren Eric Larsson och efter hans frånflykt hos stjerhuset, har erhållit Patriotiska sällskapets stora guldmedalj för långvarig och troget tjänst.

För växelförklänning har häktats 23-åriga Jonas Hanson Telin i Järfälla. Den häktade har erkänt, att han förskat en växel på 100 kr., som han behållit i Göteborgs enskilda bank. Telin infördes nyårsdagen till fängelset i Gäfle. Man misstänker, att T. förskat flera växlar, men han förnekar detta.

SMÅLAND. Stadsrättshuset för Huskvarna. Huskvarna köpings kommunalstämma har beslutat ingå till k. m. med begäran, att stadsrättshuset måtte till delat köpiingen.

Den äldsta person i Växjö. Natten till den 6:de dennes aflid i Växjö änkan Johanna Lek. Hon var född 1815 och var den äldsta invånaren i Växjö stadsförsamling.

Trä drunknade. Mjölmanen K. Nilsson i Kvarngården, Brås, och hans 22-åriga son, Hjalmar, drunknade den 7:de dennes i ån vid Brås, då de skulle dra ett lass hö öfver isen. Nilsson efterlämnar hustru och sex barn.

Kunglig gåva. Konungen och drottningen ha förärat sina porträtt i stort format med ram och krona till greffvinnan de Casa Mirandas blifvande älderdömsbarn för artister på Vik i Gärdby socken.

Det nya riksbankshuset i Växjö. På uppförandet af det nya riksbankshuset i Växjö hade inkommit 17 anbud, det högsta på 269,966 kr. och det lägsta på 198,000 kr. Fullmäktige har antagit det sistnämnda, afgifvit af byggnadsstyrelsen Axel Persson i Göteborg.

Det småländska nyhetsmateriet står inför en revolution. En af de större tidningarna i provinsen har vid årsskiftet utfärdat direktiv för sina bygdemedelare, hvaraf inhämtas, att de hädnafier böra "i regel ej göra någon afvärt af begravningsverksamhet om tvåföddel kallvar m. m." Småland blir oigenkännligt!

De stolta Amerikabrefren. Det var en upprörande ransnäsning, som den 30:de ågde rum i Malmö med häktade extra postbefattningen G. Olsson, hvilken tillfärdigt befr från Amerika i en skrivelse, som inlämnades till rätten af Olsson, heter det, att hans hustru har lungost och att minsta barnet är sjukligt. Inkomsten hade varit omkring 125 kr. i månaden, och bekymret för att på denna lön få det att gå ihop hade gjort honom sömlös. Under hela ransnäsningen syntade han och bad en mild dom. Målet uppsköts.

SÖDERMANLAND. Donator. Fabrikören G. E. Swanbeck i Eskilstuna har till Eskilstuna tekniska skola öfverlämnat en donation på 12,000 kr. De närmare vilkor för donationen äro ännu icke kända, men det antages, att rätten af kapitalet skall användas till resestipendier för skolläns elever.

UPPLAND. Vid stadsfullmäktigeval i Norrtälje härom dagen valdes rektor Julius Nordin med 3,426 röster. E. o. h. förtroendetör Anders Esbjörnsen erhöj 2,323 röster.

En eldgälfel i ögat fick härom dagen dageläraren Nils Nilsson under Frötuna. Han råkade fara framstupa öfver gräfen och fick ena gäffeln i i ögat, så att den blödd nästan ut i ögonen.

Stationsinspektör Graf stor förkärning. Stationsinspektör Graf i Tierp mystiska försvinnande är fortfarande inhöjdt i dunkel. Man börjar på misstänka, att Graf ej bogitt själfvord utan blott velat ge sitt försvinnande sken af sådant, detta för att rädda liförsäkringsbolaget, som lär vara omkring 14,000 kr. Inventeringen af de af Graf handhafva kassorna har gifvit till resultat, att han ur stationskassans försöring 14,000 kr., ur Tierps municipalkassa 6,198 kr., 88 öre och ur skolkassan 2,900 kr. Han har dessutom förtäskat kyrkoherde Strandells i Tierp namn på en chek på 2,500 kr. Anna har man ej fått reda på, hvartill han använt de betydliga belopp, han slödd tillkassat sig. Det är lika öfverklarigt, hvar han gjort af de 40.500,000 kr., som han genom giftermål och arf erhållit. Man gissar på terminspel.

VERMLAND. Omkommen i baljan. En minderårig son till landbrukaren J. Johanson, Kapsstads-Fågelvik, föll den 4:de dennes i en balja med het vatten och blef skildad till döds.

Kraschen i Kristinehamn. Firmans Lilliesvärd & Co:s innehafvare grosshandlare Adolf Nilsson författades den 3:de dennes vid Kristinehamns rådhusrätt i konkurs. Firmans nästaste som nämnd några dagar förut instälde sina betalningar på grund af vidsträckt börgensförbindelser. Enligt hr Nilssons uppgift, uppgå firmans tillgångar till kr. 1,708,861 och dess skulder till kr. 1,084,583, men ställningen anses dock vara vida sämre.

Tre gossar drunknade. En sorglig olycksändelse timade den 7:de dennes vid Välsjö fabriker i Nors socken. Tre gossar, i åldern 13 till 14 år, hade på skridskor begifvit sig ut på Nors-älven. Då de icke återkommo, anställdes efterforskningar efter dem och man fann dem alla tre drunknade i älven. En af gossarna var son till förmån Rådström vid Välsjö fabriker, den andre till en arbetare Magnusson vid samma fabrik och den tredje till en änka Högstrom, likaledes anställd vid fabriken.

Selma Lagerlöf har tillbragt julhelgen i sin egendom Märbacka i Öst. r. Emtervik. Det var orsaksfölkningens mening att på något mera officiellt sätt hälsa henne välkommen till födelsehemmet denna gång, men till följd af att hemkomsten förbjörs af författarinnans indisposition efter den senaste tidens sprattlar måste dessa planer öfverges. Författarinnan har under julhelgen företagit en åtgärd, som är ägnad att ytterligare stärka hennes popularitet bland ortsbefolkningen. För några veckor sedan aflid kyrkoherden i Östra Emtervik N. G. Nilsson, efterlämnande sju minderåriga, fader, och moderlösa barn i fattigdom. För insamlande af medel åt dessa har Lagerlöf textat en adress till utsända teckningslistor. Dessutom har hon lofvat själf bidra till insamlingen med omkring 400 kr.

VÄSTERBOTTEN. Umeå lånar 1,800,000 kr. Stadsfullmäktige i Umeå ha beslutat att hos k. m. göra framställning om tillstånd till af upptaga ett nytt obligationslån på kr. 1,800,000 för att ordna staden såvfallande skuld samt för täckande af kostnaderna vid elektricitetsverks utvidgning och anläggande af nytt vattenledningsverk.

Poliskontapelns gåtjufven "goda råd". Poliskontapelns Åg. Öberg i Piteå har af magistrats försetts ur tjänstgöring på grund af att han förvunnit hafva stått i maskopi med den för stöld häktade ynglingen Walter Olausén, under det denne satt i förvaringshåll. Häktade Olausén har själf vid förhör i stället, att Öberg två olika gånger uppmant honom om "stå på sig" och "inte låta lura sig". "Eljest skulle jag antagligen ha beknänt", tillade Olausén.

VÄSTERBOTTEN. Framgångrik industri. Skandinaviska kullagerfabriken i Göteborg, som på några år utvecklats sig till en världsindustri, öppnar från nyåret egna afdelningar i London och New York.

Frikänd för mordbränd. Handlanden K. J. Franzén i Göteborg, misstänkt för att ha anlagt eld i sin elgaraffär vid Stigbergsgatan, har den 6:de dennes frikänds af rådhusrätten, då tillräckliga bevis för Franzéns fallande icke förbrakt. Han försattes på fri fot.

För sedlighetsbrott har i Borås häktats omkring 50-åriga apparaturarbetaren J. Nilson dirifrån staden och hans 21-åriga dotter Elsa Nilson. Båda hade under en lång följd af år stått i brottligt förhållande till hvarandra, ända till den tid då dottern var minderårig.

OSTERGÖTLAND. Stadsfullmäktige i Norrköping ha till ordförande återvalt disponent Eric Ringman med 44 röster och till vice ordförande omvalt disponent Ivar Swartling, likaledes med 44 röster.

Stor inbrottstöld. Natten till den 2:de dennes begicks i Göteborg inbrottstöld hos juvelerare K. Söderqvist. Det stulnas värde är omkring 20,000 kr. Man misstänker internationella tjuvar.

I den våta graf. Tretondagsgästerna drunknade i Öresjöns 17-åriga sägverksarbetaren Karl Johansson från Sundvik i Fristads socken. Johansson skulle på aftonen begifva sig öfver sjön till kvarnen, då isen brast.

Försvunnen från sitt hem i Herrljunga är sedan den 30:de skomakaren Johs. Boqvist. B. som har hustru och flera barn, uppgaf för familjen, att han skulle resa till Göteborg. Det tros, att han kvistat öfver till Amerika.

Självmord. 35-åriga arbetskarlen Karl Roos fanns den 4:de dennes hängande död i ett körhus i Stommen, Vara. Roos, som var bosatt inom köpiingen, efterlämnar hustru och två barn. Han hade en tid varit sjuklig och nervös.

Elfvaårig Henry Strand drunknade i kanalen vid Vänersborg midt för kokhuset tretondagsgästerna på f. m. Isen bar inne vid land, men gossen gick för långt ut och då han kommit ut till segerlånna brast isen och den lille försvann i djupet.

Firman Renström & komp. i Göteborg har upphört på grund af de dåliga tiderna. Hon grundades 1816 af Sven Renström, som sin död efterlämnade 3 millioner kr. samt doneerade 1,500,000 kr. till Göteborgs stad och 200,000 kr. till åttskilliga inrättningar m. m.

Sveriges yngsta stad. Med anledning af att Tidholms stadsprivilegier nyårsdagen trädde i kraft lag den 2:de dennes en allmän festpräl öfver staden, som var rikt flaggsmyckad. På förmiddagen hade stadsfullmäktige konstituerande sammanträdde. Till dess ordförande valdes disponent Cletor Johanson och till vice ordförande stadsläkaren dr August Sundberg.

VÄSTMANLAND. Många om brodditen. Öfver 200 sökande ha anmält sig till nyinrättade polisbefattningar vid Kärrgruvan, och en samtidigt annonserad polisplats vid Västanfors.

Affärer med — döden. En person i Medåker åtog sig för några år sedan att underhålla och värda en änka intill döddagar mot det att han erhöj hennes tillgångar, som beräknades till omkring 2,000 kr. Lifvet är ändock öfverräknligt. Änkan lever ännu. Nu menar han, att hennes tillgångar äro slöta och att därför Medåkers kommun skall öfvertaga värden af änkan.

Ny matlagningsugn. En ny bränslebesparande och mera effektiv ugn för köket har konstruerats af folkskolläraren Ivar Bohlin i Västanfors. Det är en kombinerad kok-, stek- och bakugn. För att uppnå syftet af att ugnen verkligt bränslebesparande och på samma gång mera effektiv har eldstaden konstruerats afsmalnande nedåt och härifrån ledes värmen i varmluftkanaler omkring själfva ugnen, där kokningerna äger rum, hvarefter tillförhindrande af värmetrånning, ugnskonstruktionen är omsluten af asbestskivor. I konstruktionen ingår äfven en anordning för ångkokning med automatisk påfyllning af vatten. Med användning af ugnen skulle äfven köks- och trappuggnar icke besvärans af matos. Från ugnen, som under användning hålles sluten, aflödas nämligen matos och lätta direkt ut genom särskild kanal.

ANGERMANLAND. För världsloshet mot borgeneraer har borgmästaren Thomas Johnson i Härnösand dömts till 4 månaders fängelse. Hustrun däremot blef frikänd.

Nittioåringen i predikstolen. Sveriges äldste präst, kyrkoherde Petrus Brandell, som nu är något öfver 90 år gammal, höll ottosågspredikan på juldagen i Nordlångs kyrka och predikade därvid i tre kvarts timmes tid med kraftig stämma.

Eldsvidå. Ett tvåvåningshus i Solberg, Stigsjö, tillhörigt Salskärs Ångsagsaktiebolag och bebodt af faktor A. Hedström, nedbrann den 30:de till grunden. Elden, som varsnades vid 11-tiden, spred sig med stor hastighet och redan vid 2-tiden var hela byggnaden en rykande ruinhöj.

Vattnets nytta. Den föreläsande professorn: — Och medan vi tala om vattnets nytta böra vi också komma ihåg, att om det inte funnas något vatten, skulle ingen kunna lära sig simma, och tänk så många människor som då skulle drunkna!

En oförnujd "passagerare". En yng och synnerligen blygsam man hade fått anställning hos en inkassoför. Första uppgiften gällde en del affärer, och när han kom till ort och ställe befann öfvert vara ej endast yng, utan också skönt och behagligt. Hon tog emot vår stammade man, som var ytterst generad i sin pinsamma situation, med ett vänligt: — Ja, morgon, vackert väder i dag. — Gud utmärkt vackert väder. — Behagar ni inte ta en stol? — Nä, jag får be visat att få ta pianot i stället.

Atlantiska ångbåts agenter ESTABLERAD 1879. ALLOWAY & CHAMPION, Bankier. Biljetter till alla delar af världen. Passagerare kunna vilja hvilka inbjudningar som helst, med afse på Kanada eller Amerikans hamnar.

På loket i öfver 30 år. Ur Borås — Herrljunga järnvägs tjänst har lokomotivföraren C. F. Ljungberg med detta års ingång afgått med pension. Han antogs som extra eldare 1878 och blef lokomotivförare 1880.

Stor inbrottstöld. Natten till den 2:de dennes begicks i Göteborg inbrottstöld hos juvelerare K. Söderqvist. Det stulnas värde är omkring 20,000 kr. Man misstänker internationella tjuvar.

I den våta graf. Tretondagsgästerna drunknade i Öresjöns 17-åriga sägverksarbetaren Karl Johansson från Sundvik i Fristads socken. Johansson skulle på aftonen begifva sig öfver sjön till kvarnen, då isen brast.

Försvunnen från sitt hem i Herrljunga är sedan den 30:de skomakaren Johs. Boqvist. B. som har hustru och flera barn, uppgaf för familjen, att han skulle resa till Göteborg. Det tros, att han kvistat öfver till Amerika.

Självmord. 35-åriga arbetskarlen Karl Roos fanns den 4:de dennes hängande död i ett körhus i Stommen, Vara. Roos, som var bosatt inom köpiingen, efterlämnar hustru och två barn. Han hade en tid varit sjuklig och nervös.

Elfvaårig Henry Strand drunknade i kanalen vid Vänersborg midt för kokhuset tretondagsgästerna på f. m. Isen bar inne vid land, men gossen gick för långt ut och då han kommit ut till segerlånna brast isen och den lille försvann i djupet.

Firman Renström & komp. i Göteborg har upphört på grund af de dåliga tiderna. Hon grundades 1816 af Sven Renström, som sin död efterlämnade 3 millioner kr. samt doneerade 1,500,000 kr. till Göteborgs stad och 200,000 kr. till åttskilliga inrättningar m. m.

Sveriges yngsta stad. Med anledning af att Tidholms stadsprivilegier nyårsdagen trädde i kraft lag den 2:de dennes en allmän festpräl öfver staden, som var rikt flaggsmyckad.

VÄSTMANLAND. Många om brodditen. Öfver 200 sökande ha anmält sig till nyinrättade polisbefattningar vid Kärrgruvan, och en samtidigt annonserad polisplats vid Västanfors.

Affärer med — döden. En person i Medåker åtog sig för några år sedan att underhålla och värda en änka intill döddagar mot det att han erhöj hennes tillgångar, som beräknades till omkring 2,000 kr. Lifvet är ändock öfverräknligt. Änkan lever ännu. Nu menar han, att hennes tillgångar äro slöta och att därför Medåkers kommun skall öfvertaga värden af änkan.

Ny matlagningsugn. En ny bränslebesparande och mera effektiv ugn för köket har konstruerats af folkskolläraren Ivar Bohlin i Västanfors. Det är en kombinerad kok-, stek- och bakugn. För att uppnå syftet af att ugnen verkligt bränslebesparande och på samma gång mera effektiv har eldstaden konstruerats afsmalnande nedåt och härifrån ledes värmen i varmluftkanaler omkring själfva ugnen, där kokningerna äger rum, hvarefter tillförhindrande af värmetrånning, ugnskonstruktionen är omsluten af asbestskivor.

ANGERMANLAND. För världsloshet mot borgeneraer har borgmästaren Thomas Johnson i Härnösand dömts till 4 månaders fängelse. Hustrun däremot blef frikänd.

Nittioåringen i predikstolen. Sveriges äldste präst, kyrkoherde Petrus Brandell, som nu är något öfver 90 år gammal, höll ottosågspredikan på juldagen i Nordlångs kyrka och predikade därvid i tre kvarts timmes tid med kraftig stämma.

Eldsvidå. Ett tvåvåningshus i Solberg, Stigsjö, tillhörigt Salskärs Ångsagsaktiebolag och bebodt af faktor A. Hedström, nedbrann den 30:de till grunden. Elden, som varsnades vid 11-tiden, spred sig med stor hastighet och redan vid 2-tiden var hela byggnaden en rykande ruinhöj.

Vattnets nytta. Den föreläsande professorn: — Och medan vi tala om vattnets nytta böra vi också komma ihåg, att om det inte funnas något vatten, skulle ingen kunna lära sig simma, och tänk så många människor som då skulle drunkna!

En oförnujd "passagerare". En yng och synnerligen blygsam man hade fått anställning hos en inkassoför. Första uppgiften gällde en del affärer, och när han kom till ort och ställe befann öfvert vara ej endast yng, utan också skönt och behagligt. Hon tog emot vår stammade man, som var ytterst generad i sin pinsamma situation, med ett vänligt: — Ja, morgon, vackert väder i dag. — Gud utmärkt vackert väder. — Behagar ni inte ta en stol? — Nä, jag får be visat att få ta pianot i stället.

SVARTA HANDE

ROMAN AF C. P. RIDDERSTAD.

(Fort. fr. föreg. nr.)
Händelsen har gjort, att jag i dag hört ett samtal af honom, som föreföll mig underligt.
Konrad kände sig slagen af förskräckelse.
— Samtalet angick ordningar, som förutsettes skola inträffa i afton vid samma tid, som jag...

de öfver föremålen därinne, upptäckte man midt framför sängen ett svart-grått förhånge, framför hvilket han stannade. I en djup nisch bakom förhänget syntes en dubbel statyett, eller sömnens och dödens genier, systerligt slutande sig till hvarandra.
Med vingarne nedfällida bakom sig, slingrade de sina armar omkring hvarandras lif. Bilderna voro af något hårdt trä och ganska gamla, na något skadade. De voro målade i flera färger, och här och där syntes märken efter fordom stark förgyllning. Ankarparre lutade sig ned öfver dessa figurer och tryckte i det samma på den ena geniens stort; och alltsom han tryckte, höjde sig en af dödens vingor uppåt och blottade en del af själva kroppen därunder, hvarigenom en liten mängd guldblek synbar. Då han ytterligare tryckte på den, skilde sig på bilderna från hvarandra, och nu upptäckte man att de voro utihållade, och att redan flera papper och handlingar bevarades i denna gömma.
Man skulle måhända kunnat kalla dessa bilder för den Ankarparreska familjens enskilda arkiv. Vår hjälte nedlade med mycken omsorg sina dokument där, hvarefter han gaf bilden sin förra ställning.

TUNNOR TUSAN HÄLLER!
Det är en listig skåll, det syns på utskriften. Han tillbrag kompaniet gamla surdeg; men det är synd att stryka ut honom, emedan han är en förtärfull värfvare. Han har, min själ, skaffat oss de flesta och flinkaste karlarne vid hela kompaniet. Vi bruka begagna honom till kalkfaktor, för att undgå anmärkingar, emedan han, så långt jag minns tillbaka, aldrig stått på post utan att tillställa något otygl.
Vill du spela ett parti brude?
— Hvarför icke?
— Sexor all — ha ha ha — en bricka för alla!
— Sex sänka — bättre upp! Vanligt parti går ju?
— Kör!
— Hur står din vackra syster?
— Som perla i gull — kanske borde jag säga som perla i missal, efter det är mera förenligt med våra omständigheter. Dusen par — det var ett praktiskt kast. Nu flyttar jag öfver mina bricker.
— En pärla är hon i alla fall, hufvudsakens skönaste perla. Jag undrar, hvilken som blir den guldring, i hvilken hon en dag kommer att infattas?
— Ej godt att veta, min bror. Utom dig, känner jag ingen som slår något slag för henne. Men får hon det, så får hon en bra blyring. Se så där ja, nu knyter jag mina jungfruband här i höret. Du blir jan, bror — vi så vad, du blir jan!
— Topp då!
— Pistol återkom.
— Håll upp punsch!
— Ska det vara i driicksglas, nådig löjtnant?
— Hvad sju tunnor tusan tror du om eljest skall dricka ur? Vi äro ända symameller, som smutta ur fingerborgar. Om jag nu slår — låt mig se — kvart dus, så är du — Hvad var det vi slogo vad om?
— Och tärningarne rullade — och kvart dus blef det.
— Vunnet parti! ropade löjtnanten. Skål, min herr bror Johannes — jag döper dig med punsch. Vill du re- ranchera dig!
— Naturligtvis!
— Dribblers vi partiet?
— Får gå?
— Kanske vi så vad en gång till och sätta upp insatzen? Du skall väl ha reanche?
— Sagdt och gjordt! Men då skall du gå in på ett vad, som jag vill föreslå.
— Låt höra — jag är aldrig omöjlig. Kostar det icke pengar, tappar jag gärna och skrattar till på köpet. Ingen sorg, blott kassan är full, det är mitt valspår, fast vår Herre i det fallet just rustat ut mig som en staccare. Hvad var det du ville slå vad om?
— Om att Pistol är en bättre karl än du inbillar dig. Tro mig, jag är lika god människokännare som du, och jag misstager mig ej. Första blicken är säker.
— Nå, hvad så vi vad om?
— Om en butelj. Troja dus!
— För litet, för litet — det lönar ej mödan att slå ett slag för.
— Låt gå en böt då. Sänka fem!
— Det låter! En bäl för tio vänner! Hej, det blir en lustig kväll på våra brors bekostnad! Essen par — ah, just lagom. Nu har jag fem band och platt ingen junker. Jag döper dig till jan ingen. Men du dricker inte — skål, bror!
— Skål, skål!
Partiet var åter tappadt. Ros skrattade högt och strök sina svarta mustascher af fröjd. Robert rynkade ögonbrynna. Man hade spelat högt, och han var alltid vid dålig kassa.
De efterskickade vännerna inträdde. De voro desamma, hvilka vi en gång fört träffat hos Ankarparre, nämligen Gustaf Kyle och Fritz Holek.
— Nu hafva vi fullt parti! höjda de Ros emot dem.
Spelot började åter. Robert tappade öppborrligt. Insatserna höjdes. Han blef jan på jan. Vännerna skrattade åt hans otid och ju mera de skrattade, desto mera förtärfull blef han. Han visste, att han redan spelat öfver sina små tillgångar, och han vågade det yttersta för att återvinna hvad han förlorat, men utan att lyckas. En, två, tre gånger svaljde han förtrytelsen i punsch, men det uppbettsade honom blott ännu mera.
Gustaf, som med oro märkte hans sinnessämning, uttryckte slutligen med all den foglighet, hvarmed han gemligen plägade framställa sin mening:
— Käre Robert, jag tror du spelar bort mer än du kan honorera? Du förlorar, bäste Robert, rober på rober.
— Hvad menar du? gemmlade den- ne? stött öfver påminnelsen och ord- leken. Bry dig ej om hvad som ensamt rör mig. Jag tänker icke på härför, utan att ha gjort rätt för mig.
— Bra taladt! inföll Ros. Den, som

kurtiserar min syster, måste ha råd att spela ett parti med sin imaginära berg sväger, — eljest...
— Eljest! upprepade Robert.
— Eljest köper han grisen i säcken, fortfarande Ros helt kort.
Robert var i själva verket mera förvirrad och missnöjd än han ville visa. Det förtroet honom i högsta grad att kanske icke kunna göra rätt för sig, än mera, att denna möjlighet skulle inträffa nu och genom den prat- samme Ros måhända bli bekant för henne, som han alkade eller åtminstone inbillade sig älska. Han besöt att våga ännu ett parti. Han spelade nästan med ursinnighet — men förlorade.
— Skål, kamrater — och så är lust- spelet slut!
— Och sorgspelet — det vill säga betalningen — börjar.
Robert drog upp sin kassa.
— Hitt, hit med fyrkarne, min bror! ropade Ros. Han hade druckit, druckit ganska betydligt; och när löjtnant Ros hade druckit, talade han ett högt språk och var icke utan sina vilda och galna infall. Ju mera man ville lugna honom, desto mera lidelsefull blef han. Den tiden var svenska militären också i allmänhet ungefärligen sådan: rask och hurtig, men förlagen, lättsinning och vill.
Robert kastade plånboken på bordet.
— Tunnor tusen, bullrade Ros — ricker icke, ricker icke! Drag upp en bundt till — eljest...
— Eljest? upprepade Robert med förtrytelse.
— Eljest — eljest — skratta vi ut dig!
Detta hot sårade djupa...
— Låt oss spela ett parti till, blott ett enda! framstälde Robert.
— Hvarom? sporde Ros, som då i det hela var den ende vinnaren och i allmänhet gerna föredorde.
— Hvarom? återtog han och kunde knappast hålla sig från att skratta.
— På min ära, började Robert.
— Visst inte, den vill jag platt icke spela om, afbröt honom Ros — något reelt skall det vara. Hade du ändå ett par mustascher att sätta upp, men därvidlag är du armare än någon gardist. Men tyst — jag vet. Vill du spela om en af dina polis-onger? Såsom det enda löset, hvilket kan anses utgöra någon prydnad för ditt ansikte, kan den väl vara värd något. Jag värderar den till tjugofem banko. Har du lust?
— Jag går in på förslaget! ropade Robert.
Fritz skrattade. Gustaf lämnade spelbordet och slog sig ned i en soffa.
— Men, vid himmelen, jag rakar, tro mig, i sanning af dig din polisong, ifall jag vinner, och gör jag dig till jan, tar jag båda, så mycket du kommer ihåg det.
— Det är sagt — låt gå?
— Och han spelade — och han tappare.
— Min bror, gör dig nu färdig att likvidera mig; två och knif har jag här! Och den obarmhertiga människan började verkligen att tvåla in sin i förhoppningen blifvande svägerska.
Gustaf sökte att lägga sig emellan, men förgäfvess; åfven Fritz tryckte att det gick för långt, förgäfvess! Ros fasthöll vid, att han vunnit polisongen och att han skulle ha den. Robert själf teg, men var nästan vanställd i ansiktet af ursinnighet. Redan var knifven appeland, och Ros lutade sig fram, för att raka honom efter konstens alla regler, då Robert, kännande knifvets egg på sitt skinn, hastigt sprang upp.
— Ett parti till, ropade han; jag sätter upp den andra polisongen!
Han var helt och hållet utom sig!
Just vid det han uttrydde sin utmaning, öppnades vaktporten, och en person steg in. Den inträdande märkte genast den hetta och häftiga, hvarmed man talade, och emedan han fann att alla voro upptagna af spelets utgång, stannade han vid dörren. Enär vakttrummet var ganska sparsamt upplyst, märkte man honom icke genast i den vrå, som bildades vid dörringången.
— Men om jag lyckas göra dig till jan, tillade Ros med isande köll, hvad får jag då — kanske pannuggen med?
— Gärna, gärna! svarade Robert, nästan med bes röst.
— Skål då, skål!
Och spelet började, och Robert tappade.
Ingen mer än Ros skrattade.
Det var nästan förskrämligt att se de räkningar af vrede och förtrytelse, som sönderlöste uttrycket i Roberts ansikte; men utan att säga ett enda ord, sätte han sig ned vid spegeln, löste af sig halsduken, fäste en handduk öfver västen, drog knifven mot strigeln samt tvålade i polisonger.
Gustaf och Fritz försökte att fälla

ett ord för honom hos den oefterträtt- lige Ros; men nu, liksom första gången, var han lika omsedrig. Hvad han vunnit, var efter hans grundsatser oåterkallligt hans. De äro värderade till tjugofem riksbanks stycket, och...
— Här är full likvid för dem båda två! inföll en röst bakom honom.
Anton Ankarparre inträdde i det- samma.
Intet slag kunde träffa Robert djupa än detta.
I första ögonblickets öfverraskning sprang han häftigt upp från sin stol; men då han mötte broders lugna, rättvis förebärande blick, föll hans mod och han sönk ned i soffan. Aldrig hade han likväl bittrare hatat sin bror än just nu.
Anton aflägsnade sig genast från stället, sedan han kastat penningarne på bordet.
Ditkommen i afsikt att tala vid vakthafvande officeraren om hvad han hade hört beträffande ordningarna i Kungsträdgården, var det honom omöjligt att vänligt samråda med en man, som på detta sätt begagnat sig af lyckans nyckfulla gunst, för att i sina ögon näval som i andras ögon skympa hans bror.
Han hade nästan velat kväfvias i vaktrummet, och han kände med vållust den friska vinden åter sväfvä omkring sig.
En stund ämnade han fråga posten efter Pistol, men han var ännu för- törnad öfver den lumska seer, han nys betraktat, och försåmlade åfven detta. Tiden var också redan ganska långt framskriden.
Beslutsam och lugn i medvetandet af redliga afsikter, tog han vägen direkte till Kungsträdgården.
Då han passerade förbi Jakobs kyrka slog tornuret 10.
ELPTE KAPITLET.
Tvenne stöderum.
Ett ganska stort men dystert mörkt rum öppnar sig för oss. Att döma af den första anblicken därför, bokhyllorna på sidorna af rummet och det stora skrifbord, som befinnes sig emellan rummets båda fönster, är det ett stöderum, ett arbetsrum. Ingen synes till därinne, utom vi två, låsaren och författaren. Låt oss ha- stigt gå oss omkring. På skrifbordet finna vi som vanligt på alla dylika bord böcker och papper. Låt oss, hvarför icke, bläddra i en och annan af dem. Se här ett arbete om illum- neratorn. Låt oss se!
— Jämlikhet och frihet! läsa vi här, "äro de väsentliga rättigheter, som människans ut sin ursprungliga och första fullkomlighet erhållit af naturen. Det första ingrepp i denna jämlikhet gjordes genom egen- domsrätten. Det första ingrepp uti friheten skedde genom borgerliga samhällens eller regeringars upprättande. Andliga och världsliga lagar äro enda stöden för egenomsrätten och samhälls- ordningen. För att åter upprätta männi- skan i sinna naturliga rättigheter till jämlikhet och frihet, måste man be- gynnna med att utplåna all religion, att afskaffa allt borgerligt samhälle, och sluta med upphäfvandet af egen- domsrätten".
— Hvad är det ni läser? hör jag min ärade läsare fråga.
— Hvad jag läser? Jag uppläser de- åsikter, som utgöra illuminatorrens innerst bestämmande uppgifter, ordens djupast liggande, allt annat betingande grundsatser.
— Det är ju ren socialism.
— Visserligen. Socialismen har gamla anor.
— Ni talar om illuminatorn.
Hvad är det för en orden?
— Illuminatororden? Den invigdes af sin stiftare Adam Weishaupt, känd i sin ordens annaler under namnet Spartacus, den 1:sta Maj år 1776. I ordens första grader syntes densamma ganska oskyldig. Men ju mer man in- vigdes i dess hemligheter eller ju högre man kom i graderna, desto full- komligare afslöjades de sina innersta afsikter, samhällens fullständiga om- gestaltning, den kyrkliga och borgerli- ga ordningens störtande, alla under Ärtusenens upprättade institutioners tillintetgörande, för att på ruinerna af såväl det ena som det andra upprätta — hvad vet jag? — ett på en och samma gång universelt och ideelt världsvalde. Samhällets ledning eller de stora hemligheterna skulle för- läggas i de vises händer, i magernas eller filosofernas. Den högsta afgör- rande makten tänkte de sig uppbu- ren af konungsmänniskan, hvilken icke hade att erkänna några andra lagar än naturens, eller som skulle lefva och regera såsom en en- sam präst, biskop eller konung. Men låtom oss gå vidare. Här hafva vi en hel serie af samma anda. Se här:
En veritabel illumine, här L'Illuminé Dirigeant, här Plan general de l'ord-

re, här — men, lika mycket, vi hafva här arbete efter arbete hela illumina- torrens historia och säkert äfven alla dess hemligheter. Männen, som bor här och har alla dessa arbeten lig- gande på sitt skrifbord, måste älska denna läsning och ha gjort illumina- tororden till ett djupt studium för sig.
— Existerar orden ännu?
— Intrösserar ni er, min gode läsare, för dylika saker?
— Hvarför icke, efter ämnet nu kommit på tal. Låt mig få höra nå- got om denna orden. Den har bitit- tills förblifvit mig så där tamligen obekant.
— Illuminater hafva funnits sedan 16:de århundradet i flera länder, såsom i Spanien, Frankrike o. s. v. De voro svärmare, andeskådare och my- stiker. Då man likväl nu mera talar om illuminater, menar man egentligen dem, som i slutet af 18:de århundra- det uppträdde inom det katolska Tyskland i Ingolstadt, hvarst Weis- haupt — professor vid därvarande universitet i rättsvetenskapen — stiftade under benämningen illuminater- orden, ett hemligt förbund, som innan kort spred sig kring en stor del af Tyskland. Weishaupt var ett godt hufvud och en djupsinnig tänkare. Utan allt tvifvel eldades han i botten af en brinnande människokärlek, men bristande världs- och människokän- nedom, jämte personlig maktlystnad och svärmiska ingifvelser, förde ho- nom för långt. De åsikter och dröm- mar, som besjålade honom, väpnade honom mot kyrkan och samhället, och från spetsen af sin världsåskådning, slungade han, såsom en annan Jofur, ljungelden öfver världen. Den blinda fanatismen märker ej alltid själf, då den flyger öfver afgrunden och grän- sen emellan en bestående, på förnuftiga förutsättningar hvilande utveck- ling och ett tillstånd af upplösning, inom hvars gränser idéerna förlora sina ledande stjärnor, och i stället störta i natten blundt fram efter irr- bloss. Så ungefär var förhållandet med Weishaupt. Äfven om man vill gilla de tankar, som ledde honom, och det mål, som han uppställt för sig, förutsatte alltid den väg, som han be- trädde och hvarpå han ville framgå, att samhället och kyrkan, sådana de voro, skulle trampas ned till ruin och förstörelse. Orden upplöstes 1785, och Weishaupt blef landsförvisad.
— Och därmed vill ni tillägga, var historien slut.
— Långt därifrån. Man skulle fast hållre snarare kunna säga, att den just började därmed.
— Huru!
(Forts.)

Canadas Nordvest

HOMESTAD-LAGEN.

Alla sectioner med jämna num- mer af kronolanderna i Manitoba och Nordvest Territorierna, undantagan- des 8 och 26, hvilka ej äro upplåtna för homestead eller reservede som ved-lotter för settlarne eller för andra ändamål, kunna fås som fria home- stead af hvilken person som helst, som är ansen hufvad för en familj, samt hvarje mansperson, som fyllt 18 år, till storleken af en kvartsection i 160 acres (omkring 130 svenska tunn- land).
Anmälan för tillträde.
Anmälan göres personligen på land- kontoret i det distrikt, där landet är beläget, eller om homestead-tagaren så önskar, må han på begäran hos "The Minister of the Interior, Ottawa", "Commissioner of Immigration, Winnipeg", eller hos respektive lokala landkontor erhålla rättighet att låta ett ombud uttaga tillträdes- brevet för honom. En afgift af \$10,00 erlägges för tillträde.
Homestead skyldigheter.
Under den nuvarande homestead- lagen skola skyldigheterna fullgöras på följande sätt, nämligen:
1) Genom att minst sex månader bygga och bo på landst hvarje år under en tid af minst tre år.
2) Om fadern (eller modern om mnnen är död) till en person som är berättigad att upptaga homestead, bor på en farm i grannskapet af det homestead, som af sådan person up- tagits, fyllas bofastskyligheten under tiden före patentets erhållande af sådan person genom att vara bosatt hos sin fader och moder.
3) Om en nybyggare har erhållit patent på sitt första homestead, eller certifikat för utfändet af sådant patent atterstatert i den ordning, som föreskrifves i Dominion Lands Act, samt erhållit tillstånd för ett andra homestead, uppfylls skyldig- heterna under tiden före patentets er- hållande genom att vara bosatt på sitt första homestead.
4) Om nybyggaren har sin perma- nent bostad på farm, som äges af honom i grannskapet af hans home- stead, uppfylls bofastskyligheten genom att vara bosatt upp nånnda farm.
Med "grannskap" här ofvan me- nas antingen samma township eller ett därmed sammanhängande.
Homesteadtagare, som vilja tillgö- dogra sig förutmånte af bestämmel- serna 2, 3 och 4, måste odla minst 30 acres eller hålla minst 20 kreatur jämte erforderliga stallbyggnader, samt desutom hafva 80 acres ordent- ligt inhägnade.
Hvarje homesteadtagare, som bris- ter i att fullgöra homesteadlagens skyldigheter, riskerar att få sitt ho- mestead annullerat och öppnat för nytt tillträde.
Begäran om patent
kan inlämnas till slutet af de tre åren till den lokala landagenten, un- dergarten eller homestead-inspektö- ren. Innan denna begäran insändes, måste settlaren 6 månader fört ge skriftlig notis till "the Commissioner of Dominion Lands", Ottawa, att han ämnar uttaga patent.
Underrättelser.
Nyanlända invandrare erhålla på immigrationskontoret i Winnipeg eller Dominion Land kontor i Manitoba och Nordväst Territorierna underrättel- ser om det land, som är öppet för tillträde, och från tjänstemännen kost- nadsfria råd och upplysningar samt hjälp för att tillförsäkra sig ett pas- sande stycke land. Tydliga under- rättelser med afseende på land, skogs- kol- och minerallagarna samt om kro- nolanderna i järnvägsstaten i British Columbia, erhålles på begäran hos "The Secretary of the Department of the Interior", Ottawa, "The Com- missioner of Immigration", Winni- peg, Man., eller af alla Domini n Land agenter i Manitoba.
W. W. Cory,
Vice Inrikesminister.
N. B. — Utom dessa frihemman, hvarom ofvannämda förordning handlar, finnas tusentals acres af börd- igt land tillgängligt för arrende eller köp från järnvägarna eller andra äm- nor.

TJONDE KAPITLET.

Polisongerna.

Vid Gustaf-Adolfs togs högvakt gick posten fram och tillbaka, med geväret hvilande på axeln.
— Hvilken är vakthafvande offi- ceer? frågade Ankarparre.
— Löjtnant Ros! svarade posten.
— Är han inne?
— Ja.
Och Ankarparre ställde sina steg till vakthafvande officers rum.

Vi vilja gå en halftimme eller nå- got mer i förväg.
Robert hade icke glömt sitt löfte till Konrad. Mot aftonen befog han sig till sin vän, löjtnant Ros.
— Det var förbannadt bra, att du kom hit, utbrast Ros, då Robert in- trädde och sträkte sina armar emot honom, jag har varit nära att somna af ledsnad. Låt se, att du nu piggar upp mig med någon riktig ärkedum- het. Du brukar ju kunna bestå dina vänner med det, du?
— Har du punsch?
— För tusan, ett godt infall. Kal- faktor!
En soldat inträdde och gjorde ställ- ningssteg vid dörren.
— Hvad heter du? frågade Robert gardisten.
— Pistol, N:o 28 vid lifkompaniet.
— Var det icke svårare, tänkte Ro- bert för sig själf, att träffa min man! Nu skall jag nog få tillfälle att tala med honom.
— Här är pengar, Pistol, inföll löjtnant Ros, du skall hasta med dem till vederbörande ställe, köpa punsch, mycket punsch, och ändå mera punsch. Och sedan går du upp till de där herrarna, som du besökte på förmid- dagen, och hälsar dem från mig samt frågar, om de ha lust och tid att titta ned hit. Begriper du?
— Ja, nådig löjtnant.
— Helt om, marsch!
— Det måtte vara en bra karl, den där? yttrade Robert, då han aflägs- nat sig.

Bästa Liniment eller smärtstillare för den smär- tliga kroppen.
COBBALEY'S Caustic Balsam
Den här lagen läse.
FÖR — Den genomtränger, lindrar och behar, och för gamla år, bli- DEN — nader och svullter, skaf- står utvärtes, kräfta och liktor- MANSELIKA — nar, etc., har Caustic Balsam lagen lika som KROPPEN — liniment.
Vi vilja säga till alla som köpa den, att den icke innehåller något gifvisamt och är därför oskadlig till svåraste bruk. Flitigt använ- dande skall bota många kroniska sjukdomar och linimentet lampar sig utmärkt till svåraste bruk.
Ett folkomkigt tryck och så- kert botemedel för hals/sjdomar, bröstsjukdomar, tyggesår, vrik- ningar, svullter, differt, lungsjuk- domar, rymalism och styvra leder. Afhängigt bisheten, styvhet, muskel- lerna.
Canaan, Texas. — "En flaska Caustic Balsam gjorde mera godt för min rymatism än \$120,00 be- talda i doktorräkningar." Otto A. Boyer.
Pris: \$1.50 pr flaska. Saljes af apotekare eller skänkes af oss pr exprens mot förbehållning. Skrif eller broschyr "R".
THE LAWRENCE-WILLIAMS Co. Toronto, Ont.

B. LEVINSON 281—283 Alexander ave., WINNIPEG, CAN.
betalar högsta priser för HUDAR och PELTSERK
Utbuder mig edra leveranser.

RED WOODS MINERAL-VATTEN — OCH — LÄSKEDRYCKER
som i fråga om kvalitet ej kunna öfver- träffas af andra fabrikat.
"GOLDEN KEY" är vårt fabriksmärke.
E. L. DREWRY, BRYGGERI

FRIBYTAREN PÅ ÖSTERSJÖN

AF VICTOR EYDEBERG.

(Forts. fr. föreg. nr.)
 mig vara en farlig äfventyrare, mot vilken man, i en stund som denna, måste vara beredd på försvar...

Draken afsikt var i själva verket icke den, som Vanloo misstänkte.
 — Myrher Vanloo, inföll han, — jag betyder, att denna knif af ren stillfällighet kom i min hand. Jag går hafva honom i en flicka på denna kappa och...

— Urskälet äro alldeles öfverflödiga.
 — Nej, utbrast Drake lifligt, — de äro icke öfverflödiga om den minsta misstänkt vaknat i er själ. Skola ni enligt öfverenskommelse arbeta tillsammans, måste det ske med ömsesidigt förtröende och ömsesidighet.

— Dess bättre, om sådant är möjligt. Hvad mig vidkommer vill jag göra allt för detta lika önskliga som sällsynta förhållande. Och hvad skulle jag väl göra här uppe, om jag redan kände konstens yttersta nederlighet? Hvilket gagn hade jag då af extra kunskaper och edra rön? Nej, min herre, vi behöfva ömsesidighet hvarandra. Se där vårt föreningsband!

Drake räckte Vanloo handen. De två lätsade misstänkt afsikten; i stället för att utbyta ett handslag, räckte han honom sin pistol och sade:
 — Jag lämnar er denna säson underdepant på mitt förtroende. Det är ett dyrbart vapen, och ni skall ej finna många dess likar. Låt oss nu skrida till verket.

Ugen eldades. På hårdens ställes en degel, hvori lades efter hand en mängd olika mineraler och kemiska preparat, sedan man förut, enligt Vanloos föreskrift, nogsamtt vägt dem. Vanloo stod framför timglasat och tycktes uppmärksam betrakta hvarje fallande sandkorn. Tid efter annan vinkade han till Drake att med blandningen förena de utvalda ämnena, som i sin ordningsföljd lägo bredvid honom på en afsats af ugen. Drake gjorde detta med den ena handen, under den han med den andra drog bänder. Hans blick var ofvärdigt riktad på Vanloo. Innet ord byttes; det rådde i kamraren en tystnad, som endast stördes af bågens gnisslande och natvindens snekar därute.

Eldskenet från ugen och återglansen af degelns i skiftande färger spelade innehåll föll på Drakes bleka, skarpt tecknade anlete, som till hälften doldes af skinnkapselungen. Den dräkt han bar och det uttryck af nästan ängestfull spänd väntan, som rejdes i hela hans hållning, stände väl med det mystiska intrycket af det hela.

Det blandade ljuset från ugen och lampan samlade sig på vissa punkter till starka ljuspartin, afbrutna af flamtande halkflugor, medan andra delar af rummet voro höljda i mörker genom de fantastiska skuggorna från ugnsmuren och behagningen.

Flera minuter förlöto under tystnad. Sedan det gista preparatet tömtes i smältdegeln, närmede sig Vanloo ugen, ögnade den smältande massan uppmärksam, återvände till bordet, uppknäppte kappan och tog ur en ficka i sin lifrock en liten silverflaska.

Denna lämnade i ett mindre glas-kärl tre eller fyra färglösa droppar af sitt innehåll.
 — Nu tog Vanloo en viss, förut vägt mängd kvicksilver, kastade det i degeln och hällde omedelbart därefter det färglösa fludet i blandningen. Drakes öga hade följt hvarje rörelse af hans hand och fästes nu på degeln, hvare de olika elementen tycktes hafva en räkast i häftig strid. Blandningen kokade och kastade bländande gnistor kring sig.

Vanloo fattade tråhandtaget till en af de metallstavvar, som stodo i en vinkel af ugen, drog kapselungen djupt öfver ansiktet, och började med stafven röra i degeln.

Sedan detta fortfarit en minut, bröt han tystnaden med följande ord:
 — Nu är första akten utspeld. Vi kunna draga oss tillbaka, ty för styckets fortsättning söra nu de krafter, som vi väckt till lif.

Vanloo lämnade ugen, kastade sig i soffan och torkade med en duk sin övvertrypanne pannan.

Men Drake stannade ännu framför hårdens. Den oildliga bettan hade be-täckit hans annars bleka ansikte med en onaturlig rodnad, och svett-dropparne pärlade utför hans pannan; men hans blick var, liksom bunden af någon förtrollning, häftad vid degeln. För hvarje färgskiftning i denna fö-rekom det honom, som om en ny förlit upprullade öfver hemligheternas hemlighet... gatan, efter hvars lösning han själf törstade. Det var en fränd-

skap mellan glansen i dessa ögon och det färgspel, som förrådte att natu-r lif af egen art inom den lilla världen af närskylda eller fiendliga element, hvilka människoband från skilda håll här sammanbragt.

— Huru länge dröjer det, innan vi få se utgången? frågade han lång-samt.
 — En fjärdedels timme. — Till dess måste ni hafva tålmod.

— Tålmod, upprepade Drake, då han omsider lämnade hårdens. — Hvad är en fjärdedels timme för den, som i långa år väntat och bidat... för den, som af sin andes finaste ner-ver opphörligt måst vinna nya strän-gar till tålmodets bäge, sedan de gam-la af ständigt spänning brustit? Är ni alkemist och har likväl icke känt denna rebele, som dag och natt stör kroppens och själens hvila? Har ni ej som jag, uttamat af nattvak, stu-dier och olyckliga rön misströstande väntat er bort från degeln, för att i nästa ögonblick åter längta dit? Jag talar så till er, ty ni måste hafva förmunmit detsamma som jag... Men aldrig, min herre, aldrig har ni bragt eller kan någonsin bringa denne Mo-lok så stora offer, som jag har gjort.

Vanloo trodde sig först ändamen-ningen af dessa ord.
 — Jag har ofrat honom en furstlig förmögenhet, sade denne. — Har ni kunnat ofra mer?
 — Mer! svarade Drake med nästan högtidlig tonvikt och ryckte kapsel-ungen från sitt mörka ansikte. — Mitt valspråk är: Allt eller intet. An-tingen skall jag nå lyckans högsta höjd eller störtas i fördärfvets djupa-aste afgrund... Se här, fortfor han, i det han under bordet, framför hvil-ket han stod, framdrog en flaska och en bägare, — här äro drufvor, som nognat under söderns himmel och in-såppt strålarne från en varmare sol. Låt oss dricka, myrher Vanloo. Med denna safter lifvar jag under nattens tystnad de slappna nerverna, det sviktande medet. Myrher Vanloo, låt oss dricka tveeminnis ur samma bä-gare, liksom vi dricka lif eller död ur samma vetandet källa.

Drake fyllde bägaren till randen och tömde den i ett drag. Allt vittna-de att han var i en häftig själspän-nings... måhända hans vanliga till-stånd, ehuru han utanför väggarna af sin hemliga verkstad visste undertryc-ka dess yttringar.

Vanloo förebär något skäl, hvare-gom han, utan att svara sin värd, kunde tillbakavisa bjudningen.
 — Jag måste i sanning beundra er, sade han, — då jag finner, att ni med så gränslös hängifvenhet ägnat er åt letandet efter fullkomlighetens tink-tur och likväl förmår lägga förnuft-ets band på denna lidelse, när andra värf påkalla er uppmärksamhet. På äro de af våra medbröder, som måk-ta det. Ni gör utländska resor, ni sköter edert jordbruk; med ett ord: ni lever äfven utanför väggarna af er tyta verkstad...

— Och ni? inföll Drake. — Är ni ej lika ifrig forskare som jag? Och lik-väl lever ni i stora världen; ingen skulle ana, att ni ägnar er åt de hem-liga studierna.
 — Mina tankar äro dock sällan långt från dem.
 — Vet ni, om det icke förhåller sig så äfven med mig? fortfor Drake och tömde än en bägare. — Vet ni, om jag ej med mina resor och andra sträf-vauden haft till mål att skaffa näring åt den omätliga degeln? Men jag har dock ett högre mål än detta. Hvad är guldet annat än ett medel att råda öfver världen? Mitt horoskop är ställt; jag är född att befalla, kuf-va, krossa eller gå under... Och detta hafva ej endast stjärnornas förut-sagt; jag känner det i min egen barn.

— Ni är en märklig man, min ädle värd. Ödet synes ej hafva anvist er eder rätta plats.
 — Är ödet en makt, som för oss alla i ledband? Eller kunna ej starka andar bänka dess gång? Fattas ej dess domstol just i de världens egne hjärnor? Vi få se... Men tiden är inne att förnimma, om elden i vår härd vill utslämma den gyllene nyckeln till vår gåta. Eller hvad säger ni?

— Tiden är inne. Lyft degeln från hårdens och undersök innehållet.
 — Är ni öfvertygad om en lycklig utgång?
 — Var lugn; jag känner kraften af rabbi Chisai ben Israels tinktur. — Vi få se, sade Drake i högtid-lig ton och gick fram till hårdens. Han aflyftade degeln och såg utan att draga andan. Därefter tog han en liten tång och letade i sakan och bot-

tenfällningarna, till dess man funnit en fast massa, som han grep med tången och doppade i vatten. Sedan hon svalnat, undersökte han henne med feberaktig häftighet och utbrast:
 — Det är guld!
 — Jag lyckönskar er och mig, sade Vanloo, — att jag skingrat edra tvifvel och gifvit er ny kraft att i förening med mig arbeta i vår vetenskap. Vi veta nu, att gatan kan lösas af dödliga, och vi hafva för våra forskningar en utgångspunkt, som ingen annan alkemist före oss ägt.

— Och denna, sade Drake, i det han fattade silverflaskan, — denna lilla tingest insulerar den största af alla jordiska hemligheter. I hennes färglösa droppar flyta de äldsta äm-nena i vår planets beståndsdelar, vår jords jungfrublooma. I henne finnas samlade några af de jordytans få urgrund, som äga kvar sin ursprungli-ga renhet, ännu ej blandats med de förgångliga varelsernas stoft, ej fuktats af blod eller tårar.

— Men fortfor han — denne rabbi Chisai ben Israel, som egde den stora hemligheten, hvaraf kom det, att han ej vann lycka och storhet?
 — Ah, sade Vanloo, — ni har ej öfvervägt, med hvilken fara ägnandet af denna hemlighet är förbundet: det märker jag af er fråga. Inser ni ej, att den verkliga guldmakaren är fågelri i samma ögonblick han är känd som sådan? De rike äro hans dödsfiender, ty deras rikedom grundar sig på det röda guldet frånvaro i andras händer; guldet värde sjunker i samma mån, hvare dess myckenhet tilltager, och om guld-receptet en gång är allmänt känt, skola dessa skatter, hvarför de girige rufva, förvandlas till aska. De fattige åter skola jag guldma-karen som ett vildt djur; de skola intränga i hans skinkammare och med knifven på hans strupe affordra honom hans köst. Han är förlorad, om ej den konung eller furste, i hvars hand han lever, tager honom i sitt hägn; men detta lämnas honom då mellan tjocka murar fjärran från alla likar, där han, så länge han le-fer, måste arbeta för att fylla sin beskyddares skattkammare, medan alle andre konungar och furstar af fruktan för hans växande makt skola trakta efter den inspirerade lif. Den lyckligaste lott en uppkäpt adept har att vänta är lifstidsfångelse i ett torn, vid hvars borg lönnmördare lu-ra. Ni förstår nu måhända, hvarför rabbi Chisai ben Israel fruktade att väcka uppestande. Jag har förut för-talt, huru tinkturen kom i mina händer. Rabbinen hade på sina handels-resor vägt sig in i Spanien. Inkvisi-tionens skarpa ögon genomskådade hans frärläsnad, och den gamle mannen skulle lyst vid nästa utod-fa, om ej det måttliga guldet öppnat hans fängelses port och genom tusen faror banat honom väg till Cadix, där han räddade sig ombord på ett fartfart. Jag lofvade honom till Holland, det förlöfvade landet för vår lida israelitet. Då han under sjörens insjuknade och kände dölen nära, upptäckte han för mig de bigge sil-ferflaskornas märkvärdiga innehåll och gaf mig dem af tacksamhet för den tjänst jag visat honom. Men sålva sattet, hvarpå denna tinktur tillverkas, guldreceptet, är en hemlighet, som han tog med sig i den graf jag gaf hans lik under björorna.

— Att ni ej aftvang honom denna hemlighet?
 — Hvad rådes en man för hvilken gravfens dörr redan är öppnad? Och för ofrigt skulle tortyr gagnat till in-tet. Han sade kort före sin död till mig: "Jag har bunnit alkemiens änd-punkt; jag är adept. Men döden skall trycka inseget på min hemlighet. Om jag upptäckte den, skulle jag vara mitt folks förbannelse och göra det större skada än den, som folkens alla tyranner, från Nebukadnezar till de nu levande, tillfogat det. Ty mitt förestödda folks styrka ligger nu ej i spjut och stridsvagnar: den skild det håller mot sina förföljare, den plan-ka, hvarpå det svärfvar bland ödetas brinnningar, det nya Zion, det upp-byggt mot filisteerna, är guld. Jag vill ej rycka från den bilgote den staf, hvarpå han förtalar sig under sin vandring bland obarmhärtiga främmlingar, jag vill ej stuliga den åker, i hvilken ensamt mine faders säd kan uppseira och fortleva. Min konst skall dö med mig..." Och nu leka polymera i havets djup med den hafvuddad, hvarinom det stora problemet löstes. Vår uppgift är att genom en kedja af rön utleta, hvaraf

skiffen aldrig fullkomligt utplånad. Det är för detta ändamål jag med nöje tager edra kunskaper och er tid i anspråk. Min egen tid är uttagen af mångahanda sysselsättningar; jag kinner blott utkasta planen för edra undersökningar och ställa dem under den uppsikt, som jag för min egen räkning aktar nödig. Jag ämnar varja en ofta sedd gäst i edert hus, men ej er daglige medarbetare inom dessa vägar. Ni förstår mig nu.

— Ja, svarade Drake. — Och om-kostnaderna för dessa rön...
 — Bestrida vi gemensamt... hjäl-ten hvar.
 — De torde uppå till stora sum-mor...
 — Det är sannolikt. Vi skola när-mare kunna öfverrikna dem sedan vi gjort vår första undersökning. Ni är ju nöjd med öfverenskommelsen?

— Ja, sade Drake betänksamt, och han tillade för sig själf:
 — Om min förmögenhet spränges på försök, så skall statsretket in-bringa mig en ny. Och om statsret-cket mistlyckas, näväl, då antingen faller mitt hufvud under yxan eller jag räddar mig undan på hafvet...
 Vanloo afkastade nu alkemistkappan, sade sin värd farväl och ledsa-gades af denne utför vindeltrappan till en bakport, genom hvilken han nu i nattens mörker aflägsnade sig. Hans häst väntade honom i ett torp, ett stycke från herregården.

Men Drake återvände till tornkam-raren, satte sig på sin vanliga plats i den gamla soffan, där han så ofta för-nött nattens timmar med studium af alkemistiska skrifter, samt framtog några bref från riksrådet Bengt och andre sammansvurna. Han hade läst dessa bref förut, men genomgående dem åter, för att invägga sig i de drömmar som han ålskade att öfver-lema sig åt. Han lutade sin bleka, i förtid färdade pannan i handen och satt så till dess lampans döende sken efter en sista flämtning slocknade och lämnade honom i mörker. Han steg upp, drog åt sidan luckan till kam-rarens enda fönster och stirrade på stjärnhimmeln, som för honom, lika-som för flerata af hans samtida, var en mystisk skriftur hvars lysande hiero-glyfer de dödlige öden kunde utle-tas. Hans blick följde Saturnus, som med rödaktigt otycksbådande sken lyste vid syraniden i Oxens stjärnbild till dess denne vid sidan af den gni-st-rande Aldebaran försvann bakom skogen i väster.

Han sköt åter luckan för fönstret och återvände, utan att tända lyknan, till sin sängkammare, sedan han med vand hand kringvridit nyckeln i järn-dörren till tomet.

En dröm.
 Se, västerhavets vägar
 i purpur gunga och i gyllene lågor
 de leka med hvarandra
 kring ön, där mina ungdomsminnen
 vandra!
 Så sväll, af fröjd, mitt segel,
 och sväifa dit på oceanens spegel!
 De vinka mig; jag lär dem till möte
 att sjunka, barn på nytt, i deras
 sköte.

Hur strandens klippor blänka
 i rosigt sken, och skuggorna sig sänka
 att famna stilla dalar
 och skrida genom palmers pelarsalar!
 Hur mystiskt dunkla parker
 där frukter solen för beglänta
 marker!
 Hur djup är tystnaden, hur ljuf är
 friden!
 Här hvilat vällustdrömmar, själfve
 Tiden.

Och från de gröna kullar,
 från blomsterfält, där bäckens azur
 rullar,
 från strand, där insjön hvalfver
 och från de mörka dungan,
 där frukter svälla och lianen gungar,
 gestalter vinka. Deras drag jag kän-
 ner:
 det är min flydda barndoms flydda
 vänner.

Och han, hvars bild mig gläder,
 då natten vallmokrassad till mig trä-
 der,
 hvars minne ännu blandas
 i hvar min dröm, då morgonhimmeln
 randas,
 han är ej död! Han sluter
 sig till mitt bröst, hans lockers svall
 sig gjuiter
 kring min, och som förr hans purpur-
 röda,
 hans friska läppar emot mig glöda.

Vid sidan af hvarandra
 vi saligt drömande kring fälten
 vandra,
 och såsom fluktat friska
 vid månens sken i trädens kronor
 hviska,
 så hviska vi om öden,
 vi delat förr, om kärlek in i döden
 och om den ed vi svuro, att, som
 flammen
 med flammen enas, evigt smälta sam-
 man.

(Forts.)

skiffen aldrig fullkomligt utplånad. Det är för detta ändamål jag med nöje tager edra kunskaper och er tid i anspråk. Min egen tid är uttagen af mångahanda sysselsättningar; jag kinner blott utkasta planen för edra undersökningar och ställa dem under den uppsikt, som jag för min egen räkning aktar nödig. Jag ämnar varja en ofta sedd gäst i edert hus, men ej er daglige medarbetare inom dessa vägar. Ni förstår mig nu.

— Ja, svarade Drake. — Och om-kostnaderna för dessa rön...
 — Bestrida vi gemensamt... hjäl-ten hvar.
 — De torde uppå till stora sum-mor...
 — Det är sannolikt. Vi skola när-mare kunna öfverrikna dem sedan vi gjort vår första undersökning. Ni är ju nöjd med öfverenskommelsen?

— Ja, sade Drake betänksamt, och han tillade för sig själf:
 — Om min förmögenhet spränges på försök, så skall statsretket in-bringa mig en ny. Och om statsret-cket mistlyckas, näväl, då antingen faller mitt hufvud under yxan eller jag räddar mig undan på hafvet...
 Vanloo afkastade nu alkemistkappan, sade sin värd farväl och ledsa-gades af denne utför vindeltrappan till en bakport, genom hvilken han nu i nattens mörker aflägsnade sig. Hans häst väntade honom i ett torp, ett stycke från herregården.

Men Drake återvände till tornkam-raren, satte sig på sin vanliga plats i den gamla soffan, där han så ofta för-nött nattens timmar med studium af alkemistiska skrifter, samt framtog några bref från riksrådet Bengt och andre sammansvurna. Han hade läst dessa bref förut, men genomgående dem åter, för att invägga sig i de drömmar som han ålskade att öfver-lema sig åt. Han lutade sin bleka, i förtid färdade pannan i handen och satt så till dess lampans döende sken efter en sista flämtning slocknade och lämnade honom i mörker. Han steg upp, drog åt sidan luckan till kam-rarens enda fönster och stirrade på stjärnhimmeln, som för honom, lika-som för flerata af hans samtida, var en mystisk skriftur hvars lysande hiero-glyfer de dödlige öden kunde utle-tas. Hans blick följde Saturnus, som med rödaktigt otycksbådande sken lyste vid syraniden i Oxens stjärnbild till dess denne vid sidan af den gni-st-rande Aldebaran försvann bakom skogen i väster.

Han sköt åter luckan för fönstret och återvände, utan att tända lyknan, till sin sängkammare, sedan han med vand hand kringvridit nyckeln i järn-dörren till tomet.

En dröm.
 Se, västerhavets vägar
 i purpur gunga och i gyllene lågor
 de leka med hvarandra
 kring ön, där mina ungdomsminnen
 vandra!
 Så sväll, af fröjd, mitt segel,
 och sväifa dit på oceanens spegel!
 De vinka mig; jag lär dem till möte
 att sjunka, barn på nytt, i deras
 sköte.

Hur strandens klippor blänka
 i rosigt sken, och skuggorna sig sänka
 att famna stilla dalar
 och skrida genom palmers pelarsalar!
 Hur mystiskt dunkla parker
 där frukter solen för beglänta
 marker!
 Hur djup är tystnaden, hur ljuf är
 friden!
 Här hvilat vällustdrömmar, själfve
 Tiden.

Och från de gröna kullar,
 från blomsterfält, där bäckens azur
 rullar,
 från strand, där insjön hvalfver
 och från de mörka dungan,
 där frukter svälla och lianen gungar,
 gestalter vinka. Deras drag jag kän-
 ner:
 det är min flydda barndoms flydda
 vänner.

Och han, hvars bild mig gläder,
 då natten vallmokrassad till mig trä-
 der,
 hvars minne ännu blandas
 i hvar min dröm, då morgonhimmeln
 randas,
 han är ej död! Han sluter
 sig till mitt bröst, hans lockers svall
 sig gjuiter
 kring min, och som förr hans purpur-
 röda,
 hans friska läppar emot mig glöda.

Vid sidan af hvarandra
 vi saligt drömande kring fälten
 vandra,
 och såsom fluktat friska
 vid månens sken i trädens kronor
 hviska,
 så hviska vi om öden,
 vi delat förr, om kärlek in i döden
 och om den ed vi svuro, att, som
 flammen
 med flammen enas, evigt smälta sam-
 man.

(Forts.)

Alltid lika populär emedan den aldrig gör ett fel

Det kostar intet att ega en NATIONAL CASH REGISTER
 Ett starkt påstående men sant. 750,000 drifvige af-färamn öfver hela världen ha bevisat detta. Låt oss visa ER.
 Skrif ett prillat och ful-la underrättelser.
 The National Cash Register Co.
 F. E. Mutton, Manager for Canada
 285 Yonge Street Toronto

Tillförlitliga upplysningar

om Naturens hemligheter; om lifvets sanna innebörd; om sättet att lifvalla sin hälsa och upprätta en hög och lycklig ålder-dom; om huru att göra ett lyckligt val vid äktenskapet; om människokroppens byggnad och värd; om bestämmelser af kön hos barn — allt detta finner ni i den fruktbara spelskolan Dr. E. B. Foote's storartade verk "Hemlikheten".
 Af detta ovärderliga arbete ha flera en miljon exemplar föreläst på olika språk, och alla som läst detsamma berömma det som det mest omfattande och mest värdefulla som någonsin utkommit.
 Denna bok sättes läsaren i stånd att lifva ett rätt och lyckligt lif.
 Önskligheten försvagnar — kunskapen styrker — lifa därför denna bok, hunnit det blir för sent. Huru många personer för-dervis icke sin hälsa och på en förtidigt död till rötter, på grund af okunskhet om de enklaste hälsoregler?
 Läst och obehöfligheten förefinns många unga, lofvande personer och sända dem i en förtidigt graf. Kunskapen om denna egen kropp o. s. tilläta att lifva rätt skulle rädda dem.
 Hvar och en bör därför läsa denna bok omgående och skicka tillbaka mot de många fröer, som hota oss.
 Hemlikheten innehåller 300 sidor och öfver 250 illustrationer, af hvilka 80 äro färg-lagda, samt öfver 125 recept för hembehandling. Den är bunden i smärktillt klöd-band och sälles för det billiga priset af \$1.50.
 Extra speciellt anbud för tredje dag. Om ni sänder oss 50 cent, tillhålla med bifogade kupong, erhåller ni boken med bifogade express. Önskar ni erhålla den genom posten, beställ på följande sätt: i Frimärken. Detta anbud gäller endast för en begränsad tid. Skrif därför utan uppsikt. Adresserna:
 MURRAY HILL PUBL. CO., 129 E. 28th St., New York

Agenter önskas.
 Hvar och en bör därför läsa denna bok omgående och skicka tillbaka mot de många fröer, som hota oss.

Prenumerera på
FREE PRESS
 50 cent per vecka. Detta är en av de bästa engelska dagliga tidningarna i Winnipeg. Den innehåller mycket intressant och användbart material. Skrif till: MURRAY HILL PUBL. CO., 129 E. 28th St., New York.

Imperial Bank of Canada
 Kapital (inbetaladt) \$5,000,000. Reservkapital \$5,000,000.
 Gällande intresse betalas å deponitioner.
 SPARBANKSAFDELNINGEN REKOMMENDERAS.
 Växlar dragas på alla platser i Sverige, Norge och Danmark och äro betalbara i kronor.
 HUFVUDKONTOR. Hörne af MAIN St. och BANNA-TINE Ave.
 N. G. Leslie, Manager.
 NORTH END Filial: Hörn. af Selkirk och Main St.
 W. A. Hebblewhite, Manager.

VED VED VED
 Sänd er ved till oss. Vi betala högsta priser kontant för första klassens ved. Vi sända pingarna så snart som veden aflastats.
 GEORGE MASKEL & SON.
 209 LOGAN AVENUE, WINNIPEG.

CARNEGIES PORTER

BUTELJERAD I GÖTEBORG, SVERIGE,
 är den renaste och mest närande malt-produkt som hittills fram-ställts och dess förmåga att åter-uppbygga ett nedbrutet kroppssystem är enastående.
 Ordineras af framstående läkare såväl i Sverige som Amerika.
 INTYG:
 Efter att hafva gifvit Carnegies Porter ett noggrant försök vid The Swedish Consumptive Sanato-rium, Denver, Colo., är det mig ett nöje intyga den vara öfverligen hvarje annan malt-likör och åter-uppbyggande medel vi begagnat.
 CHAS. A. BUNDSÉN,
 Medicinal-direktör.
 Säljes i parti af våra agenter STRANG & CO.,
 233 Fort Street, Winnipeg.
 PITHER & LEISER,
 Vancouver, B. C.
 PITHER & LEISER,
 Victoria, B. C.
 WALTER R. WONHAM & SONS
 3 St. Sacramento St.
 MONTREAL

Veckokronika från Sverige

Specialt meddelad denna tidning genom Svensk-Amerikanska Pressbyrå i Stockholm.

'Peterson i Påboda' håller storpolitiskt tal i Torås kyrka. Rånne- och fröskaste slag vid en av stadens mest trafikade gator, hvarvid en ung flicka fick sätta lifvet till. — Butikstängningsfrågan. — Dyrat att hålla kafferep. — Algot Sandberg utgivare af en ny tidning. — 'Stockholms Figaro'. — Svensk-amerikan som gäst i Stockholm.

Midt upp i det den besvärliga 1909-års lämnar den långt ifrån angående fulla händelsekretsen till nyårsfesten 1910 besvärliga dagskronikan med storpolitiska tal — stortingskastigt rådmord — butikstängningsfrågan — skatteförhöjningar och så vidare.

Före detta andliga föreläsaren och landbrukaren, sedermera jordbruksministern och numera 'odalmannaklassen' rådgivare i politiken" den gemensliga som 'Peterson i Påboda' uttalade förre medlemmen af Hr Lindmans kabinet, hr Alfred Peterson, har nämligen i Torås kyrka en dag i veckan som gått, hållit ett stort politiskt tal, som väckt mycket uppseende inom alla politiska kretsar.

Talet bekräftar hvad som förut på grund af flera förhållanden var klart, nämligen att hr Peterson icke gillar den anda och skådnings, som innerst besjalar den nuvarande regeringen.

Hr P. beklagar också lifligt den utveckling, som Andra kammarens böger undergått på senaste tiden. Förvar den icke ett tydligt annex till Första kammarens kompakta majoritet. Men under hr Lindmans konstfärdiga hand har den utvecklats därtill, så att händelserna vid 1909 års riksdag på ett rent af förbluffande sätt ådagalades.

Den politiska högerorganisationen i landet, Allmänna valmansförbundet, står nu också hufvudsaken under ledning af Första kammar- och hr P. varnade ingående Sveriges 'odalmän' att ställa sig i dess ledning. Det vore nödvändigt att göra bestämd front mot denna högerpolitik, lika som mot socialdemokraternas.

Så tilläger 'Aftonbladet', på tal om en anslutning till det s. k. liberala samlingspartiet: 'Det säger sig själft att den erfarna och insiktfulla landmannapolitikerna ord äro ägnade att väcka svenska 'odalmän' — för att begagna hans egen uttryck — till ett färdigt och besinnigt. Han doljer icke för dem utan betonar tvärtom med all skärpa, att faror böta från socialistiskt håll, mot hvilka det gäller att vara på sin vakt. Men på samma gång varnar han dem för att i skrämsel blindt rusas öfver till den motsatta sidan. De böra icke låta locka sig till underkastelse vare sig under det ena eller andra ytterlighetspartiet!'

Om jag får på så skå' jag säga Er att för min del tror jag att i 'Påboda' Peterson' har vår nästa statsminister. Så nu vet ni det.

I onsdagsmorse öppnades ett af hufvudstadens många växelkontor som varit af inträdet, som utgjordes af en några och tjugo års kvinna. Några timmar därefter befanns hon ligande sanslös vid sidan af det länsska kassakåpet och afled strax efter, till följd af de krossar hon erhållit i hufvudet. Tydligt hade rådmordet begåtts af en 'expert i facket', hvilken ej saknade det med som behöfdes, enär lokalen är belägen i en af brännpunkterna för gatutrafiken — Hotel Rydberg's hus. Nu talas det naturligtvis om det oförsiktiga i att ha unga kvinnor att förestå dylika affärer och att en reform nu bör göras genom att utbyta dem mot beväpnade karlar.

Mördaren, som greps på trettondagen i Vaxholm, är en gammal polis-kund såväl i Sverige som i Finland, och synes det varit hans oförsiktighet med några amerikanska 'greenbacks', som vällat hans upptäckt.

Våra läser ha nu enats om att hufvudstadens nattlif skall slopas och jag måste medgifva att hvad i allmänhet gäller våra butiker ha dessa hållits öppna alldeles för sent, hvarigenom de stackars butiksbidragarna ha öfveranstängt. Men så ha nu statsfullmäktige tagit steget något långt ut genom att bestämma tobaksaffärernas stängning till kl. 9 på kvällen. Ett större antal cigarrbutiker skola nog därigenom komma att stängas helt och hållet emedan deras mesta kommers skett efter nämnda tid. Och den lilla aftonkulturen i en del cigarrbutiker — ja, den försvinner ju alldeles. Och det är väl kanske så gott det. Men nog skola våra turister tycka, att stan synes väl "slow", då alla butiker äro stängda så pass tidigt.

Och så få vi höjd tull på kaffet. Alla kaffesmystrar äro arga, och inte att undra på det. Nog kunde man väl få njuta af den välsignade kaffetären utan att kronan och riksdagen skå' gå och göra den så oskäligt dyr. Ni må tro att det diskuteras värre i kaffepolitik, och inte tror jag finansministern kommer att gå på roststrid steg sedan han styrt om ett dylikt otung — som att böja tullen på kaffet med flera öre pr kilo. Nog kommer han att slippa kafferepen.

En ny tidning i Stockholm. Ser bra ut. Är gott. Akta boulevardst. Gratulerar.

Och vet ni hvarför? Jo, utgifvaren är den sedan sin Amerikatid godkände Algot Sandberg. Och så trycker den afven på ett svensk-amerikanskt tryckeri, nämligen hos den från sin tid New York och Brooklyn kände boktryckaren Liebert Broberg. Tidningens namn är 'Stockholms Figaro', och dess första nummer kom ut på trettondagen. Och gick åt som smör för Kubasol. Ty den dagen fanns ej någon annan tidning att få. Algot är smart — som en svensk-amerikan egnar och anstår.

Stockholm har i dagarna gästats af Hr Chealander med familj från Seattle. Han är ju Alaska-utställningens pappa. Och en praktig typ af svensk-amerikan från det verkliga 'vestern' är han afven. Men, min bästa broder Chealander, hur kan man resa tusentals mil öfver land och haf, och så ändligen anlända till denna världens härligaste stad för att dagen därpå resa tillbaka?

Is'n't that rather rushy? Welcome back!

C. F.—
Stockholm, den 8 jan. 1910.

DEN OLYCKSBRINGANDE MUMIEN.
No. 22,542 i British Museum.

Ett underbart mysterium är förknippadt med en mumie, hvilken sedan tusentals år tillbaka sover den eviga sömnen och nu är införlivad med samlingen i British Museum under nr 22,542.
Denna mumie har bragt olycka öfver alla, som med densamma haft befatning för ett eller annat ändamål.
Enligt det register, som innehåller dess ephibulum vitae, innesluta de bindlar, som omgifva förlämnningen, de jordiska lämningarna af öfversteprästinnan i Amen Rhas tempel, som 1600 år före Kristus lefde i Thebe, faraonernas berömda Thebe, den äroiska staden med de hundra portarna, hvilken badades af Nilens befuktande vågor.

Historien om sarkofagens öfverförande till England vimlar af tragiska moment. Den engelsman, som först köpte mumien af en arab, blef allvarligt sårad, då han återkom till Kairo och måste låta amputera sin ena arm. En annan medlem af expeditionen, som hade att öfvervaka mumien, blef

då han anlände till Kairo ödförfen den obehagliga nyheten att han förlorat allt hvad han ägde! Han dog kort efteråt.

Den tredje af expeditionens medlemmar dog i misär och den fjärde döddes af ett bösskott.

Slutligen lämnades sarkofagen i händerna på en fotograf, som då han fotografierade den afbildning af öfversteprästinnan, som var målad på kistans lock, till sin gränslösa bestörtning fick bilden af en levande kvinna på plåten, i stället för mumien mörka och allvarliga ansikte. Den olycklige fotografen miste förståndet och dog kort efteråt.

Den person, som slutligen fick i uppdrag att föra mumien till dess beställnings och efter några få dagars förlopp, och den, som slutligen fick placeras på dess plats i British Museum, skadade sig ganska illa.

Mumien historia upptecknades af Dr Fleischer. Denne dog några få månader innan han fick arbetet färdigt.
Nyligen gjorde sig en lär och ingenjör lustiga öfver öfversteprästinnans okulta mak. Den lärde blef sjukligt och hans vän ingenjör blef offer för en svår olycks-händelse.

Det märkliga i denna själfmordshistoria är dock att den lärde var en känd i vida kretsar för sina strän- sålter beträffande mumier, hvilket han betraktade som en synd af ligesta art och ett svårt bevis på foglohet.
I London har man nu i längre tid ej talat om annat än öfversteprästinnans i Amen-Rhas mumie.

Le Matins korrespondent, som berättar öfvanstående i sin tidning, vill se själf göra sig närmare underrettad på ort och ställe, hållande före, att historien om de många olycks-händelserna ledde sitt ursprung från en angränsning af hvarandra i det British Museum och erfor följande:

De olyckliga vaktmästarna i museet, hvilka det råddes att göra bevakningsnorden, derra i hela kropp, de de närma sig den afdelningen, där öfversteprästinnans mumie är uppställd, och de försäkra alla, som vilja höra det, att de skulle känna sig öfverlyckliga om man ville åter-sända den fruktansvärda mumien till Thebe, som den aldrig bör lämna.

För att själf taga reda på alla dessa märkvärdiga saker, som jag bör berättas och som tyckas öfver-träffa alla en sjuk hjärnas fantasier befog jag mig — skriver korrespondenten — till British Museum.

Så snart det vaktmästare, till hvil- ken jag vände mig, höllt mitt ärende, aftröt han mig helt tvärt:
— Ä, låt oss ej tala om detta, min herre. Jag ber er därom. Ser ni, det är förskräckliga saker, som ni det är bäst att inte sysselsätta sig med. I British Museum fanns det ej längre någon fotograf af mumien, men hos en fotograf i närheten af museet lyckades korrespondenten spåra upp några fotografier af den sarkofag, hvari Amen-Rhas prästinna hvilade. Då han med ett leende frågade om fotografen verkligen trodde, att mumien bringade olycka, svarade han i en ton af förtviflan:
— Skratte till mig, herre. Ni får inte göra det. Jag ber er att åtminstone inte skratte här hos mig. Jag skall säga er, att alltsedan jag tog den här fotografien af den, har jag börjat fölgöra min syn.

Jag märkte då — fortsatte korrespondenten — att mannen verkligen var så godt som blind. Hans förklaring var så oväntad och uppriktigt, att jag, då jag lämnade honom med fotografier i fickan, var så gott som öfvertygad att jag skulle råka ut för en olycks-händelse i nästa gata och bli sönderkrossad.

DETEKTIVEN OCH GASKRARNARNA.

— Se så där ja, nu ligger ni allt bra', sade Murefield med en blick på den bundne detektiven borta på sängen. 'Det var skada att ni inte tog någon af kamraterna med er för att se på skadespelet, men efter hvad jag finner af edra anteckningar äro de inte att hitvinta förrän om ett par timmar. De de väl äro här, skola de finna fåglarna utflugna och mycket litet kvar af er.'
De fyra männen — medlemmar af ett band, som på grund af sin fallerhet för att efterna på vilks namntekningarna gick under benämningen 'Skribenterna' — skratte rätt åt sin anförars skämt.
'Det finns tre gaslägor i detta rum, fortsatte Murefield, och innan vi gå, öppna vi gaskranarna. Ni förstår säkert hvad jag menar?'
Detektivinspektör Hamilton försökte tala, men munkfallen kväste orden. Han förstod att han befann sig i en fruktansvärd fara. Huset låg afsides på stranden vid Portsmouth, och fastän det var mildt på dagen, var det följande sannolikt, att någon, som tillfalligtvis passerade förbi, skulle komma till hjälp, ty ingen hade aning om hans farliga belägenhet. Han försökte sig till att han begifvit sig dit ensam. Han hade gjort det för att iakttaga och utspionera bandet, och hade befallit sina underordnade att ej infinna sig förrän kl. 3 på eftermiddagen, då han hoppades ha samlat tillräckligt bevis för att låta arresteras brottslingarna och få dem dömda. Men han måste ha blifvit igenkänd, och sedan hade det naturligtvis gått gålet för honom. Banditerna hade öfverfallit honom innan han hunnit lyfta ett finger till försvar. Nu var allt förbi, och döden storrade honom i ögonen.
'Kom, gossar,' ropade Murefield. 'Det är inte värdt att stanna här. Jag skall bara ordna gaskranarna, och sedan gå vi.'

'Skrostenapsan hade man 'ppot, för att hindra gasen att söka sig den vägen, och fönstren hade man fått. Efter att ha öppnat gaskranarna, böjde Murefield sig öfver detektiven.
'Adjö!' sade han. 'Jag önskar er lycklig resa! Ni är en rapp karl, men ni har råkat er öfverman. Adjö.'
Han gjorde ett tecken till mannen. De öppnade dörren och aflägsnade sig. Så gnisslade nyckeln i låset. Hamilton var ensam, hjälplös, ur stånd att röra sig.
Gasen började strömma in i rummet. Den kom långsamt, ty brännarna voro små, men Hamilton förstod att långt innan hans folk kom, skulle det finnas tillräckligt gas i rummet för att taga lifvet af ett tjog personer. Under det han låg där, voro hans tankar sysselsatta med att utfundera någon möjlighet att komma undan med lifvet. Han hade ofta hört om personer som befunnit sig i liknande situationer, och han försökte minnas hvad de gjort under dessa omständigheter. Men han hittade ingen lösning. Ty de personer han läst om hade fått röra sig fritt och varit i stånd att slå ett slag för friheten. Men här låg han ur stånd att röra en lem eller gifva ett ljud ifrån sig. Han började förtvifla.
Gasen fortfor att strömma ut i det lilla rummet. En förmölselse af svimlande grep honom. Hans ögon voro heta som glödnade kol. Tungan var på hans bakre tänder som en synd af ligesta art och ett svårt bevis på foglohet.
I London har man nu i längre tid ej talat om annat än öfversteprästinnans i Amen-Rhas mumie.
Le Matins korrespondent, som berättar öfvanstående i sin tidning, vill se själf göra sig närmare underrettad på ort och ställe, hållande före, att historien om de många olycks-händelserna ledde sitt ursprung från en angränsning af hvarandra i det British Museum och erfor följande:

Gasen fortfor att strömma ut i det lilla rummet. En förmölselse af svimlande grep honom. Hans ögon voro heta som glödnade kol. Tungan var på hans bakre tänder som en synd af ligesta art och ett svårt bevis på foglohet.
I London har man nu i längre tid ej talat om annat än öfversteprästinnans i Amen-Rhas mumie.
Le Matins korrespondent, som berättar öfvanstående i sin tidning, vill se själf göra sig närmare underrettad på ort och ställe, hållande före, att historien om de många olycks-händelserna ledde sitt ursprung från en angränsning af hvarandra i det British Museum och erfor följande:

Gasen fortfor att strömma ut i det lilla rummet. En förmölselse af svimlande grep honom. Hans ögon voro heta som glödnade kol. Tungan var på hans bakre tänder som en synd af ligesta art och ett svårt bevis på foglohet.
I London har man nu i längre tid ej talat om annat än öfversteprästinnans i Amen-Rhas mumie.
Le Matins korrespondent, som berättar öfvanstående i sin tidning, vill se själf göra sig närmare underrettad på ort och ställe, hållande före, att historien om de många olycks-händelserna ledde sitt ursprung från en angränsning af hvarandra i det British Museum och erfor följande:

Gasen fortfor att strömma ut i det lilla rummet. En förmölselse af svimlande grep honom. Hans ögon voro heta som glödnade kol. Tungan var på hans bakre tänder som en synd af ligesta art och ett svårt bevis på foglohet.
I London har man nu i längre tid ej talat om annat än öfversteprästinnans i Amen-Rhas mumie.
Le Matins korrespondent, som berättar öfvanstående i sin tidning, vill se själf göra sig närmare underrettad på ort och ställe, hållande före, att historien om de många olycks-händelserna ledde sitt ursprung från en angränsning af hvarandra i det British Museum och erfor följande:

Gasen fortfor att strömma ut i det lilla rummet. En förmölselse af svimlande grep honom. Hans ögon voro heta som glödnade kol. Tungan var på hans bakre tänder som en synd af ligesta art och ett svårt bevis på foglohet.
I London har man nu i längre tid ej talat om annat än öfversteprästinnans i Amen-Rhas mumie.
Le Matins korrespondent, som berättar öfvanstående i sin tidning, vill se själf göra sig närmare underrettad på ort och ställe, hållande före, att historien om de många olycks-händelserna ledde sitt ursprung från en angränsning af hvarandra i det British Museum och erfor följande:

Gasen fortfor att strömma ut i det lilla rummet. En förmölselse af svimlande grep honom. Hans ögon voro heta som glödnade kol. Tungan var på hans bakre tänder som en synd af ligesta art och ett svårt bevis på foglohet.
I London har man nu i längre tid ej talat om annat än öfversteprästinnans i Amen-Rhas mumie.
Le Matins korrespondent, som berättar öfvanstående i sin tidning, vill se själf göra sig närmare underrettad på ort och ställe, hållande före, att historien om de många olycks-händelserna ledde sitt ursprung från en angränsning af hvarandra i det British Museum och erfor följande:

Gasen fortfor att strömma ut i det lilla rummet. En förmölselse af svimlande grep honom. Hans ögon voro heta som glödnade kol. Tungan var på hans bakre tänder som en synd af ligesta art och ett svårt bevis på foglohet.
I London har man nu i längre tid ej talat om annat än öfversteprästinnans i Amen-Rhas mumie.
Le Matins korrespondent, som berättar öfvanstående i sin tidning, vill se själf göra sig närmare underrettad på ort och ställe, hållande före, att historien om de många olycks-händelserna ledde sitt ursprung från en angränsning af hvarandra i det British Museum och erfor följande:

Gasen fortfor att strömma ut i det lilla rummet. En förmölselse af svimlande grep honom. Hans ögon voro heta som glödnade kol. Tungan var på hans bakre tänder som en synd af ligesta art och ett svårt bevis på foglohet.
I London har man nu i längre tid ej talat om annat än öfversteprästinnans i Amen-Rhas mumie.
Le Matins korrespondent, som berättar öfvanstående i sin tidning, vill se själf göra sig närmare underrettad på ort och ställe, hållande före, att historien om de många olycks-händelserna ledde sitt ursprung från en angränsning af hvarandra i det British Museum och erfor följande:

Gasen fortfor att strömma ut i det lilla rummet. En förmölselse af svimlande grep honom. Hans ögon voro heta som glödnade kol. Tungan var på hans bakre tänder som en synd af ligesta art och ett svårt bevis på foglohet.
I London har man nu i längre tid ej talat om annat än öfversteprästinnans i Amen-Rhas mumie.
Le Matins korrespondent, som berättar öfvanstående i sin tidning, vill se själf göra sig närmare underrettad på ort och ställe, hållande före, att historien om de många olycks-händelserna ledde sitt ursprung från en angränsning af hvarandra i det British Museum och erfor följande:

Gasen fortfor att strömma ut i det lilla rummet. En förmölselse af svimlande grep honom. Hans ögon voro heta som glödnade kol. Tungan var på hans bakre tänder som en synd af ligesta art och ett svårt bevis på foglohet.
I London har man nu i längre tid ej talat om annat än öfversteprästinnans i Amen-Rhas mumie.
Le Matins korrespondent, som berättar öfvanstående i sin tidning, vill se själf göra sig närmare underrettad på ort och ställe, hållande före, att historien om de många olycks-händelserna ledde sitt ursprung från en angränsning af hvarandra i det British Museum och erfor följande:

Gasen fortfor att strömma ut i det lilla rummet. En förmölselse af svimlande grep honom. Hans ögon voro heta som glödnade kol. Tungan var på hans bakre tänder som en synd af ligesta art och ett svårt bevis på foglohet.
I London har man nu i längre tid ej talat om annat än öfversteprästinnans i Amen-Rhas mumie.
Le Matins korrespondent, som berättar öfvanstående i sin tidning, vill se själf göra sig närmare underrettad på ort och ställe, hållande före, att historien om de många olycks-händelserna ledde sitt ursprung från en angränsning af hvarandra i det British Museum och erfor följande:

Gasen fortfor att strömma ut i det lilla rummet. En förmölselse af svimlande grep honom. Hans ögon voro heta som glödnade kol. Tungan var på hans bakre tänder som en synd af ligesta art och ett svårt bevis på foglohet.
I London har man nu i längre tid ej talat om annat än öfversteprästinnans i Amen-Rhas mumie.
Le Matins korrespondent, som berättar öfvanstående i sin tidning, vill se själf göra sig närmare underrettad på ort och ställe, hållande före, att historien om de många olycks-händelserna ledde sitt ursprung från en angränsning af hvarandra i det British Museum och erfor följande:

Gasen fortfor att strömma ut i det lilla rummet. En förmölselse af svimlande grep honom. Hans ögon voro heta som glödnade kol. Tungan var på hans bakre tänder som en synd af ligesta art och ett svårt bevis på foglohet.
I London har man nu i längre tid ej talat om annat än öfversteprästinnans i Amen-Rhas mumie.
Le Matins korrespondent, som berättar öfvanstående i sin tidning, vill se själf göra sig närmare underrettad på ort och ställe, hållande före, att historien om de många olycks-händelserna ledde sitt ursprung från en angränsning af hvarandra i det British Museum och erfor följande:

Gasen fortfor att strömma ut i det lilla rummet. En förmölselse af svimlande grep honom. Hans ögon voro heta som glödnade kol. Tungan var på hans bakre tänder som en synd af ligesta art och ett svårt bevis på foglohet.
I London har man nu i längre tid ej talat om annat än öfversteprästinnans i Amen-Rhas mumie.
Le Matins korrespondent, som berättar öfvanstående i sin tidning, vill se själf göra sig närmare underrettad på ort och ställe, hållande före, att historien om de många olycks-händelserna ledde sitt ursprung från en angränsning af hvarandra i det British Museum och erfor följande:

Gasen fortfor att strömma ut i det lilla rummet. En förmölselse af svimlande grep honom. Hans ögon voro heta som glödnade kol. Tungan var på hans bakre tänder som en synd af ligesta art och ett svårt bevis på foglohet.
I London har man nu i längre tid ej talat om annat än öfversteprästinnans i Amen-Rhas mumie.
Le Matins korrespondent, som berättar öfvanstående i sin tidning, vill se själf göra sig närmare underrettad på ort och ställe, hållande före, att historien om de många olycks-händelserna ledde sitt ursprung från en angränsning af hvarandra i det British Museum och erfor följande:

Gasen fortfor att strömma ut i det lilla rummet. En förmölselse af svimlande grep honom. Hans ögon voro heta som glödnade kol. Tungan var på hans bakre tänder som en synd af ligesta art och ett svårt bevis på foglohet.
I London har man nu i längre tid ej talat om annat än öfversteprästinnans i Amen-Rhas mumie.
Le Matins korrespondent, som berättar öfvanstående i sin tidning, vill se själf göra sig närmare underrettad på ort och ställe, hållande före, att historien om de många olycks-händelserna ledde sitt ursprung från en angränsning af hvarandra i det British Museum och erfor följande:

Gasen fortfor att strömma ut i det lilla rummet. En förmölselse af svimlande grep honom. Hans ögon voro heta som glödnade kol. Tungan var på hans bakre tänder som en synd af ligesta art och ett svårt bevis på foglohet.
I London har man nu i längre tid ej talat om annat än öfversteprästinnans i Amen-Rhas mumie.
Le Matins korrespondent, som berättar öfvanstående i sin tidning, vill se själf göra sig närmare underrettad på ort och ställe, hållande före, att historien om de många olycks-händelserna ledde sitt ursprung från en angränsning af hvarandra i det British Museum och erfor följande:

Gasen fortfor att strömma ut i det lilla rummet. En förmölselse af svimlande grep honom. Hans ögon voro heta som glödnade kol. Tungan var på hans bakre tänder som en synd af ligesta art och ett svårt bevis på foglohet.
I London har man nu i längre tid ej talat om annat än öfversteprästinnans i Amen-Rhas mumie.
Le Matins korrespondent, som berättar öfvanstående i sin tidning, vill se själf göra sig närmare underrettad på ort och ställe, hållande före, att historien om de många olycks-händelserna ledde sitt ursprung från en angränsning af hvarandra i det British Museum och erfor följande:

Gasen fortfor att strömma ut i det lilla rummet. En förmölselse af svimlande grep honom. Hans ögon voro heta som glödnade kol. Tungan var på hans bakre tänder som en synd af ligesta art och ett svårt bevis på foglohet.
I London har man nu i längre tid ej talat om annat än öfversteprästinnans i Amen-Rhas mumie.
Le Matins korrespondent, som berättar öfvanstående i sin tidning, vill se själf göra sig närmare underrettad på ort och ställe, hållande före, att historien om de många olycks-händelserna ledde sitt ursprung från en angränsning af hvarandra i det British Museum och erfor följande:

Gasen fortfor att strömma ut i det lilla rummet. En förmölselse af svimlande grep honom. Hans ögon voro heta som glödnade kol. Tungan var på hans bakre tänder som en synd af ligesta art och ett svårt bevis på foglohet.
I London har man nu i längre tid ej talat om annat än öfversteprästinnans i Amen-Rhas mumie.
Le Matins korrespondent, som berättar öfvanstående i sin tidning, vill se själf göra sig närmare underrettad på ort och ställe, hållande före, att historien om de många olycks-händelserna ledde sitt ursprung från en angränsning af hvarandra i det British Museum och erfor följande:

Den bästa tuggtobak fabricerad
Copenhagen Snus
varar längre och lemnar en mera behaglig smak än något annat slags tuggtobak.
Öfverlägenheten i COPENHAGEN snus är tydlig genom det faktum, att för mera än ett hundra år har det öfverlämats mer än alla andra snusorter tillsammans.
10c per box öfverallt
10c per box öfverallt
Om COPENHAGEN-snuset ej erhålles i butikerna i Ederet, grannkap skola vi stända Eder en Box vid emottagandet af 10c.
National Snuff Co., Limited
600 ST. ANTOINE STREET, MONTREAL

— Ja, nr 52 Johan Boje — ja det är just jag det! fortsatte B.
Nytt skrat.
Omsider blef den krångliga eden eftersagd, hvarpå B. omständligt berättade hvad han i saken hade sig bekant, och aflägsnade sig med den anmärkingen:
— Att borgmästaren var en lustig kurra, som ej kände nr 52 Johan Boje, änskönt han hade sett honom sedan han var en nävve stor!

DERAS ÖFVERSTE.
Öfversten vid V. regemente var öfversten och rå och brutal människa, och vid inspektioner och dylikt, där något fanns att anmärka, voro för det mesta slutorden:
— Begriper ni det, edra lymar?
— En dag höll en löjtnant instruktionen sin afdelning öfver olika befälsmän och grader, då öfversten ställde synlig på något afstånd.
— Nr 56, hvem är det som går där borta? frågade löjtnanten.
— Då 'a' lymarnas öfverste, svarade nr 56.
— Hur kan ni våga gå ett sådant svar? utbrister löjtnanten.
— Jo, han kallar oss för lymar, å han 'a' ju vår öfverste, vet ja, förklarade nr 56.

'ANDAMALET HELGÅR MEDLEN'.
En förmånlig hade anmodat en affär för barnkläder att skicka hem till påseende ett antal eleganta barnkläder för olika åldrar.
Då flera dagar gått utan att man i ärendet hört af den väntade bestämmingen och ej heller drökta återställes, telefonerade man till damens hem och frågade hur det förhöll sig.
Damerna var ej hemma, men hennes tolfåriga doter svarade i telefonen:
— Ni kan få hämta dräkterna när som helst, för vi blef fotografierade harmonier med omgifningen, men det ser hon inte förrän det är färdigt och då blir hon arg och mumlar fula saker om målaren, som inte gaf henne tid att bestämma sig på.
Hur en målare bör sig åt, får han fruarne mot sig. Men han måste ju ha någonting att äta och för att få pingar härtill måste han arbeta o hvad kan en målare göra annat än måla och måla!
(Sv. Am.) Axel Linden.

Skrott och spratt
EN VITNESSED.
För rådhusrätten i staden S. var båtsmannen nr 52 Boje instämde att vittna i något obetydligt mål. Den bårde krigsmannen framträdde till bordet med martialisik hållning och beredde sig att aflägga eden.
— Sag nu noga efter som jag säger förel! förmånade domhuvfanden.
— Skall ske, nådig borgmästare! svarade Boje säkert.
— Jag — förestafvade domaren.
— Jag, sade B., med jag sedermera.
— Nå, fortsatte borgmästaren, säg ditt namn!
— Nå, uppräpade B., förtrostande på sin rättvisa sak, säg ditt namn!
— Vet du ej hvad du heter? frågade domaren oföttligt.
— Nej, det här är för gålet, utbrast borgmästaren med höjd stämma.
— Nej, det här är för gålet! uppräpade B. med käck uppsyn.
Att åhörarnas skrattnuskler under tiden kommit i svår fröstelse att visa användning mot domstolen, må ingen förtycka, men då domaren med förtviflad min utropade:
— Finns här då ingen, som kan säga mig hvad karlen heter? och B. med tragisk patos skrek:
— Fins här då ingen som kan säga mig hvad karlen heter? utbrast hela åhörarpersonalen. — rådmännen inberåknade, i konvulsisikt skrott, hvari B. fullkomligt okunnig om orsaken, med fullt hals instämde, tills omsider allmänne åklagaren hann så-pass behärska sin skrattnut, att han kunde framrätta till domaren en papperslapp, hvarpå 'Johan Boje' stod skrivet.
Nu fortsatte denne:
— Jag, Johan Boje —

J. D. McArthur Co., Ltd.
Cor. Higgins & Princess TEL. 566
Winnipeg, Man.
VIRKE, FONSTERRAMAR, DÖRRAR ETC. ETC.
SALJA I PARTI OCH MINUT SAVAL SOM HELA VAGNSLASTER.

VIRKE,
RAMAR, DÖRRAR, PÅCKLA-DOER.
Äfven alla slags ved till salu.
Rat Portage Lumber Co., MAN.

Northern Crown Bank
En vesterns bank för vesterns folk
Hufvudkontor Winnipeg. Auktoriseradt kapital 6,000,000
Börja ett eget sparbankskonto vid årsskiftet. Det är enda vägen till framgång. Hvarje dollar i sparbankdeposition växer stadigt genom räntan. Vi betala ränta på alla depositioner a minst en dollar.
Filial: Hörnet af Nena och William gatorna

Väggrappning
Genom att begagna "EMPIRE" väggrappningsprodukter vinnas de bästa resultat.
Vi tillverka:
"EMPIRE" träfiberrappning
"EMPIRE" cementvägggrappning.
"EMPIRE" eldfast rappning.
"EMPIRE" finrappning.
"GOLD DUST" finrappning.
"GILT EDGE" gipsrappning, samt andra gipsprodukter.
Skrif efter beskrifningar och ömdömen.
Manitoba Gypsum Co. Limited.
KONTOR OCH FABRIK WINNIPEG, - MAN.

Pelsverk

Vi erbjuda eder ett stort urval af pelsverk till billiga priser. Skinnen fa vi direkt fran vara stationer langt uppe i skogarna — allstad lika varor. De beredas af skickliga faekman och vi garanterar att ni blir nojda.

FÖRSTELASSIGA SPECIALITETER I CANADISKE "MINK" BOOR och MUFFAR. FASHIONABLA MUFFAR af SVAKT "LYNX", HEER- och DAMP"LSAR. HERPELSKRAGAR.

THE HUDSON'S BAY STORES. MAIN ST., KENORA, ONT.

Horn & Taylor Möbelhandel och Begravningsbyrå

Vi hafva nu kommit i full gang efter eldsvadan. Vara möbelmagasiner äro nu fyllda med nya möbler direkt ifran fabriker. Det skall gora eder godt att komma in och se pa vara varor. Alla slags möbler finnas till resonabla priser.

VI FÖRA PÅ LAGER "THE IDEAL" MÖBELFERNISSA. ÄVENSÅ FERNISSA FÖR LINOLEUM-MATTOR M. M. DYLIKT.

RIDEOUT & CO.

Synerligen billiga Köksskåp för kontant. Kom och se dem. Alla slags Lawn och Veranda möbler. Lawn säten, så billiga som \$1.25

Wm. Mackenzie & Co:s Flyttningsrealisation

Vara svenska vänner underrättas härmed att de kunna spara mycket pengar genom att köpa af oss under vår stora flyttningsrealisation. Den 1 febr. 1910 flytta vi till vår nya lokal i Odd-fellows' Block.

Robson & Peterson. Försälja nya och begagnade möbler, m. m., till billigaste pris. Verkställa flyttingar till moderata priser. 20 procent rabatt för kontant. TELEFON 202.

G.M. Rioch. För ett godt Fickur gå till G.M. Rioch, MAIN ST., KENORA, ONT. En personlig garanti medföljer hvarje klocka vi sälja.

R. W. FERRIER. Second St. Kenora, Ont. Specialer, välsorterad lager af Poralän och Glasvaror, Importerade Delikatesser m. m. Besök mig, och ni blir min kund.

John Anderson. Snickare och Byggmästare. Box 16. Bästa arbete till billiga priser. Affischering verkställes. SECOND ST., KENORA, ONT.

Swanson & Sandström. SKRÄDDARE. Second Street, Kenora. Tillverka utomordentligt välsydd kostymer efter senaste modet till resonabla priser. Stadens enda svenska Skrädderfirma. Reparering och prässning utföres skrymsamt och väl. Kom ihåg oss vid föreläggande behöf.

SKANDINAVISKA BUTIKEN. Alla sorters sötsaker, Läskedrycker, Frukter, Tobak, Snus och Cigarer. Särskildt biljardrum. Högkvarteret för Skandinav. HENRY LEA. Main St., Kenora, Ont.

THE RUSSELL HOUSE. KENORA, ONT. Elektrisk belysning. Värms med ånga. Bästa Matservering. Goda Rum. Fri Omshus möter alla tåg \$1 till \$1.25 per dag. GEO. PAGON, Egare

Medvandrare på lifvets strät. Låt ett par af våra fina mjuka tofflor skänka hvilat ät dina trötta fötter. Vi ha tofflor för far och för mor, för stora systor och lilla bror. Speciella kvaliteter för 35,45 och 50 cents. Kom och se våra "Gold Medal" damskor. Nu för \$3.50.

WHITE & MANAHAN Ltd. 132 MAIN ST., KENORA, ONT. KÖP ALLTID HOS WHITE & MANAHAN Ltd. 132 MAIN ST., KENORA, ONT.

IMPERIAL BANK of Canada. TABLERAD 1875. HEADOFFICE: TORONTO. Auktor. Kapital \$10,000,000.00. Uppbet. Kapital \$5,000,000.00. Reservfond \$5,000,000.00. Totala Tillgångar \$50,000,000.00 (eller Kronor, 185,000,000).

Stöflar och Skodon. Agenter för "THE SLATER SHOE" W. A. McLeod & Co. 144 Main St. Kenora, Ont. LOGEN GODA AFSIGTEN, No. 84. Håller ordinarie logemöte hvarje söndag, s. m. kl. 3.30 i Goodtemplarlokalen, Kenora, Ont. Alfred Nelson L.D.

LIFVET PÅ MÅNEN.

Luft och vatten fattas helt och hållet på månen. Därför kunna icke helveter, vind, storm, dimma, regn, rimfrost, snö, hagel och åskväder där förekomma. Månen har således ingen väderlek i samma bemärkelse som jorden. Endast förändringar i fråga om värme och belysning uppträda, detta därom i långt större omfattning på jorden, men också med stor regelbundenhet. Någon förtäring af bergens ägon upplösning och sönderdelning till sand, som under regnkarars och vindens inflytande äga rum på jorden, kunna ej förekomma på månen. Där kunna inga upplösningsskifningar, ingen åkerjord, ingen sand kom till stånd, under det att dessa förtäringsskifningar på jorden beteckas sluttningarna och höglätnerna.

Såsom någonting anmärkningsvärdt bör framhållas, att bergen på månen hafva en jämförelsevis långt mer betydande höjd än på jorden. Denna skillnad förklaras af den omständigheten, att tyngdkraften på månen är 6 gånger mindre än på jorden. Därför kunna de bergbildande krafterna därstädes hopa materialet till en mycket större höjd.

Vi förutsätta oss nu i tankarna till månen och taga vår omgivning därstädes i betraktande. Sikkert skall det i så hög grad bergiga landskapet göra ett främmande intryck på oss. Om vi komma att finna det vackert, är hvad man kallar en smaksak, och smaken har på ett århundrade betydligt förändrat sig. På vår drabant, månen, kan en bestigning af bergen ej erbjuda några svårigheter. Vi bestiga dem i språnghopp, ty tyngden häruppe är sex gånger mindre än på den gamla jorden, och, som bekant, blir man gladare till sinnes, ju lättare vandrigen går.

Natttid se vi de oräkneliga stjärnorna grupperade alldeles som på jorden, ehuru här på fullkomligt svart grund. Alla stjärnbilder synas på alldeles samma sätt. Äfven planeter synas i föga förändradt läge och i samma storlek. Men alla stjärnor, äfven de minsta, ända ned till horisonten, uppenbara sig i oförsvagad ljus, som ej dallrar, utan är lugnt och fast. De synas nästan stå stilla, ty tretio gånger så långsamt som på jorden gå de upp och ned, och tretio gånger långsammare än här vrider sig stjärnhimmeln kring månens axel.

Hvad är detta? — Plötsligt uppenbarar sig en ljuspunkt, som snart vidgar sig, bredvid oss på himmelen; det är spetsen af ett berg. Den uppgående solen, ej förändrad af någon gryning eller morgonrodnad, har nätt desamma. Långsamt växer underifrån den ljusa fläcken på den redan belysta bergspetsen, och andra lika ljusa uppdyka jämnt den på himmelen, under det att bergets fot och alladalar ännu ligga i skugga. Ja, denna skugga är, då ju intet inflyttigt sprider ljuset och intet spår till gryning finnes, så djupsvart, att de trakter, öfver hvilka den rufvar, alldeles försvinna. Där, hvarst ljus och skugga gränsa till hvarandra, skulle man vid öfvergången till skuggan tro sig falla i en afgrund.

Långsamt stiger den strålände solen upp vid synranden. Den är ej matt och röd, utan genast mer vit och bländande än den synas från jorden. Småningom ser man skuggorna af bergen och deras toppar höja sig från jorden och långsamt förkortas. På samma gång uppenbarar solen alltmer af den förstnämnda prakt och de gnistrande ädelkrystallerna. Den värmere redan märken, som då denna ej skyddas af någon atmosfärentel, under natten afkylls till under 100, ja ända till under 200 gr. kallt. Från månen se vi gemenligen solen med samma diameter som från jorden, men långt klarare framträdde hon mot det sammetsvarta firmamentet, och jämte hennes ser man äfven om dagen hela stjärnskaran, om man blott ställer sig så, att man ej bländas af solen. Himmels blå färg felas nämligen. Den härrör ju på jorden endast af luften och de i densamma befintliga stoffpartiklarna. Städsä är skyndt af moln, och dess glödande pinjar stegra markens värmeegrad småningom med flera hundra grader. Ty dagen på månen vara 29 1/2 gånger så länge som på jorden. Sänker sig slutligen efter två veckor den aldrig af moln skyddade solen mot sin nedgång, så uppträda åter fullkomligt svarta skuggor jämte klart belysta trakter. Till slut äro endast de högsta bergstopparna belysta och te sig som ljusöar på himlavalvet, och därpå sjunker allt för två veckor i kali natt.

Men läsaren vill veta, om levande väsen förekomma på månen. Då vatten och luft ej finnas därstädes, kunna de djur och växter vi känna från jorden ej leva på månen. Om vi nu vore säkra på, att atomdjur och växter inga levande väsen förekomma i världsalat, så kunna vi utan vidare med nej besvara frågan om levande väsens förekomst på månen. Men det är sannolikt, att på andra himlakroppar varelser förekomma, som vi, om vi nogare kände dem, väl skulle kalla levande, men dock hvarken djur eller växter. Det är alls icke omöjligt, utan till och med sannolikt, att dessa väsen hafva en lika underbar byggnad som de jordiska levande varelserna.

Bestämnar man, huru genom anpassning det organiska lifvet på jorden består under de skenbara, men omöjliga förhållanden, så kan man antaga att det äfven på de andra himlakropparna under helt andra villkor slår sig igenom, ja till och med trivas och blomstrar.

Innan man inläter sig på frågan om lifvet på månen, måste man bestämma begreppet animaliskt "lif". Det förklaras af naturforskarna på olika sätt. Amnesomsättning, andning, tillväxt, fortplantning eller åtminstone någon af dessa egenskaper nämnas såsom villkor för lifvet. Ett ljus, en lampas, ett lokomotiv hafva amnesomsättning och andning, det sistnämnda äfven rörelse. En kristall kan växa till. Sönderdelar man den och kastar de små styckena i deras moderlif, så bilda de medelpunkter för nya kristaller, en process, som kan betecknas som fortplantning. Men ändå se vi ej i dessa företeelser något lif.

Sammanfatta vi, hvad här blifvit uttradt, säga vi: Det är ej omöjligt att i eller i månen försiggå regelbundet återkommande förlöpp, som vi, om vi nogare kände dem, skulle beteckna som ett slags lif. Däremot kunna organer, som vi skulle benämna djur eller växter, icke förekomma på månen.

I SNÖSTORM

— Ha! Ja, det var ett Herrans väder i kväll! Lagg mer ved i spisen och krypen närmare karlar, och värmen er! bjöd Sven i Mossen.

Det var en duktig snöstorm därute. Den kom i ett hjug, kom och fyllde hela luften med flingor så stora som tefat, så att det var omöjligt att se eller klara sig utomhus.

Vi voro tre stycken karlar, som hällits med att köra ihop ved i vår utskog och snön och stormen hade kommit så brått och oförhoppandes på oss, att vi voro glada, när vi listat oss fram till Mossen och fått lifte att låna hus för oss och ök hos Sven, tills vi maktade taga oss hem.

Vi hade nämligen en sjövik att sträffa öfver, innan vi kunde nå vår by. Och på sjöar bör ingen vettig människa ge sig ut, när man inte kan se armslångt framför sig.

Åtminstone hade vi gärdsmän i byn fått en duktig och hemsk varning för sjön under dimma eller snöstorm. Begge delarne äro farliga saker.

Vi hade i byn en gammal ättlingsbrukare, som vi kallade "norsken" för det han var så tjurig och vresig och spjällod, att han aldrig rättade sig efter, hvad folk sa' honom ens i välmening.

Nåja, i tuårsen strax efter jul, var han en dag vid kvarn och hade just fått malet stax efter solnedgången, när det kom en dimma så stark som den likaste mjölröt och hängde sig som ett bårtäcke öfver hela nejden.

— Nu är det bäst att du lägger dej i kammarren och väntar med hemfärdens tills i mor'n. När solen går upp, lättar det nog på — sa' mjölnaren till gamle "norsken".

— Jag är väl ingen barnunge häller, murrade gubben.

— Kör då åtminstone stora vägen och låt bli sjön!

— Då finge jag en half mil längre. Jag är född vid sjön och den smala viken tar jag mej öfver. Eller tror du, att jag inte vet åt hvad väderstreck jag ska' driva fram mären? — Gör som du vill. Jag har sagt min mening och Gu' vare hos dig, lät mjölnaren.

"Norsken" gaf sig alltså ut i dimman och tog vägen norr åt sjövikens. Mjölnaren var den sista människa, som såg honom levande här i världsliga "Norsken" kom aldrig öfver till byn. Hans husfolk trodde först att han inte fått malet eller utträttid vid kvarnen.

Hvad en lade sig i lugn och ro och brydde sig inte om att söka efter honom.

Han hade ju alltid hittills redt sig så bra och tagt sig fram i värre väder än så. Ingen af oss andra i byn tänkte häller på, att "norsken" kunde vara ute för någon fara, rätt om han måste köra hem midt i natten. Ty vädret var ju lugnt och isen säker och hittills hade vi häller aldrig hört talas om dimmans farlighet.

En af gärdsmännens pigor, som framåt ottan varit ute i ladugården för att se till en sjuk ko, hade hört stöjande och skrik. Men hon kunde inte säga hvarifrån det kommit. Hon hade kommit inrusande, blek och vettsskrämd och skrikte om att "i natt vore alla troll lösa och hela luften ruggade af gastaskrik". Men det hade hennes husbonde inte fäst sig vid. Fruntimmer 'i' ju så besynnerliga ibland.

— Då är väl en vadmalsgast (en pojke), som du stött emot härute. Lagg dåj du och dröm om honom, grymtade den sömnlige bonden, utan att fundera öfver, att någon vilsekommen kunde finnas nere på isen och hota efter hjälp.

Nåja, nästa morgon kom en östänvind susande och sopade bort dimman och när hon flugit sin kos, fingo vi syn på en skjuts, som stod så besynnerligt nere på viken, bara ett böschäll eller så från land.

Hästen rödde sig litet, utan det såg fasthållt ut, som om något hällit honom fast, så att han inte kunde komma ur fläcken.

— Ni ska' få se, att det är "norsken" häst och tyg och att det är något på tok. Vi få lof titta efter, menade en af oss.

Så var det äfven. När vi kommo dit, låg "norsken" intraslad i tömmen stendöd och nära nog fastfrossen i isen. Så fort vi sansat oss ett grand och började titta efter, kommo vi underfund med, att den stackars gubben kört och kört i en rundel kring viken. Där låg nämligen ett par tu manö på isen, så att vi kunde precis skönja hans åkning. Hela natten hade han hällit på med sin cirkelbörning, tills han väl somnat och fallit af måldräpan och döftrats och frusit ihjäl.

Sedan den betan är det ingen af oss, som dristat ut på sjön, när det lute är klart, så att det syns, hvart man tar vägen.

Om den här händelsen och mycket annat både nytt och gammalt-suttu vi nu och pratade kring spisen i Mossen, medan stormen tog till att tjuta allt värre och värre därute. Snön klenste sig fast vid stuguväggarna och fönstren, det pep och bölade i pipan och skral i försädörren. Det var en riktig konsert och lät som när en hel regimentsmusik spelar ett vagnrikskoperstycke.

— Hva' man ändå har moeke' att tacka Gu' för, som gett'n tak och värme, när då' är så ut väder. Då sätter en värde på sin hytta, rätt om hon inte är så stätlig' lät Sven.

I desamma brakade det till utifrån vägen, som stryker förbi Mossen. Vi blefvo naturligtvis alldeles förskrämda och trodde, att det var lågarn, som rövits ner. Men när vi efter en minut fingo höra illskrik af en människas ropade Sven:

— Ni ska' få se, att den stora gamla märkna granen härute blåst af och drästat öfver vägen och träffat någon stackare, som kommit förbi i desamma. Vi få ut allesammans.

Sven hade spött rätt. Granen hade stupat midt öfver vägen och i grenarna låg en häst och sprattlade och en karl och skrek.

Det var Måns i Sonakull. Men han hade haft tur. Hade han kommit en sekund för, skulle det blifvit mos utaf Måns. Nu träffade trädkronan marken ett par tre alnar framför hästshufvudet. Men hästen blef förstär rad och skuttade upp och vecklade in sig i grenarna.

Nå, vi fingo ett styft gög med hästen och bräsen. Solen fingo vi lof att skära sönder, så för Måns blef det ingen annanfrån än att liksom vi låna hus i Mossen, och i sinom tid sutto vi änyo midt i spisvärmens uti stugan.

Måns var bleker och tyster. Framåt läggdas tog han fram sin plänbok och letade fram ett solkigt papper, som han räckte åt Sven.

— Släng't i spisen sa' Måns. — Men det är ju reversion, som jag gaf dej, när du lånade mej pengarne te' tröskverket, gapade Sven.

— Släng honom i elden. Jag tänker på, att när jag nyss blef ryckt som en brand ur elden, så är det tillbörligt, att jag offerar något i mitt ställe.

Röd och med darrande hand stopade Sven papperet under den stora grötyrnan. — Thare S.

HUSKATTEN.

Då man på ett eller annat ställe i äldre skrifter finner omnämt ett djur, som skulle tros vara katten är det i stället vesslan talet gäller. I Horatius' fabel om landt- och stadsrättan outalas icke katten, men väl hunden som räffans dödsfiende. I Pompejus ruiner finnes ett spår af kattor.

Det är egyptierna, hvilka hafva äran att hafva tämt katten och gjort den till hvad den nu är. De germanska folken lärde för sent att känna katten, men de massor af råttor och möss, som åtföljde folkvandringarne, gjorde att man fick bruk för den samma och började hålla honom i större antal. Nu är katten som husdjur utbredd öfver hela jorden.

När i det föregående säges att uttenvar okänd i den gråa fortiden, så är detta blott delvis sant, ty den var känd mycket tidigt bland egypterna, men kom först sent till folken norr om Medelhafvet.

Vår nuvarande tama katt härstammar från en vild katt, den nubianska eller Falkkatten, som förekommer i det inre Afrika och Palestina. De mumier af katten, som förekomma i egyptiska minnesmärken, ha stor likhet med denna katt. Det är bekant att vissa afrikanska stammar ännu i dag fånga nubianska kattungar, hvilka tämjäs så mycket att de hålla sig intill människoboningarna och fånga råttor, som i dessa trakter förekomma mycket rikligt.

De gamla egyptierna dyrkade sina gudar i djurskaped, hvarför de också erhöilo en mängd heliga djur. Men knappt något djur var så heligt som katten. Den, som dödade en katt måste själf mista lifvet, äfven om katten dödade ofrivilligt. Gudinnan Post den personifierade fruktheten, afbildas med kattenhufud, och i de åt henne uppresta templen begrafades kattor i regel så väl balsamerade och insvepta som mumier, att de bevarats ända till våra dagar. Från Egypten utbreddes huskatten till Europa och Asien men det gick dock synnerligen långsamt. Fortidens greker och romare kände honom ej förr än några århundraden efter vår tidräknings början. I 4:de århundradet förekommer hos en latinsk författare ordet "catu", som tydligen afser katten.

Från Italien utbreddes sig katten till öfriga folksgang som stodo i förbindelse med romerska kejsardömet. Det är emellertid svårt att förstå, hvad det var för kattor. Freja hade för sin vägn, ty så sent hafva leke de nordiska myterna bildats. Antingen torde det varit vilda kattor, hvilket dock är föga troligt, eller också ha

Port Arthur och Fort William

Mr Gust. Olson är Can ada-Tidningens befullmäktigade ombud i Port Arthur och Fort William.

MANITOBA HOTEL. PORT ARTHUR, ONT. Hvarje landsman bör göra ett besök hos oss. Vi hafva alltid snyggt möblerade rum. 2 minuters väg från C. P. R. stationen. MODERATA PRISER. GOD MATSERVERING. CARNEGIES PORTER alltid på lager.

J. SUNDBLAD & SONS. Ågare

The Kimberley Hotel. Pearl Street, Tel. 87, PORT ARTHUR, ONT. Från \$1.00 per dag. Svenska talas. Skandinav träffas här. A. WADSON, Ågare.

Dr. M. Mecklenburg, Specialist som ögonläkare och optiker. Glas passas och glasögon profvas. KONTOR: McEachern Drug Store, Port Arthur, dagligen från 3 till 6 e.m.

Kyrknotiser. Svenska luteriska församlingen. Predikan: Fort William kl. half 4 söndags e.m.; i Port Arthur i Finnska kyrkan hvarje söndags kväll kl. half 8. Söndagskola kl. 2 e.m. i Fort William. — Kvinnoföreningen och ungdomsföreningen i Port Arthur möta hvarannan onsdags kväll.

Skand. Baptistkyrkan. Hömet af Secord & Dufferin. Port Arthur, Ont. Söndagars: Predikan kl. 11 f. m. och half 8 e. m. Söndagskola kl. half 3. Bönemöte hvarje onsdagskväll kl. 8.

Logen Fort Williams Stjärna, I.O.G.T. har ordinarie möten alla lördagar, kl. 8 e. m. i Free Mason Hall, midt emot City Hall, Fort William.

Sänd Svenska Canada-Tidningen till andra släktingar i Sverige och lät den därigenom erhålla ständiga underrettelser från Canada.

Vår Svenska Almanacka för 1910. går raskt undan. Många hundra ännu kvar. Gifves FRITT till alla gamla och nya prenumeranter, som önska den och så länge lagret räcker. Vår Månadsupplaga för hemlandet. Går också raskt undan. EN SÅDAN GRATISPREMIE HAR ALDRIG NÅGON TIDNING FÖRUT GIVIT. skrifer en tacksam prenumerant. Hvar och en som insänder 1 dollar (för gammal eller ny prenumerations) får samtligt uppgifva namnen på två vänner eller anhöriga i hemlandet, till hvilka vi sedan under hela 1910 gratis sända Canada Tidningens "Månadsupplaga för Hemlandet". Kostar egentligen 50c. per års exemplar — alltså en present på 1 dollar.

VI KÖPA

Råa Skinn

och betala följande priser för leveranser före den 15 juli.

Musk Rata, No. 1, large	60.00
Prairie Wolf	50.00
Red Fox	30.00
Mink	25.00
Skunk	20.00
Lynx	25.00
Weasel/White	75
Badger	35.00
Prusna hundar från 9c lb.	

NORTH WEST HIDE & FUR CO.
277 Edport St., Winnipeg

HÖGSTA PRIS

betalas för

LANDMÖR, AGG, FJADERFA, ETC., ETC.

Skrif till

TOM ELLIOT,
Wholesale Produce Merchant,
216 Nena St., Winnipeg.
Remissor omgående.

Coal & Coke

Eg. Stove & Nut	10.50
Pea	8.00
Hoeking Valley (ump)	8.50
Youghlany	8.50
Galt	8.50
Coke (Street Railway)	8.00
Ky. Canal	12.00
Blacksville	8.50
Bourke	8.50

Utkörs till alla delar af staden.

WINNIPEG COAL CO.
834 Main St., Tel.: Main 700.

BOYD'S Bröd

Er hälsa beror på det bröd ni äter. Bröd, som borde vara hufvudbeständelagen af vår föda, bör vara väl gräddat och lättmjalt. Vårt bröd bakas af de bästa bagare i vestra Canada, och det tilldrånade mjölet är förstklassigt. Försök en limpa.

BAGERI:
Cor. Spence St. & Portage Ave.
Phone Main 1030.

Andra - bada - hvarför ej ni?

Gör en promenad till

The Marathon Turkish Bath

och tag ett turkiskt, ryskt, ång- eller vanligt bad. Öppet dag och natt.

Cor. Main & Portage.
W. A. Faddock, Mgr.

50 män önskas

att lära barberaryck. Endast kort tid fördr. Verktyg fritt. Goda utskick till öppna egen affär eller att få väl utöfna plåster. Kom och se den största och finaste skolan i Canada.

MOLLEN BARBER COLLEGE,
222 Pacific Ave., Winnipeg.

Fritt sändes

en paket med

30 eleganta Vy-Brevkort 30

från de skandinaviska länderna och Amerika, samt Jul- och Nyårsbrevkort och vor eleganta

FIGK-KALENDER

Sin 1910 med Almanack och Annalskalender för hvarje dag i året, samt fullständigt Atlas Öfver Fm. Skandinavien och den Östiga världen. Allt detta till ett förval uttagpris af 50c, månedspriset till 10c. Beställningar, som inom 30 dagar skickas oss 50c för det äro presumeration på 10c.

Svensk Familj-Journal

ett utkommer hvarje månad i stort 16-sidigt format. Ett illustrerat, och innehåller ett stort och mindre berättelser, noveller, dikter, humoristiska skisser och mycket annat. Pris 10c. Beställningar, som inom 30 dagar skickas oss 50c för det äro presumeration på 10c.

C. RANESHEBY FEB. CO.
720-34 S. 4th Street,
Minneapolis, Minn.

LANDTBRUK

Låt oxarna afgöra!

"Skulle hr redaktören vilja afgöra en fråga, som jag och min kompanjon ha olika åsikter i. Det är så, att vi äga ett 40-tal oxar. Vi ha ett "shedd", som är tämligen tät. Jag tror för min del, att det är bättre att stänga dörren så att oxarna inte kunna komma in i "shedd". Jag tror mig ha funnit, att de må bättre ute i friska luften, bara de få ligga i lä för vinden. Min kompanjon har andra tankar och anser att oxarna bör få ha fri tillgång till "shedd". Hvad tror ni, herr redaktör?" skriver en landtman till en jordbruks-tidning.

"Ja, det är lite svårt att säga. Men när du ni och er kompanjon inte kunna enas om saken, hvarför inte låta oxarna själva afgöra? Låt dörren till "shedd" stå öppen, så att oxarna kunna efter behag gå in och ut. Om den omgivande yarden hålles i godt skick, skall ni finna, att oxarna föredraga yarden framför "shedd". I all synnerhet om ni föreskrifvats att i allmänhet synas oxar, som utfodras med majs, föredraga en torr plats stombus, där de äro föredraga för blåst. Naturligtvis ska de sig vid ruskvader gärna dit, där de äro skyddade mot att bli genomvåta.

Magen.

Magen skall, såsom väl alla veta, smälta födan eller göra den öfverförbar till blodet.

Idelstarna (nöt, får, get) hafva fyra magar; öfriga husdjur, liksom människor, ha blott en enda magsäck. Idelstarens fjärde mage, den s. k. löpmagen, är den egentliga matsmältande och motsvarar således i hufvudsak magsäcken hos öfriga husdjur.

Innan födan kommer i magen har den sönderdelats af tanderna, men därjämte också kemiskt bearbetats af inblandad saliv eller spott, som afsondras från körtlar, hvilka utnyttja i munnhålan. Af födets fyra närings-hufvudgrupper: 1) ärgvitämnen (protein), 2) fett, 3) kolhydrat (stärkelse och socker) samt 4) salter, är det de två sistnämnda som kemiskt bearbetas af saliven, jämte det den rent mekaniskt inverkar på födan, eller nogare: spotten mjuknar upp födan, så att den lättare tuggas och sväljes, den löser i vatten lösliga ämnen (företrädesvis socker och salter) samt förvandlar stärkelse till socker och ock endast i mindre grad. Naturligtvis är rikast under miltiderna. Men nog af, torrmassan i fodret gör tuggningen motsvarande liflig, och tuggningen befordrar salivafsöndringen.

Det är alltså af största vikt att i synnerhet späda, växande djur utfodras så, att de få tugga nog. Detta står desto mera klart, om vi tillägga: endast under nog riklig salivafsöndring gör magen sitt arbete lätt och fullständigt nog, ty endast i detta fall upptager den födan i väl nog bearbetad tillstånd. Ofullständig inverkan på födan af saliven är i sista hand lika med maglidande. Saliven följer födan ner i magen och verkar således fortfarande där, hos idelstaren företrädesvis i den första och största magen, vämmen.

I magsäcken (hos idelstaren den fjärde eller sista i magen, löpmagen) lösas först och främst alla de i vatten lösliga ämnen, som saliven möjligen ej kunnat bereda; men magsäckens hufvudsakliga uppgift är att smälta (lösa eller omvandla) de första af de ofvan nämnda näringsämnen, äggviteämnen. Lösningen här sker under inverkan af en vätska, magsaft, som afsondras från körtlar i magens slemhinna. Som framgår af det anförda är det hos idelstaren löpmagen (den egentliga magen) som afsondrar magsaft. Denna vätska afsondras blott då djuret äter genom födans retande verkan på magens slemhinna.

Medan hos människan, hästen, svinet, hunden och katten födan från foderstruppen kommer mera direkt under inverkan af magsaft, så aflämnar idelstarens strupe födan till vämmen (som upptager bukhålans vätska), vidare går födan till nät- och bladmagen och blir slutligen bearbetad af magsaft i löpmagen. Den flytande och för öfrigt den mera fin sön, derdelade födan går mer eller mindre omedelbart från vämmen till nätmagen och därifrån till bladmagen och löpmagen, medan däremot den gröfre delen af födan medelt muskulaturen stötes tillbaka till munnhålan, för att där tuggas om (idelstas) och den allra gröfsta delen af födan ännu ytterligare får arbetas af vämmen. Den för andra gången tuggade födan går från foderstruppen direkt till bladmagen och löpmagen, därigenom att blindmagens öppning kan genom muskelsammandragning närmast till magmungen (foderstrupens utmynning mot vämmen).

Det beror gifvetvis främst på födans beskaffenhet huruvida den återföres till munnhålan för ontungning eller icke. Skrymmande, grof föda (halm och annat strå) måste naturligtvis påkläs ontungning, alltså äfven uppållas sig längre i vämmen och kräva mera arbete af den.

Kraftfoder, hvilket ja innehåller mera näring, alltså också måste födra mera af löpmagen och tarmarna (magsaftens och andra körtel-safters) arbete för att den större mängden näring (särskildt den viktiga, äggvitan eller proteinen) skall kunna så att säga fullt ut utgällas ur fodret och tillgodogöras blodet. Detta föder ligger ej så mycket i lä för vämmen, befordrar således framför allt löpmagens utveckling hos det väx-

ande djuret och håller vämmen i rätt begränsning. Detta gäller uppenbarligen äfven om mjölk och dylik föda.

Ergo: uppläs de späda nötdjuren med riktigt nog af intensiva och näringsrika, föga trånga och skrymmande foder, men iakttag rätt begränsning af det grofva strået, synnerligen halmen. Det senare fodret villär vämmens utsträckning hos det späda djuret, men håller utvecklingen af dess viktigaste magar, löpmagen, tillbaka, och det framtida djuret får ej nog förmåga att betala en rik foder, den förnämsta ägodelen ett sådant djur har är - vämmen.

Ju bättre löpmage, desto bättre ko, ty desto mer kan hon tillgodogöra af ett vederborligt riktt foder. Ju mera fodermätning kan omsättas, desto mera mjölk och kött kan hon bilda. Vämmor, utan fullt verkans löpmage, kunna tillgodogöra halm, bevars, men icke riktigt kraftfoder fullt väl. Godt och väl, att ett djur kan utlösa mängden ur 1 pound halm, men ännu bättre om det kan fullt utlösa mängden i 1 pound kraftfoder, ty denna näring är mångfalt större till mängden samt vida verksamare och värlar således motsvarande större afkastning. Det rätt uppfödda nötdjuret betalar emellertid äfven halmen riktigt.

Fettet i födan lösas egentligen af bukspottsafften (från levern), hvilka utnyttja i den första, från magen utgående tarmen; bukspottet verkar äfven på samma ämnen som saliven och magsaft, och gallan har flera andra uppgifter än att lösa fett, såsom att hindra förruttnelse i tarmarna och befordra tarmrörelsen.

I tarmarna påverkas födan för öfrigt af tarmsaft. Ännu i sista delen af tarmkanalen äro matsmältning, näring, det som ej kunnat eller hunnit slutbehandlas i magen och "den första" tarmkanalen (kallad tunntarmen) blir bearbetad i den följande tarm-afdelningen (gemensamt kallad groftarmen), och "lösingsmedlen" här äro dels tarmsaft, dels vätskor som följt med födan från föregående delen af matsmältningskanalen.

Matsmältningsapparaten benämnes också digestionskanal, den börjar med munnhålan, fortsätter med svalget och foderstrupen, vidare magen - eller magsäcken - samt slutar med ändtarmen. Allt detta är en enda maskin; men som andra maskiner kan den arbeta mer eller mindre regelrätt. Rassegenskap, uppfödning, utfodring och vård allt framgent bestämma huruvida magsäckens olika "lager" arbeta väl ihop o. s. v. Frisk luft, ljus, rörelse, hudarbete, god och kraftig men lagom mycket mat hålla magen i god stånd. Aldrig öfverfodring!

P. J.

Sanningen om äktenskapet.

Trots all utveckling, alla framsteg, skriver märket "Tante Lena" i en dansk tidning, komma mödrarna i sina dottrars vägnar i djupet af sin själ en tanke, som lättast uttrykes genom det gamla österländska ord-språket: "Heltre dåligt gift än alla icke gift!"

Som naturligt står äfven äkten-skapet såsom målet för många unga. Mödrarna - och släkten - knuffar dem eggar dem icke utan att stånk af fåfänga att slå in på den väg de önska. "Se, nu har din kusin blifvit gift. Om du ej raskar på, kommer du snart att sitta som gammaljänta!"

Och en sådan strålglans utgår från äktenskapet, att när ett par vänner äro i sällskap, af hvilka den ena är ogift, men i ungefär lika så god ställning som den gifta, den ogifta i sitt stilla sinne nästan missunnar den andra och tror, att lykan gått hennes dörr förbi.

I lifets öfriga förhållanden är annars den regeln gällande, att nästa generation njuter frukterna af den förs erfarenhet. Men med hänsyn till det viktigaste kapitlet i en kvinnas lif håller detta icke streck. En konstnär, som aldrig lyckades skapa sig ett namn, en affärsman, för hvilken det gick öfverstyrt, en sjöman, som led skeppsbrott, han säger till sin son: "För all i världen i Vål ej den bana jag slog in på. Den känner jag till punkt och pricka. På den får man inga rika skördar."

Men en mor, lyars äktenkap kanske bragt henne både misärklningar och sorg, hon är feg, hon tiger. Hon låter dottern se all i en fantastisk be-läysning. I stället för att säga: "Så har också mitt äktenkap varit. Jag klagat icke, det finnes kvinnor, som haft det tusen gånger värre än jag. Men se dig fört! Tänk litet efter det äktenkap du sett, hvad du vet om dem och hvad du har hört, som kan hända inom äktenskapet; och har du sedan lust att pröva, så gör det! Du skall blott se till, att du ej stiger i det i blinde."

Då har modern lagt sina kort på bordet och har ryggen fri. Måhända följden blir den, att äktenkapsiffren blir än mindre, och måhända komma färre äktenkap att lösas så lättänigt som nu. Ty det kan ju ej nekas, att nu för tiden en hel mängd unga flickor finnas som säga: "Ack, så farligt är det väl icke att gifta sig håller. Stränder försäket, kunna vi ju lätt skiljas."

Och detta yttrande är ej blott och bart ett murvänder. Den pliktänsliga, som med ären öfvergiel till resigna-tion, som hjälpte till att fylla mängden klyfta i mödrarnas äktenkap och som släut ut mer än en bitter erfarenhet i deras lif, står ej i kurs hos dottrarna. Nu heter det personlighets härfald och för dess kraf får äktenskapet bära eller bresta.

Gif dottrarne en uppföstran, så att de kunna stå på sina egna ben. För att få sig ett hem, behöfva de icke nödvändigt gifta sig, hvarje kvinna kan numera själf skapa sig ett.

Kvinnan och hemmet

Tysklands äldsta kvinnosakvinnas död.

Lina Morgenstern har aflidit i Berlin vid 79 års ålder. Hon var Tysklands äldsta förkämpe i kvinnosaks-frågan och synnerligt framstående å den praktiska välgörenhetsområdet. Det var hon som 1806 grundade folk-klubben i Berlin, och senare var hon L. O. Smith behjälplig med upprättandet af folkklubben också i Stockholm. Hela lifvet igenom var hon verksam som författarinna, mest på det journalistiska området.

Endast...

Endast en solstråle! Men likväl lyste den upp den osliga nejden och glädde mer än ett sorgset hjerta.

Endast en vindpust! Men den för-mådde likväl svalka hufvuden och uppliva trötta lemmar.

Endast en sur min! Men den gjorde barnets hjerta ont och åstadkom därmed lippar och tårflöjda ögon.

Endast ett övningstid! Men det väckte förargelse och bitterhet och kom dagens arbete att kännas tungt, och svårt.

Endast ett uppmuntrande, kärlek- fullt ord, ett enda! Men det höjde åter det sjunkande modet, sprjdde nytt ljus i det omgivande mörkret och förde till seger i den förestående frestelsen.

Några pepparkorn.

Tålmod är icke alltid en dygd - det är mycket ofta en nödvändighet. En ofelbar människa är vanligen också en odräglig människa.

Det finns gäss, som bli plockade, men äfven sådana som plockas andra. Man blir icke en Sokrates bar där för att man är gift med en Xantippa. Vägen till balsalen går ofta genom pantlånkontoret.

En enda modehandlerska kan för-störa verkan af tio söndagspredikningar.

I den nära nästan skada vi oftast en bok, till hvilken vi mycket gärna lämna tryckfelsförteckningar.

Vi medgifva gärna, att vi kunna be-gå misstag i allmänhet, men i enskilda fall ha vi alltid rätt.

"Jag", "mig" och "mitt" äro de ord, som mest förstöra en höflig konversation.

Kvinnan har slutat att, som Eva, gifva mannen äpplen att äta - hon ger honom i stället potter att knäcka.

Mången talang stöter sig mot skillets aflagda peltor.

Frågan om åldern för äktenkap tyckes alltiitgå tycka längre fram. En engelsk tidning, som föreställt att enquette angående denna fråga, med-

delar, att de flesta röstat för 25 år, som den rätta åldern för kvinnan att inträda i det äkta ståndet. Hvad män-nen beträffar, finner han genomgåen-de denna ålder för låg, och många ha röstat för hela 10 år senare som den bästa tiden att uppgifva ungarlifvet.

Våra förfäder skulle bli uppsak-kade öfver dessa åsikter, skriver tid-ningen, som påpekar ännu, enligt en ånna bestående lag, kunna engelska flickor gifta sig efter det de uppnått det 12:te och gossar det 14:de året. I forna dagar var det ej alls ovanligt att barn i öfvergångsåldern bundo sig för hela lifvet, fortsätter tidning-en, och påminner vidare om, att många af Englands drottningar blef-vo gifta långt innan de voro vuxna. Mathilde, den första regerande drott-ningen i England, var, 12 år gam-mal, gift med en tysk storman; Mar-grethe af Anjou-vides vid 15 års ål-der med Henrik VI, och Isabella af Valois var ej mer än 9 år gammal, då hon blef gift med Arthurs, greve af Wales, var 14 år, då han äktade Katarina af Aragonien, och kung Frans hade just fyllt 16 år, då han var gift med Maria Stuart. Äfven om man ej går längre tillbaka än till drottning Vietorias första regerings-tid, gör en stor skillnad sig gällande i uppfattningen af denna fråga, an-märker den ifrågavarande tidningen, som framhåller, att 18 år den tiden ängås som den mest passande äk-tensåldern för en ung flicka.

DE 4500 ÅR GAMLA STENAL-DERSFYNDEN I VISBY.

Vid anläggande af en kloakledning i Visby påträffades mellan kyrkan St. Lars i ära sidan och kyrkan St. Drottens och Old Fellow-huset i den andra en mängd intressanta forntids-lämnningar, om hvilka redan korta meddelanden delgivits.

Fynden ha nu ankommit till statens historiska museum jämte omsorgfullt utförda teckningar och profiler, ut-förda af sergenten Fardin, Grün-garna ha verkställt under ledning af arkivarien O. W. Wennersten.

På en sträcka af öfver 40 meter un-dersöktes ett kulturlager af en tjock-lek, växande mellan 1.50 meter och 1.80 meter. Upp till hittades lämning-ar från modern tid, så ett medeltids-skilt med flera skelett, i eller utan skeletten, och under på strandval-len ett lager från stenåldern, som i tjocklek nådde intill 60 cm. I detta lager påträffades på olika platser 5 människoskelett begrafna, som ned-lagts med diverse föremål. Vid mid-jan af ett skelett funnos en mängd genomborrade sältänder, säkerligen lämningar af ett lelsband. Vid ett annat skelett låg en spådad skaffhå-läxa, vid en tredje hittades åter ge-nomborrade sältänder och i en fjär-de två pipelspar, den ena af ben, den andra af flinta. I stenålderslaget hittades en mängd pryglar, tillverkade af armbågsben och mellanofben af olika djurslag, praktiskt skurna har-puspenslar och metrokrokar af ben, sy-nalar af samma material.

Talrik företeänd är keramiken, dels spetsiga botten af lerkår, dels öfverkantstycken och väggpartier. Bland yxorna märkas den vid ett ske-lett funna finska skaffhålsyxan samt flera grofva stenoxor utan skaffhå-l, några med fyrkantig genomskärning. Fynden tillhöra den s. k. gånggrift-tiden, alltså en period som ligger om-kring 4500 år tillbaka.

Keramiken är af synnerligen stort intresse genom sin rikedom på olika ornament. Punkter och strek på olika kombinationer bilda motiven. Karak-täristiska äro de med en pinne in-stuckna fördjupningar. Denna ke-ramik hänföres den nu funna boplat-ten till en grupp af boplatser på den södra Gotland äro ett be-liknande rika fyndplatser förut kän-da, i Uppland är en funnen i Tierp, andra vid Åloppe i Nysätra socken. I Södermanland är en beaktad vid Ran-gsta i Sorunda socknen. Östergötland räknar en vid Säter i Kvarnsbo sock-en, intill Bräviiken. Andra äro be-lägna i Hekinge, och keramik af sam-ma art är funnen vid Ringöns i Skå-ne samt vid Lagans utlopp. I regel finner man emellertid dessa platser på en nivå, som motsvarar Öster-sjöns höjd för omkring 4500 år se-dan. Hafvet stod vid denna tid om-kring 15 meter högre än nu i Malar-dalen, lägre ju längre man går söder-ut. Boplatserna lägo vid hafsstranden, och om närvaron af saltvattnen vittna också annat deltalrika sällben, som blifvit funna t. ex. vid Åloppe-bo-platsen, långt in i västra Uppland. På dessa boplatser hittades olika red-skap af skiffer.

Samma kultur med skifferredskap och den egendomliga keramiken kän-ner man äfven på andra sidan Öster-götland. Ett samband måste existera mel-lan dessa olika trakter kultur, och den unga norske forskaren Brögger har framställt den hypotesen att en invandring ägt rum till vårt land på en välg norr om Bottniska viken.

OSTERN VAKNAR.

Efter sista kriget ha vissa förhål-landen i Japan utvecklats betydligt, skriver en författare i en utländsk tidskrift, och hand i hand därmed går en europeisering som är häpnads-väckande. Den som ännu vill lära kän-na det gamla Japan måste skynda dit. Och då skall han inte resa till Yoko-hama eller Tokio, utan han måste resa längre inåt landet; och äfven där kommer det om tio år inte att finnas kvar mycket af gamla seder och bruk.

Kännare af Japan påstå emellertid att denna europeisering inte inverkar på eller förändrar folket, de kalla Ja-panerna, jordens konservativaste folk-lag, som endast lära det de kun-na ha nytta af och endast införa så-dant de tycka är praktiskt. Men klä-det görå människan, och vi tycka Ja-panerna äro olika i rock och hög hatt mot i kinema. Fyra år sedan klädde endast statens tjänstemän sig på eu-ropeiskt sätt, men nu göra nästan alla män ur de bättre klasserna det. Till och med de lägre klasserna ha

fastsatt af ett ryktsbegär. I stället för träsor bära de nu skodon af le-dar, och de nakna benen ha strum-por. Äfven de s. k. rickschawtkalis, hvilka förr nästan nakna utöftrade sitt hästycke, bära nu blåa rockar och tränga benkläder, hvilka säkert inte underlättat springandet.

Men märkvärdigast är dock för-ändringen med kvinnornas klädsel. De äro lyckligtvis ännu ej klädda i Paris-toiletter, men deras konstfulla frisyr är också obligatorisk. För flickorna, och dessa som enligt gamla föreskrif-ter endast fingo vara tillsammans med gossar till de voro ju år gamla sitta nu ända till tolf års ålder på samma skolkabn som dessa.

Liksom klädedräkt och åsikter har också lefnadsättet förändrats. Befolkningen äter nu kött, ehuru mest hästkött. Brödet som fört ut förens öförför dagligen flera anhängare, och bagarodar växa upp som svampar ur jorden. Risvint, ja till och med det omtyckta teet ersattes af öl. Tre stora bryggerier i Tokio göra glän-sande affärer och i minsta lilla butik finnes det öl till salu - också en frukt af "civilisationen".

Standard Bank of Canada

Hufvudkontor i Toronto Establerad 1873 77 Filialer

I VAR SPARKASSEAFDELNING

betalas högsta gällande ränta. Depositioner mottagas när som helst till belopp från en dollar och uttagningar kunna ske utan uppsägning.

HUSHÅLLSRÄKNING.

Särdeles fördelaktigt är att använda sig af vår "Joint account". Pengar kan insättas eller uttagas af endera af två medlemmar i hushållet.

Alla vanliga bankaffärer förmedlas.

Winnipeg Branch J. S. Turner, Manager **325 Portage Ave.** Opposite Eaton's

A. P. CEDERQVIST

Dam och Herrerkläddare

236 Logan Ave. Cor. Logan & King St.

Förfärdigar Herr- och Damkläder

FÖRSTA KLASSENS arbete garanteras.

Rikt urval af TYGER och SKINN.

Gör mig ett besök och full belåtenhet tillförsäkras.

OUR COAL

Underjordiskt arbete

resulterar i kol för värme och kol för kraftproduktion. Vi leverera god och förstklassig vara och lofva intet som vi ej hålla.

Upplag i alla delar af staden.

Hufvudkontor: D. E. ADAMS COAL CO. 224 Bannatyne Ave., Winnipeg.

Önskar Ni högsta priser för Er säd?

Om så är, sänd då er skeppningsbill till

THE N. BAWLF GRAIN COMPANY

GRAIN COMMISSION MERCHANTS, Winnipeg, Man.

Vi lämna er kontant förskott så snart rådet är inläst och skeppningsbilan när oss; resten remitteras omedelbart när vagnen vägs.

Skrif till oss efter vår "Book of Shipping Directions."

George McCord Tailor

Första klassens skrädderi

GÖR EN PROF-BESTÄLLNING

209 PACIFIC AVE. WINNIPEG.

Ogilvie's Royal Household Flour

Är alltid till belåtenhet

Hvad kan Ni mer begära?

Talrik företeänd är keramiken, dels spetsiga botten af lerkår, dels öfverkantstycken och väggpartier. Bland yxorna märkas den vid ett skelett funna finska skaffhålsyxan samt flera grofva stenoxor utan skaffhå-l, några med fyrkantig genomskärning. Fynden tillhöra den s. k. gånggrift-tiden, alltså en period som ligger om-kring 4500 år tillbaka.

Keramiken är af synnerligen stort intresse genom sin rikedom på olika ornament. Punkter och strek på olika kombinationer bilda motiven. Karak-täristiska äro de med en pinne in-stuckna fördjupningar. Denna ke-ramik hänföres den nu funna boplat-ten till en grupp af boplatser på den södra Gotland äro ett be-liknande rika fyndplatser förut kän-da, i Uppland är en funnen i Tierp, andra vid Åloppe i Nysätra socken. I Södermanland är en beaktad vid Ran-gsta i Sorunda socknen. Östergötland räknar en vid Säter i Kvarnsbo sock-en, intill Bräviiken. Andra äro be-lägna i Hekinge, och keramik af sam-ma art är funnen vid Ringöns i Skå-ne samt vid Lagans utlopp. I regel finner man emellertid dessa platser på en nivå, som motsvarar Öster-sjöns höjd för omkring 4500 år se-dan. Hafvet stod vid denna tid om-kring 15 meter högre än nu i Malar-dalen, lägre ju längre man går söder-ut. Boplatserna lägo vid hafsstranden, och om närvaron af saltvattnen vittna också annat deltalrika sällben, som blifvit funna t. ex. vid Åloppe-bo-platsen, långt in i västra Uppland. På dessa boplatser hittades olika red-skap af skiffer.

GOOD COAL MAKES WARM FRIENDS

Största Kol- och vedgård i Vestra Canada

Kontor och Vedgård Cor. ROSS & BRANT ST. Antracit och Bituminöset kol. Snabb hemkörning. Belåtenhet garanteras. VED Tamrac, gran, asp, knubb, och splitvad.

CENTRAL COAL & WOOD CO.
Phone Main 585.

Alla som äta bröd

borde se till att brödet levereras i rena och hygieniska omslag. Säg till er bagare att han bör använda

Eddy's Brödomslag

Vi äro tillverkare af de "Bread Wrappers" som nu användas af förstklassiga bagare i Ottawa, Montreal, Toronto och andra städer.

THE E. B. EDDY CO., LTD., HULL, CANADA.

PREMIERNA

SOM NI FÅR FÖR ROYAL CROWN SOAP KUPONGERNA. ARO FÖRSTKLASSIGA.

KOKSKLOCKA

22 tum hög, 15 tum bred, 16 tum urtafla.

8 dagars gång. Slagverk för halfta timmar. Mörkt eller ljus fodral. Gratis för 750 Royal Crown omslag. Vi ha hundratals andra premier.

SKRIF EFTER VAR FRIA PREMIUMLISTA!

Royal Crown Soaps Ltd. Premium Dept. Winnipeg

Storartadt Klubbingsanbud

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN har lyckats göra en sådan öfverskenskommelse med den stora, värdegerade och ansedda svenska tidningen SVENSKA TRIBUNEN-NYHETER, hvilken utgives i Chicago, Ill., U. S. A., så att vi kunna erbjuda denna intressanta och ansedda Chicago-tidning i samprumeration med vår tidning till nedsatt prenumerationspris för båda.

För endast 2 dollars erhåller Ni SVENSKA TRIBUNEN-NYHETER för ett år SVENSKA CANADA-TIDNINGEN för ett år jämte TRIBUNEN-NYHETER STORA KALENDER för 1910

Såväl gamla som nya prenumeranter å Canada-Tidningen kunna draga fördel af detta speciella klubbingsanbud, men prenumeranter för Svenska Tribun-Nyheter måste vara NY. Svenska Tribun-Nyheter utkommer hvarje tisdag i Chicago, Ill., U. S. A. i 16-20 sidigt format och är tvifvelslutan den bästa, innehållsrikaste och mest omsorgsfullt redigerade tidning, som utkommer på svenska språket, vare sig i Sverige eller Amerika. Den är alligenom förstklassig och innehåller hälsosamt, friskt, intressant, historiskt och tänkveckande så väl som roande och underhållande. Pigge och vaken och aldrig rädd för att stå ett slag för frinet, framskridande och mänskligt rätt, är den lika fullt moderat och rättvis. Dess redaktionsartiklar är äro kärnfulla inlägg i dagens frågor. Plebs artiklar under rubriken "I all uppriktighet" äro populära, och påstås vara de alla bästa af sitt slag, som stå att finna i någon svensk tidning. Vid den mera tillfästade litteraturen, såsom utmärkte och spännande följetonger, smärre berättelser, o. s. v., fästes stor vikt, och specialnotiser både från Sverige och Svensk-Amerika förekomma i mycket större mängd än i någon annan tidning och äro färska, rikhaltiga och omväxlande. Tribun-Nyheters speciella afdelningar, hvilkas innehåll angives af rubrikerna, äro "Industri och Arbete", "I Förgrunden", ett kulturhistoriskt svensk-amerikanskt bildgalleri med biografier, "För Kvinnan och Hemmet", "För Farmaren", "Minuttyr", "Besvärade Lagfrågor", samt vetenskapliga artiklar, kåserier, veckorim, korrespondenser i skilda ämnen och från olika håll, o. s. v. Dessutom har tidningen en hel sida af svensk humor och skämt, fri från grofhet och det som kan vara anstötligt, illustrerade i färger, och i detta liksom mycket annat var Svenska Tribun-Nyheter den första svenska nyhetstidning som använde färgtryck. I texten förekomma i hvarje nummer dessutom flera utmärkte illustrationer och porträtt.

Det är på grund af dess många förtjänster framför andra Svensk-Amerikanska tidningar, som Tribun-Nyheter uppnått sin enorma spridning, och den har flera prenumeranter och större läsekrets än någon annan svensk veckotidning i världen. Dess anseende som en i allo förstklassig tidning har äfven trängt sig till hvarje hörn af världen hvarst svensk bygd och bo. Det är just en sådan tidning som Svenska Tribun-Nyheter, den bästa i sitt slag, som vi anse våra prenumeranter böra hålla vid sidan af Canada-Tidningen.

Tribunen-Nyheters Kalender för 1910, som hvarje prenumerant erhåller hvilken nu erlägger afgiften för båda tidningarna med två dollars är 68-sidigt i stort format, innehållsrik, intressant, nyttigt och lättläst. Kalendern, som är tryckt på godt papper och bunden i elegant och smakfullt färgtrycks-häfte, utdelas så fort den kommer från tryckeriet i höst.

Hvarje läsare af denna tidning bör taga fördel af detta enastående klubbingsanbud och antingen insända till oss eller på vårt kontor i betala TVA DOLLARS och forutom Canada-Tidningen för ett år erhållas då SVENSKA TRIBUNEN-NYHETER, Amerikas största, bästa och yppersta svenska tidning äfven för ett år samt en stor 68-sidig, intressant och innehållsrik KALENDER för 1910.

Svenska Canada-Tidningen 325 LOGAN AVE., WINNIPEG, MAN.

För endast \$2.00

kan ni sända SVENSKA CANADA TIDNINGEN för ett helt år till edra släktingar och vänner i Sverige.

I KORTA DRAG.

Canada är ju faktiskt ett demokratiskt land. Men i vissa fall står det ändå efter Sverige. Så har i dagarna en "bättre tjeff" af en domare fruknatts mot borgens med den motiveringen att han "var ung och af respektabel familj". I Sverige kan det väl ofta hända att "oegentligheter" rystas ner om de begärs af en "bättre" person — släktingarna betala det stulna och saken går aldrig fram till domarebänk. Men har en man en gång kommit så långt som dit, så skulle ingen svensk domare vilja eller våga göra skillnad på sämre eller bättre folk. Att lagen i många fall är ägnad att låta de stora tjuvarna gå och de små hänga — det är en annan sak, som lagstiftarna hvarje år söka förbättra fast det går all för säkra. Men en svensk domare skulle som sagt aldrig kunna frukna en brottsling därför att han är "af respektabel familj".

En amerikansk präst har föreslagit att alla slakterarbetare som arbeta för kött-trusten skola stryka för att hjälpa allmänheten i kampen mot denna. — En sådan strök skulle väl ändå snarast vara välkommen för kött-trusten. Den sluppe då aflösa en massa folk under denna kritiska tid, då allmänheten håller åter gräs än kött. Och skulle slakterarbetarna stryka ville de nog slå två flugor i en smäll och samtidigt skaffa sig en smula större lön — hvilket antagligen inte skulle verka sänkning af köttpriset utan snarare tvärtom.

En katolik präst, fader Dalton, förklarar att Paris fått öfversvämmingen för sina synders skull. Och Winnipegborna är nästan lika svåra syndare som Parisarna, påstår den smekaren. Alltså väntar han att äfven vi när som helst kan få oss en öfversköljning.

Den ryska profetian lär nog inte uppjuka många förhårdade hjärtan. Men värre är att en af stadens fackmän, ej i synd men i öfversvämmningen, har förklarat att Winnipeg verkligen kan löpa en viss risk att bli öfversvämmadt om olyckan är framme. Ty man lär ha på konstlad väg öfvernatligt minskat Red Rivers bredvid alldeles som man gjort med Seine, hvilken nu sändt sina vredgade vågor öfver Paris...

PETER BROWNS MEDALJ.

Medan Stockton väntade på sin spårvagn hade han ställt sig i närheten af en pantlånare skyltöfver, som i skymret af de dyrbara diamanterna och de öfriga idelstenarna, som prunkade i elektrisk belysning, ådrog sig hans uppmärksamhet. I det han långsamt förflyttade sig framåt trottören anslände han värdeslöst åt raderna af belånade och onödiga juvelarbeten, men nära midten af det breda fönstret stannade han helt tvärt och satte glasögonen till rätta.

En guldmedalj i sin litet svart läderut behöll han i sin plåts nära intill rutan, och Stockton lutade sig ned för att dechifrifra de på metallen graverade orden. Inskriptionen lydde:

Denna medalj tillställdes Peter Brown, som genom sitt hjältemodiga uppträdande räddade fem människolif i East River, New York, natten den 15 december, 1889.

Stockton kastade en blick på Stockton. Det måste ha sargat honom inombesatt i hjärteroterterna att skiljas vid en utmärkelse sådan som denna. Han utände upp sig, men hans blick hvilade fortfarande på medaljen, så att han ej lade märke till en af ärens tyngd böjd gubbe, som helt tyst tagit plats bredvid honom.

Men åldringen ådrog sig snart nog hans nyfikenhet.

Medan Stockton alltjämt stirrade mot fönstret flyttade den gamle mannens hand framåt, och fingrarna började stryka glaset, som utgjorde skillveggen mellan honom och guldsalonen.

Stockton betraktade den okände med mild förvåning och makade sig småningom åt vänster, för att han ej skulle stå i vägen.

— Jag ber om ursäkt, ifall jag besvärar er, min herre, sade gubben, men jag rör inte för det.

Han vände ett ögonblick sitt skrynkliga ansikte mot Stockton, tände bort en tår med handens avfingriska och makade sig längre åt vänster, ända tills han stod midt framför medaljen, som han fortfor att smeka på afstånd genom spegelglasrutan.

Stockton förmådde ej dölja sitt intresse.

— Hur är det fatt? frågade han.

Gubben såg ett ögonblick på den frågande. Därefter gjorde han med hufvudet en åttörnd mot guldsalonen och yttrade okonstligt:

— Det är min, kapten. Något annat är det inte. Jag heter Brown med Peter som handtag till namnet.

Han framstammade den senare delen af upplysningen liksom om han byggt öfver att yppa sitt namn under så bedröfliga omständigheter. Stockton kände sig röd.

— Säger ni det. Det kan man verkligen kalla otur.

Peter Browns gamla skrynkliga hand strök alljämt glasrutan. Och då Stockton iakttog den tragiska pantomimen, lade han märke till att medaljen, i ölkhet med de öfriga föremålen, ej var etiketterad.

— Är den till salu? frågade han.

— Nej, nej, stannade gubben, upprörd vid själva omnämmandet af försäljning. Jag behånde den först i går, men jag bad pantlånaren lägga den på ett ställe, där jag kunde se den och — och trefva på den, och det gjorde han, den gudsgesiga. Heder åt honom för det!

Och ni räddade fem människolif i Stöckton.

— Ja, herre, svarade han stolt. Det blir tjuo år se'n nästa nionde december. Jag var en smul yngre den tiden, och det var något lättare att skaffa sig en bostad i New York än det är i våra dagar.

Medan han talade rörde sig de gamla fingrarna alltjämt upp och ned på fönsterglasat.

Stockton tog Spårvagnen, som han inväntat, kom sissande förbi, men han gjorde ingen ansats att stoppa den.

— Hvad pantsatte ni den för? frågade han till sist.

— För bröd, lydde det hastigt af gubben svaret.

— Ja visst, jag förstår — men för hur mycket?

— Tre dollars, herre, gemalde veteranen, i det han trefvade i brostiften och tog fram kvittot, som han lämnade åt Stockton.

Stockton tog emot det och läste orden: "1 guldmedalj, 3 dollars, ränta 9 cents".

— Ja, det är onekligen härdt, mumlade han. Förskäddt bittert!

Plötsligt ryckte han sin plånbok ur fickan och plöskade fram fyra dollars-sedlar.

— Se här, Brown, gamle gosse, utbrast han med illa dold sinnesrörelse; vi ska' lösa den där lilla människokärleksplantan ut ur slakteriet. Seså, inga tackegåsar, utau på bara genast in och hämta det.

Med af fröjd strålände anlete mot tog gubben pengarna, och inom två minuter återvände han med guldsalonen i ena handen och växelmynten i den andra.

Stockton gjorde en afvårande åttörnd till tecken af att han ej brydde sig om dessa senare. Men han tog medaljen nästan kärleksfullt i sin hand och läste ännu en gång dess inskription.

— Vördnadsvärde åldring, sade han, i det han lade handen på gubbens skuldra, jag skulle önska jag egde den där! Pantstätt den inte på nytt! Här har ni mitt kort. Kom ner till mig tidigt i morgon förmiddag, så skall jag se om jag kan fundera ut något lätt arbete åt er.

Därmed skakade han Peter Browns visna hand och skyndade mot en spårvagn, som närmade sig hörnet.

Stockton var orolig nästa dag. Peter Brown uppenbarade sig i ke på kontoret. På hemvägen undrade han om pantlånaren kände sin kunds adress. Han beslöt stiga in i affären och fråga.

Då han närmade sig dörren, gled hans blick återigen förbi de i fönstret skyltande ringarna och öfriga nippren. Peter Browns medalj intog sin forna plats inmanför-rutan!

— Atressen på ten kubbe, som hant-satt metallen? upprepede den israelitiska "farbrodern", sedan Stockton frågat honom. Nej, min herre, jag fet icke hans atress, men han kommer hit farje tak.

— Hvarje dag! utbrast Stockton.

— Ja, min påste herre, tet är en mieke lustig man. Han leser ut ten metall farje tak och pelaner ten hä nit om en sehtut. Han är mieke rädd om den, and eftersom han är en pra kunt ger jack honom ten tienst att hänge ten i fenstret, så han ten sehall kunna se, så han gommer ferpi. Jack honom tror icke vare riktig kluk — han ten har bantsatt nitifre gånger!

Stockton tackade pantlånaren och aflägsnade sig.

— Den gamle skurken! Jag skulle ge tio dollars, bara jag finge tag i honom! mumlade han.

Han stod där några minuter och stirrade på medaljen, hvarst han kastade en blick nedåt gatan. Raka vägen mot honom kom den gamle hjälten från East River, räddaren af fem människolif.

Men Peter Browns minne var lika flinkt som hans uppfinnigen. Då han varseblet Stocktons ansikte, gjorde han helt om och tog till flykten. Han vände undan i zig-zag och kröp bakom kärror och spårvagnar och ekipage så behändigt att han snart lämnade sin förföljare långt efter sig.

Men hvarje gång Stockton har sin väg förbi en pantbank undrar han, om den skrynkliga åldringen fortfarande bedriver samma eller liknande rörelse under annat namn i någon annan stadsdel.

Motsatsen skulle förvåna honom i hög grad.

IDROTTON HOS DE GAMLA NORDBORNA.

Som vi nog alla veta, var idrotten hos våra gamla förfäder föremål för ett synnerligen lifligt intresse. Fysiskt mod och fysisk styrka prisades af dem som den största dygd. För dem voro ju också liksom för oss en stark kropp och ett oförväget sinne den viktigaste förutsättningen för lycka och framgång i lifvet. Hårtill kommer, att man ansåg den friborne mannens högsta bestämelse vara att genom öfverfull beford och öfverfull död med vapen i hand göra sig värdig att efter döden inträda i Valhallakämparnes led för att en gång vid ragnarök få deltaga i kampen mot mörkrets makter.

Det var därför uppfostrarens plikt att redan hos gossen inifva de färdigheter, hvar mannen nästan oafbrutet kom att träna: Åt öfning i vapens bruk ägnade man gifvetvis det allra största intresse, men dessutom tränades de unga männen i andra idrotter, såsom i simning, brottning, skid, och

skridskoåkning, kapp-kåttning öfver branta klippor o. s. v.

Som sagt, intogo vapensöfningarna det främsta rummet bland idrotterna. Bland anfallsplaner hörde i regel till en krigares utrustning: svärd eller yxa, båge med tillhörande pilkoger samt ett eller flera spjut. Det viktigaste vid det rena försvaret var skölden, men man parerade äfven med svärdet eller med yxa. Som envis-kampen spelade en viktig roll i våra förfäders lif, af det ju gifvet, att öfning i fäktning allmänt skulle omfattas med lifligt intresse. Af skildringar framgår tydligt, att fäktregler funnos. Parader och finter existerade då likväl som nu, ehuru men ej i lykats lista ut något närmare härom.

Som beaktansvärdt kan nämnas, att en fullgod kamp borde kunna användas i våra händer lika öfverlydigt som den högre, hvilket ju är karaktäristiskt just för svensk fäktning. Fransmännen utbildade däremot enligt sin skola endast böger, eller västerfäktare, emedan de anse fäktkonsten vara så svår, att en man under sin lifstid hinna utbilda sig endast på en hand; men så bli de också efter några år fullkomligt sneda, tack vare den ensidiga utbildningen.

Bågskytte var en hos nordborna populär öfningsslag, och här tyckes man ha uppnått häpnadsväckande skicklighet. Vi minnas från historien, huru i Svolderslaget Finn sköt af Enar Tammarakjältes bågsträng. Mästarekap i träfskerhet ansågs uppnådd, då en far kunde nedskjuta ett äpple från sin sons hufvud. Man var synbarligen ej nervös på den tiden.

Spjutkastning mot mål, som kunde utgöras af en tafel eller af en stång, var en annan viktig öfning för ernäende af säker hand och säkert öga.

Stenkastning spelade en ej obetydlig roll i fortidens strider till lands, hvarför man genom öfning sökte ernä färdighet såväl i ett kasta till måls som att kasta på längden. Den berömda Erik Egegod såges ha varit så skicklig i stenkastning, att han nådde längre i sittande ställning än många andra i stående. Man använde emellertid ej enbart handen, utan äfven slungor af olika slag för att få i väg projektilerna. Huru en vanlig slunga ser ut samt huru den användes är nog enlvar bekant sedan barndomsåren. Stafslungan däremot bestod af en 3 å 4 fot lång kyp, i hvars ena ände stenhällaren, af läder, fastgjordes med ett kort snöre eller med en läderrem. En annan längre rem fastgjordes på motsatt sida om stenhällaren och löpte ned utmed stafven. Vid kasts utförande fattade man skaffet jämte detta snöre med båda händerna, höjde det öfver hufvudet, höjde sig bakåt och svängde sedan med full kraft fram kroppen och slungade snöret, hvarvid stenen med väldig fart slungades mot målet.

Simning var en idrott, som hos föfädrarna var mera utbredd än hos oss, om den också hos dem ej nådde vår tids fulländning. Denna färdighet kom också vid till pass, då nordbornas bräckliga farkoster ofta ledo skeppsbrott. Övanligt var ej heller att man vid motig sjöstrid räddade lifvet genom att helt enkelt springa öfver bord och simma i land. Af häfderna framgår, att de unga männen pligade använda kappsimmning på betydande distanser; täfning i djup- och långdykning förekom äfven. Formliga brottningsstämningar på djupt vatten synas ha varit mycket omytke. Härvid gällde det att gripa motståndaren och hålla honom nedtryckt under vattenytan, tills han gaf sig. En dylik kamp bör gifvetvis varit simmarens förmåga att behärska sitt element på ett synnerligen härdt prof. Det förtäljes om kämpar, som kunde dyka med full rustning och taga af den under vattnet. Simningen var ej ensam männen förbehållen; den tycks ha varit ganska allmänt omfattad äfven af kvinnorna.

Skridskoåkning florerade allmänt; utrustningen var mycket enkel: ett par klufna, omsorgsfullt glättade benstycken, som med remmar fastsattes under foten. Gifvetvis kunde man under dylika "skridsko" knäppast göra några skår; man sköt sig fram på isen med tillhjälp af en skodd staf.

Skidåkning lärde sig svenskarne af finnarne. Att detta sätt att fortskaffa sig ej endast ansågs som en i dagligt bruk nyttig färdighet, utan på sina håll var upprifvet till verklig idrottsmessig konst, vet man med säkerhet.

Af förekommande öfningar i hopp kunna nämnas stafhopp, höjd, och långthopp, hopp bakåt och hopp från

afsvärda böjder — allt färdigheter, som alltid kommo till beders. Vid ett handgenång kunde ju ett raskt språng i afsikt att undvika ett dräp-slag eller för att komma motsfändaren öfverraskande in på lifvet lätt bli afsporrade för utgången.

Brottningen var omytke af våra förfäder, då ju därvid styrka, smidighet och utållighet framför allt äro egenskaper, som göra sig gällande. Den nådde emellertid ej samma fulländning i Norden som t. ex. i det gamla Grekland. Den enda form, under hvilken brottningen förekom hos de gamla nordborna, var nämligen våra dagars liftag. På Island förekom och förekommer än i dag dessutom ett annat slags brottning, kallad glima, där det gällde att med konstgrepp få motståndaren till marken.

Till sist kan nämnas, att man i fortiden liksom nu i olika slag af bollspel fann en härdande och nöjsam kroppsofning. Ehuru vi ej veta något närmare om reglerna för det gamla bollspelet, framgår dock, att såliträ därvid användes, samt att brottning och en kapploppning efter bollen spelade en viktig roll. I hufvudsak tycks spelets princip varit, att tvänne jämgoda spelade mot hvarandra; då den ene slagit upp bollen, som var af trä, gällde det för den andre att fånga den med handen eller också att den tillbaka, hvarvid man hade rätt att med knuffar söka hindra motspelaren.

Vi se således, att de flesta och viktigaste af de idrottslekar, som nu hos oss bli allt mera populära för hvarje år, redan af våra förfäder omfattades med intresse. Ej ens grund-satsen "idrott utan täfning är död", var dem främmande. Teke blott på tingen, dit folk från vidt skilda trak-

ter samlades, utan äfven vid andra sammankomster räknades täfning och lek till de förnämsta forrlusterna. Man kan med ett ord säga, att idrottens täfningarna voro ett af fortidens främsta folkrojen.

Om ni lider af dålig matsmältning, förstoppning eller har dålig aptit, bör ni försöka Chamberlains Stomach and Liver tablets. Dessa piller stärka magen och lever och underlättar matsmältningen. Saljes öfverallt.

BAD Fri Simbassäng

The Ideal Bath House har nu öppnats. Ultramodernt och stort i Canada. För män 256 Jarvis. Speciella bad för damer, 258-260 Jarvis. Öppet hela dygnet. J. CHARNICK. PHONE MAIN 1516.

PENGAR

mottagas för insättning å alla bankräkningar på förmånligaste villkor mot högsta ränta hos JÄMTLANDS KREDITBANK ÖSTERSUND. UMEA. Åberopa denna annons!

UTSÄDE

Lämpligt för Vestra Canada

Önskar ni erhålla bästa möjliga skörd från er trädgård eller edra åkrar?

I så fall skrif efter 1910 års upplaga af

WESTERN SEED ANNUAL (Gratis

utgifven af

STEELE BRIGGS

Denna nya vackert illustrerade katalog är af speciellt värde för hvarje inbyggare i vestra Canada, enär vår manager är en skicklig fakman, som i många år bedrivit praktiskt jordbruk i denna del af vårt land. Hans grundliga kännedom om de olika sädeslagen är en garanti för våra kunder.

Följ anvisningen i denna katalog rörande utsäden och såddmetoder, och ni skall ej bli besviken.

STEELE BRIGGS SEED Co. Limited

WINNIPEG, CANADA

Prenumerations-blankett

Härmed närslutes \$..... som är resterande balans på min prenumerations af Svenska Canada-Tidningen från

Jag sänder också \$..... som prenumerationsavgift för nästa år från till

Mitt namn är

Adress

Jag önskar MANADSUPPLAGAN FÖR HEMLANDET gratis hem-sänd under hela år 1910 till följande personer i Sverige:

Namn

Adress

Namn

Adress

Vid insändandet af prenumerationsavgifter använd denna kupong.

COPENHAGEN SNUFF

FÖRSÄLNINGSGARANTI SAMT KVALITE OCH RENHET.

Vi äro villiga att utbyta detta paket Copenhagen Snuff mot hvilken som helst af våra snussorter och när som helst inom den tidsgräns som finnes angifven der. Förutsatt snuset ej blifvit skadadt efter det lemnat vår fabrik. Fraktkostnader betalas af kunden på basis af vår prislista.

Endast fulla paket utbytas och vi måste underrättas om och godkännas af sändningen, innan den samma företages.

COPENHAGEN SNUFF är tillverkad af den bästa, gamla, högaramatiska bladtabak och absolut rena extrakt. Vid smalsmaltningens kvarhållning tobakens goda egenskaper och alla de bittra ämnen och syror som finnas i naturlig bladtabak borttages. COPENHAGEN SNUFF ÄR DET BÄSTA I VERLDEN BÅDE FÖR SNUSNING OCH TUGGNING.

American Snuff Company

Öfvanstående garanti finnes i hvarje ask Copenhagen Snuff. Siusmaltningensprocessen är ett på vetenskapliga grunder byggt beredande af tobaken för människans bruk. Den betyder för tobaken dessamma som kokning för föda och jämnning för vin. Copenhagen Snuff användes hufvudsakligen för tuggning. Då det är finmalen, ren tobak, kvarhålls dess egenskaper bättre och dess bruk är ekonomiskt, enär det varar längre.

Om det ej finnes till salu i ert grannskap äro vi villiga sända hvilken önskad mängd af Copenhagen Snuff 15 cents askar för det sedvanliga priset med förutbetald frakt till alla delar af Förenta Staterna.

AMERICAN SNUFF COMPANY, Dept. S., 111 Fifth Avenue, New York, N. Y.

Mans-Skor
till salu nu
\$5.00 5.50
6.00 och 6.50
Fina manskor
\$3.95
1,500 par fina mans-skor
kingor, lackerade eller olacke-
rade, af velour kalfskin, vici
getskin eller rykt kalfskin,
\$5, 5.50, 6, och 6.50, storlek 6
till 11. No till
\$3.95.
20 proc. prisnedsättning å
koffertar och kappsäckar.
Quebec Shoe Co.
Wm. C. Allan, Egare,
639 Main Street, Östra sidan.
Bon Accord Block.
3 dörrar norr om Logan Ave.
Tel. 8416.

Chr. Neilsen
Room 219-317 Portage Ave, midt emot
Eatons köper och säljer Real Estate.
Lånplacering, Brandförsäkringar. För-
bindelser genom hela vestra Canada.
PHONE 5851.

Speciell Realisation
FÖR JANUARI 20 PROG. RABATT.
Korta varor, kostymer, skor och
kragar. Stenklår, järnvaror.
Kom idag och drag fördel af årets
billigaste inköpsmöjligheter. Genom
att kopa nu kan ni göra stor bespara-
ring.
McCosh & Lewingstone
Dubuc, Saskatchewan.

**Nya Svenska
Intressanta
Böcker**
ha inkommit. Kom in och köp en tref-
lig bok för att läsa olika författares
Pris från 15 cents.
Kom in och se hvad jag har.
H. HEDSTRÖM,
Phone 4624. Hörnet af King & Logan.

Svenskt Snus
Stockholm (Ljunglöfs) och Swe-
dish Rappe, \$1.25 pr. pound. Sändes
mot forskottsbeläning af \$1.25.
ERZINGERS
McINTYRE BLOCK, WINNIPEG

DAMER!
En modellers man boende i centrum af
skandinavisk settlement önskar sig en hus-
hållerska. Om omedelbart fraks uppåt, kan
skickas på frak. En om 25 år, ej över
35. Har ej något emot en ett barn finns.
Reflekterande torde adressera till "Alfred",
Svenska Canada Tidningen.

Hvarför
bli våra kunder alltid be-
lätna?
Helt enkelt därför att våra
fotografier äro de bästa.
STRONG PHOTO STUDIO,
300 Main St.

**Ny
Skrädderiäffär**
Undertecknad anbillar om lands-
männens benägna hägkomst vid be-
hof af
PRESSNING, REPARERING
samt RENGÖRING af kläder.
Första klassens arbete utlovas.
M. PEARSON,
261 Ellen St.

**BEFULMÄKTIGADE REPRESEN-
TANTER FÖR SVENSKA
CANADA-TIDNINGEN**
O. E. Sjöström, P. M., Edmonton, Alta.
C. J. Peterson, P. M., Winnipeg, Man.
A. Westman, P. M., Middles, Sask.
J. E. Anderson, P. M., Regina, Sask.
Gust. Fennell, P. M., Falmouth, Sask.
A. F. Peterson, P. M., Prince Albert, Sask.
Gust. Olson, P. M., Fort Arthur, Ont.
J. E. Falt, P. M., New Mill, Alta.
S. J. Sandberg, P. M., Reservoir, Sask.

**WINNIPEG
KYRKLIG MINNESLISTA.**

Svenska Lutherska kyrkan, Logan ave. och
Fountain st. — Söndags: Högmesse kl. 11
f. m. Söndagskola kl. 3 e. m.; Antoning
kl. 7 e. m. — J. G. Dahlberg, pastor, 372
Logan ave.
Första Skandinaviska Baptistkyrkan, Lo-
gan ave. och Ellen st. — Söndags: Prä-
dikn kl. 11 f. m. och kl. 7 e. m.; Söndags-
skola kl. 3 e. m.; ungdomsmöte kl. 4.45 e. m.
Önsdag: Högmesse kl. 8 e. m. — Miss
Louise Durn, missionärskonstn. 871 Bannatyne
ave. — J. Olander, pastor, 281 Ellen st.
Första Skand. Misionkyrkan, Logan ave.
och Ellen st. — Sönd: Predikan kl. 11
f. m. och kl. 7 e. m.; söndagskola kl. 3 e.
m.; ungdomsmöte kl. 4.30 e. m. Önsdag:
högmöte kl. 8 e. m. — C. O. Hofstrand,
f. pastor.
Ettvotad Skandinaviska Misionkyrkan,
Newton ave. och Montcalm st. — Söndags:
söndagskola kl. 10 f. m.; predikan kl. 11
f. m. och kl. 7 e. m. Torsdag: Bönemöte
kl. 8 e. m. — Axel M. Nord, 109 Montcalm st.
Skandinaviska Frälsningsarmén, 394 Lo-
gan ave. — Söndags: half 4 e. m., half 8
e. m.; Tisdags: kl. 8 e. m. Torsdag: kl.
8 e. m. Lördags: kl. 8 e. m. 1:sta måndag:
hvarje månad hjälptruppen samman kl.
8 e. m. — E. Lundström, Adj. 284 Isabel st.
Norska Lutherska Kyrkan. — Udgäst
hvarje söndag, såframt ej annorlunda med-
delas i denna tidning, och till tider tillkän-
nandet i nyhetsafdelningen. Predikan i land-
ska hallen, hörst af McOee och Sargent. —
Rev. K. Torviken, Pastor, 721 Victor st.
Norska Lutherska misionkyrkan. —
Gudstjänst hvarje söndag kl. 11 f. m. och
kl. 7 afton i kyrkan på hörnet af Simcoe
och Levlina. Söndagskola kl. 3 e. m. Rev. A. H.
Berghard, pastor, 347 Simcoe st.
Winnipegns invånarantal är nu
172,865. Detta är en ökning på hela
15,000 personer under år 1909.
Våra spårvagnar. The board of
works har hemställt till spårvagnsbo-
laget om anläggande af dubbelspår
på William, Mountain and Brown
avenues.
Eatons växer. Eatons har köpt tomt
i Winnipeg för uppförande af en stor
fabrik. Deras nuvarande byggnad
skall afven tillkåpas med ytterligare en
våning.
Klagomål. En del i St. James bo-
ende personer ha inför bordet af Con-
trol anmält att spårvagnsförare på
denna linje vägrat efterkomma passå-
gerares stoppsignaler. Saken är un-
der utredning.
Det ljusnar för fabriksgegarne? The
Industrial Bureau föreslår att alla an-
skningar och klagomål från fabriks-
ägare skola föreläggas byrån, som
skulle afgifva utlåtande innan staden
vidtager några åtgärder.
Ritningarna måste ändras. E. H.
Rodgers, stadens byggnadsinspektör,
måste vägra fastställande af ritningar
till byggnader för öfver \$900,000 un-
der januari månad på grund af de
icke motsvarande bestämmelserna i
den nya byggnadsordningen.
Nordsidan får snabbare postutdel-
ning. Postkontoret i hörnet af Main
och Magnus i Nord Winnipeg skall
hädanefter bli centrum för postutdel-
ningen inom denna stadsdel, som all-
så därigenom får sin post tidigare än
hittills.
Kampen mot lungsoeten. Winnipeg
Anti-Tuberculosis Society har hos de
boardet af Control anmält om ett an-
slag af \$1,000 till fullföljande af före-
ningens kampanj mot tuberkulosen.
Denna bedrivs hufvudsakligen ge-
nom hembehandling af de sjuka.
Slut med söndagsposthämningen.
Order har nu ingått från Ottawa om
att postkontoret i o. m. nästa vecka
skall hållas stängt om söndagarna.
Detta innebär att ej heller innehaf-
vare af "boxar" kunna afhämta sin
post.
En lofvande ung man. Joseph T.
Thorson, en isländsk student vid Ma-
nila College, har valts till Manitoba
representant för Rhodes-stipendiet
det under år 1910. Han kommer att
studera vid universitet i Oxford i
flera år. Efter återkomsten hit an-
man han bli jurist.
Skandinaviska Frälsningsarmén.
Nästa söndag kväll hålles soldat-
inviigning, då 6 nya medlemmar erhål-
la sina pass. Måndag kväll den 6 febr.
har hjälptruppen sitt månadssam-
kväm i lokalen, Valkommen.
E. Lundström.
Han slapp undan lindrigt. H. Oret-
sky, en speerhandlare på nordsidan,
räkade härom dagen ut för en olycks-
händelse. Han kom körande med en
kärra, då han stötte ihop med en spår-
vagn. Därvid kastades han från kärran
och direkt på "fender" där han
blef ligande och fick följa med
en hundra yards. Han undkom med
endast obetydliga skador.
Föraren lär ej ha ringt eller saktat
farten utan körde på helt oönskat
eburv han såg Oretsky framför vagn-
en.
Ha vi opassande teateraffischer? En
kommitté af Winnipeg Methodist Mi-
nisterial Association har uppvaktat
polischefen och City licens inspektö-
ren för att få bort opassande teater-
affischer och dylikt. Svaret blef att
dessas intet kunna göra åt saken så

vida ej staden utfärdar nya bestä-
melse i detta afseende.
En gallick familjeinterior. En ung
gallick kvinna, Barbara Baynes, an-
mälde härom dagen sin man för pol-
isen. Denne hade nämligen använt
sig af s. k. hussaga all för kraftigt.
Sådant brukar gallickfruar dock
vara rana vid, men Barbara hade af-
ven det anmärkning mot sin man
att han ej försörjde hvarken henne
eller barnen. Och då hade hon ej hel-
ler rättighet att ge henne smörj, an-
såg hon ej utan skäl. Den stackars
kvinna var så illa medtagen att hon
måste intagas på lasarettet.
En återvänd Kinaman. Stadens
kineser skrämlade härom dagen \$47.20
och öfverlämnade summan till sin
landsman Lamm On — men på det
vilkor att han genast använde pen-
garne till att köpa biljet till Vancou-
ver. Lamm On hade nämligen visat
sig vara en mindre "desirable" lands-
man, och stadens ordentligare kineser
använde sig därför af detta originella
sätt att få honom härifrån. Sättet
borde nästan kunna vinna efterfölj-
däfen bland de vita immigranterna
här, då det väl finnes några svarta
får afven bland dem.
En sparsam fånge. Irvin Segart
inbörades härom dagen af polisen, af
allt att döma kommande att bespara
staden alla utgifter för tvål och vat-
ten för sin person ty han vägrar på
det ikekaste att tvätta sig i fångel-
set.
Hans ekonomiska läggning synes
också ha drivit honom till att söka
lägga sig till med en del butikärges
varor utan betalning, ty han kneps af
polisen då han en mörk natt höll på
att bryta sig in bakvägen i en butik.
Den Norsk Lutherska Kirke. Guds-
tjeneste Söndag Eftermiddag. Pastor
Thorvilson fortsätter med den på-
begynde Række af Predikener over
Bibelsens gudomlige oprindelse.
Udgödsföreningen möder Fredag
Aften hos E. J. Cleven, 428 Furby St.,
med Rund og Beier som Verter.
Egteviude ved Pastor Thorvilson i
Prestegaarden den 27 Jan. Gunnar
Saudsens og Marie Agnete Ervik.
Gudstjeneste Söndag Aften i Elm-
wood hos Marius Jensen, 53 Riverton
Ave.
Det talades tungomål i onsdags på
immigrationsdepartementet. Lokal
härtades. En af immigranterna här
fanns tala ett språk som ingen af
immigrations-tjänstemännen förstod,
och när han ej fick svar på tal blef
han het och började gestikulera så
vildsamt att man trodde att han ej
var klok. Man telefonerade därför till
polisen som kom och tog hand om
den stackars "dären". Men polisen
var den gången språkkunnigare än de
annars så polyglottiska immigrations-
tjänstemännen, och de togo snart re-
da på att det var en walesisk dialekt
han talade och att han ingalunda ha-
de något fel på förståendet.
Brottningsstämplingarna. Meddelande
har ingått att Young Miller, som
skulle träffa med Gustafson å Walker
teatern den 9 febr., har skikat ut för
en olycks-händelse och därigenom bli-
var ständt att fullgöra aftalet. Dick
Shepard från Pipestone, Minn.,
skall i stället upptaga kampen med
Gustafson nämnda dag. Samma dag
skola Ernie Sundberg och Artie Ed-
monds från Toronto mäta sina kraf-
ter. — George Aikins vann amatör-
mästerskapet för Manitoba i både
tungvikt- och medelvikts klassen å Y.
M. C. A. i fredags.
Det olyckliga 13-talet. Som Gardner
gjorde härom natten i sällskap med
en kamrat ett besök i en butik vid
Main på bakvägen förstås. Bytet
blef 13 par moekasinier, men de båda
kompanjonerna hade ej hunnit långt
förr än de hade oturen att möta en
detektiv — därtill en af det nyfikna
och frågvisaste slaget. Han ville
nämligen bums ha reda på hvad de
hade i det stora paketet, och Gardner
och kamraten blefvo så förgärdade öf-
ver denna närghenhet att de släng-
de paketet och sprango sin väg.
Detektiven sprang efter dem och
snart hade han Gardner fast. De 13
moekasinier komma nu säkerligen
att kosta honom mer än de äro värda.
Walker teatern. Ålskare af den lätt-
smiltade genren få denna vecka sitt
lystnande i Walker teatern: Program-
met är sammansatt af en hel del olika
nummer, idel glada och goda saker.
Framst må nämnas enaktaren "In
Luzon", hvare ej mindre än 15 per-
soner spela med. Denna pjäs har mot-
tagits med verklig entusiasm, och det
är ej att undra på. Ett annat af de
fina nummer är den engelska ope-
rkvartetten, som med det allra ut-
märktaste röstmaterial föredrager en
hel del melodier från kända och po-
pulara operor.
May Leander och hennes lefvande
marionetter äro en fröjd för ögat
och kunna ses t. o. m. af fader Dal-
ton utan att hans kyssa själ skulle
grumlas. Musikiska hade ja utom den
sångare till sitt förfogande, nämligen
Eileen Maguire med hennes irländska
sångsällskap. Vidare ha vi den engels-
ka humoristen Jerome K. Jeromes
kyvicka bagattell "An anonymous letter"
som får ett utomordentligt godt ut-
förande.
Många fler värdefulla nummer fin-
nas också på det rikhaltiga program-
met. Se vidare annonsen.
Tusenden hafva intygat om de un-
derbart hälsobringande egenskaperna
hos Dr. Peters Kuriko, det gamla
örtbotemedlet. Dess tillverkning har
skett af fyra generationer i rakt ned-
stigande led. Intressant beskrifvande
och historisk literatur tillhandahål-
les fritt af Dr. Peter Fahrney & Sons
Co., 19-25 Co. Hoyle Ave., Chicago,
Ill.

PERSONAL-NOTISER.

— Mr Chas. J. Sandberg är nu åter-
ställd efter sin sjukdom.
— Mr J. E. Forslund afreser i dag
i tjänsteständer till Regina, Sask.
— Mr Emil Johnson lämnar i dag
Winnipeg och reser omkring 156 mil
österri, där han skall tjänstgöra som
förmän för en "extra gang".
— Firman Landin Co., våra svenska
afärsmän i Elmwood, komma in-
om en vecka eller två att flytta sin
affär till 325 Logan, hörnet af Stanley,
i Sv. Canada Tidningens block. Se vi-
dare annonsen i nästa nummer.
— Öfverste C. A. Jacobson ger den
22 febr. å Scott Memorial Hall en
fest till ämnelse af sin och George
Washingtons födelsedag. Program-
met är fint och byder bl. a. både på
svensk lutfisk och festal af major
Evans. Se vidare annonsen i dagens
nummer.
Vigsel förrättades den 26 da af
pastor Axel L. Nord i brudrummen
förrådramen i Elmwood mellan miss
Hulda Hamburg och Bror Herbert
Boström. De nygifna inträdde på af-
tonen samma dag en brölloresresa till
U. S. A. Efter att ha sett sig om en
månad tid på olika platser fortsätta
de resan till Los Angeles, där de kom-
ma att bosätta sig. Vid järnvägssta-
tionen hade en hel del vänner och be-
kanta till brudparet infunnit sig för
att önska dem lycklig resa.
Att surpinera synes höra till ord-
ningen för dagen på senare tiden i
vår svenska koloni. De som senast
surpineras äro herrskapet Lidholm
på Fountain street, då i lördags af-
ton ett stort antal väner infunno
sig i deras hem och togo det samma
i besittning för aftonen. Ett finare
"Dinner set" förärdades familjen af
de "hemsökande" vännerna och af
många och vackra tal som följde tol-
kades vännernas aktning och bästa
völsökningar för familjen. Medför-
da förfäringar serverades, och af-
tonen förlöt i glädje och gamman.
Mr Lidholm besvarade de många
talen med ett litet, hvare han uttryck-
te sin glädje och tacksamhet öfver den
af honom och hans familj undfångna
vänkskapsbevisningen.
Mr C. J. Pansar, en veteran från
hundra skots "surprisesparties" som
stod i spetsen för äfven denna an-
genäma tillställning, förtjänar allt be-
rom för sitt väl utförda arbete, och
likaledes fruarna K. Flemming, N.
Nelson och C. J. Pansar beröm och
erkännande för aftonens anordning
och charmanta servering.
—Vår Winnipegbo G. Olson, hvil-
ken i Leipzig utbildad sig som violi-
nist, har nyligen gjort ett besök i den
jämtländska hembygden. Han gaf där-
vid jämte en pianist från Stockholm
en konsert i Östersund som var tal-
rik besikt och rönt stort bifall af
särvt publik som kritik. Ur öster-
undspostens recension anföras vi
följande utdrag:
"Artisternas flärdfria och ökon-
stlade uppträdande gjorde att de
från början tillrunno sig publikens
sympati.
Violinisten G. Olson hade en vacker
och jämn stråkföring. Det låg något
melankoliskt och drömande i hans
spel, som verkade individuellt, med-
rykande och värmående.
I Brahms "Ungerska danser" och
äfven i Fusellos "Minne från Sve-
rige", framlyste hans artistbegåfning
allra bäst.
Bachs utomordentligt svåra "Pre-
ludium" framforders med en schvung
och säkerhet som publiken demon-
strativt applåderade —"
Besökande: Mr Carl Green, Norris,
Man.
Mr och Mrs Martinson, Kenora,
på resa till Veyburn, Sask.
P. Erickson, Pine View, Man. på
resa till Warroad, Minn., att besöka
släktingar och vänner.

BREVLADA.

P. A. Selin, Lundemo, Alta. Tack!
Se den gula lappen å eder tidning.
V. C. O. Ostrom, Challvin, Alta. Ett
klagomål har förelagts Er postmästa-
ren och vi invänta hans förklaring i sa-
re, och vi invänta hans förklaring i
saken. — Exp.
Fruensvarer i Staverly, Alta. Be-
klagar att hela förra veckans sänd-
ning till Staverly återkom hit på
grund af postverkets försømmelse.
Tidningarna afsändes genast för and-
ra gången, och vi hoppas att de nu
kommit eder tillhanda.

Pure Norwegian Cod Liver Oil

Kraftiga beständsdelar som nära och
förfärliga utsölna. Or vilja endast
norrn olja. 20c å 35c. pr flaska.
The Puriford Drug Co., 560 Main St.,
Winnipeg, Man.

MARKNADSLISTA.

Frukt:
Apelsiner 25c—50c.
Citroner, pr dussin 20c.
Äpplen 6 lbs 25c.
"Baldwins" bbl 5.25—5.50
Kings bbl 4.25—4.75
Dadlar, box 30c.
Fikon, pr korg 30c.
Traubar, lb 12c.
Bananer pr duss 30c.
Grönsaker:
Söta potatis, 4 lbs för 25c.
Morötter, bush \$1.25
Potatis, bush 60c.
Pastermakor, bush \$1.20
Rofvor, bush 60c.
Hufvudsall 25c.
Blomkål 15c—20c.
Spent, lb 20c.
Lök, bush \$1.25
Hvitlök, lb 30c.
Champignoner, lb 1.00
Rädisor, bush 40c.
Smör, ägg m. m.
Ägg, nyvärpta, duss 50c.
Låd-ägg, duss 30c—35c.
Mejersmör, lb 38c.
Landsmör, lb 30c—32c.
Byttsmör, lb 23c.
Stekflott, lb 18c.
Fjädder:
Vårkycklingar, lb 22c.
Kalkoner, lb 25c.
Gäss 18c.
Ankor 18c.
Kött.
Lam:
— Lår, lb 17c.
— "Hindquarter", lb 18c.
— "Front quarter", lb 11c.
Beef:
— Shoulder, lb 7c—8c.
— Rump, lb 10—12c.
— Porterhouse, lb 22c.
— Sirloin, lb 18c.
— Round Steak, lb 12c.
Flask:
— Sidflask, 18c.
— Ryggflask, 14c.
Får:
— Rygg, lb 9c.
— Sidor, lb 15c.
Fisk
Gädda, lb 10c.
Halibut, lb 9c.
Hvitfisk, lb 11c.
Ostron, qt. 70c—90c.
Mjöl
Prima:
— 98 lb. säck \$3.20
— 48 lb. säck, \$1.60
— 24 lb. säck, 83c.
Sekunda:
— 98 lb. säck, \$2.85
— 48 lb. säck, \$1.45
Hvete:
No. 1 Northern 103
No. 2 " 101
No. 3 " 99
No. 4 " 96
No. 5 " 93
No. 6 " 85
Hafre:
No. 2 37
No. 3 35
Lin:
N. W. T. 158
Man. 156
Kreatur:
Exp. oxar 4.00—4.15
Exp. kor 3.65—3.85
Feta kor 2.75—3.25
Svin 150—250 pund 7.50—7.75

UR BINDGARNETS HISTORIA.

När vi återvända hem från hand-
landen med vårt lilla lass af Sisal-
bindgarn för den kommande skörden,
erinnra vi oss sällan att det är första
gången vi handter det, på dess lög-
färd af många tusen mil, som det er-
fordrats flera månader att tillrygga-
lägga. Sällan betänka vi då det inläg-
giga i sin plats i bindmaskinen, att
det var en Maya-gosse eller flicka i
det tropiska Yucatan, hvars förfäder
ett civiliserat folk med templer
och litteratur, århundraden förr-
än Columbus landsteg i röda samets-
kläder, som först vidtröt materialet.
Eller, om det är Manila-bindgarn,
var första steget i dess pilgrimsfärd
under ledningen af en barfotad brun-
skinnad liten filippinsk vild, som
kanske aldrig hört en bindmaskin
omtalar och hvars åsikter om jord-
bindmaskiner och annat äro dunkla
eller helt och hållet utan form.
Likavil, om det icke vore för des-
sa vidt åskilda nationers industri,
skulle farmaren i detta rika land tvin-
ga att binda sin säd med den gam-
malmodiga järntråden, som befyns
också odlig, eller med den icke my-
cket bättre bomullstågan. Nutidens
bindgarn var faktiskt det problem,
hvars lösning fulländade den långt
förrt konstruerade bindmaskinen.
Det kräflades många år och tusen-
tal af dollars att afhjälpa denna
brist. En fabrik uppförde \$15,000 på
försök att göra bindgarn af gräs,
\$35,000 på försök att bereda papp-
för ändamålet och \$43,000 på hal-
— och allt måste bortkastas såsom otill-
fredställande. Till sist, efter att haf-
va sökt öfver hela världen med ljus
och lykta, fann man tvänne fibrer
som lämpade sig för ändamålet —
Manila och Sisal. Manilahampnen
läm, mjuk och jämn, hade i allmän-
het begagnats i mängdubblade tågor
för gröfre och finare pr; medan Si-
sal, stark, böjlig och mjuk, befanns
fullkomlig för tillverkningen af enk-
la snören, sådana som bindmaskinen
tarfvade.
Vid den tiden började en liflig
kamp mellan de af åfångna raserna fö-
rära att tillhandahålla materialet som
skulle göra Hans Majestät, den ame-

Importerade Varor

älsom Anjovis, Kryddsalt, Aptitall, Fiskballar, Gaffelbitar,
Medvurst, Mesost och Getost, härvänd eder till the Swedish
Importing & Grocery Co. Embärssrup, Kuriko, Ole-Old och
Uterme hållas ständigt på lager.
Order från landsorten expedieras noggrant och skyndsamt.
Swedish Importing & Grocery Co.
408 LOGAN AVE., WINNIPEG Hör. af Logan och Ellen St.

P. NELSON

Nordsidans ende skandinaviska handlande i
IMPORTERADE VAROR OCH SPECERIER.
Genom min filial i Percival, Sask., erhållas förska partier
ägg och smör.
Phone 1783. 409 Dufferin Ave.

**SKANDINAVISKA NYKTERHETS-
HOTELLET och KAFEET**

erbjuder bästa bekvämlighet i staden för resande. Logis och
kost till modärna priser. Allt hofrentligt och snyggt. Skandi-
navernas samlingsplats.
SÄRSKILD LOKAL FÖR FÖRENINGAR OCH FÄSTER.
Alla resande välkomna. Telefon 5770.
Svensköl (svagdricka) serveras.
SKANDINAVISK BOKHANDEL
Alla sorters svenska och norska böcker. Skrifna af de bästa
författare. Skrifmaterialier, papper och kuvert, block och skrifpen-
nor. Skrif efter vår bokkatalog. Electric Hair tonic.
JOHANSON & SILVER, Egare
413 Logan Ave., Hör. af Logan Ave. & Ellen St.

Skandinavisk Bal

hålls å Allmans Hall, 592 Main st., hvarje lördags afton kl. 8 och slutar
kl. 12 tills vidare.

GLÖM ICKE

den bildata svenska skrädderäffären i Winnipeg, där den svens-
ka faggen svajar. Alltid importerade tyger på lager. Första klas-
sens arbete.
J. E. STENDAHL, 210½ Logan Ave.

C. A. Jacobsons Födelsdag

(Washingtons Birth day)
SCOTT MEMORIAL HALL Princess & Rupert Str.
den 22 Febr., 1910, kl. 8 e. m.
STOR KONSERT med Sexa och Bal
FINT PROGRAM! LUTFISK SERVERAS!
BILJETTER — — — — — \$1.00

**Tag några fotografier och ge
edra vänner till påsk!**

W. W. Robson
490 Main St., Winnipeg.
Phone 1022.

**SKANDINAVISKA NYKTERHETS-
HOTELLET och KAFEET**

erbjuder bästa bekvämlighet i staden för resande. Logis och
kost till modärna priser. Allt hofrentligt och snyggt. Skandi-
navernas samlingsplats.
SÄRSKILD LOKAL FÖR FÖRENINGAR OCH FÄSTER.
Alla resande välkomna. Telefon 5770.
Svensköl (svagdricka) serveras.
SKANDINAVISK BOKHANDEL
Alla sorters svenska och norska böcker. Skrifna af de bästa
författare. Skrifmaterialier, papper och kuvert, block och skrifpen-
nor. Skrif efter vår bokkatalog. Electric Hair tonic.
JOHANSON & SILVER, Egare
413 Logan Ave., Hör. af Logan Ave. & Ellen St.

Skandinavisk Bal

hålls å Allmans Hall, 592 Main st., hvarje lördags afton kl. 8 och slutar
kl. 12 tills vidare.

GLÖM ICKE

den bildata svenska skrädderäffären i Winnipeg, där den svens-
ka faggen svajar. Alltid importerade tyger på lager. Första klas-
sens arbete.
J. E. STENDAHL, 210½ Logan Ave.

C. A. Jacobsons Födelsdag

(Washingtons Birth day)
SCOTT MEMORIAL HALL Princess & Rupert Str.
den 22 Febr., 1910, kl. 8 e. m.
STOR KONSERT med Sexa och Bal
FINT PROGRAM! LUTFISK SERVERAS!
BILJETTER — — — — — \$1.00

**Tag några fotografier och ge
edra vänner till påsk!**

W. W. Robson
490 Main St., Winnipeg.
Phone 1022.

den lägre kvaliteten. Innan Amerika
tog hand om de filippinska öarna, ha-
de spanska ämbetsmän godtyckligt
utömt deras krafter för ändamålet
att bibehålla kvaliteten af den af in-
födingarna framställda fibern. Det
tillhörde de vanliga händelserna att
en guvernör af ett distrikt tog i be-
slag kvantiteter af medelkorta fi-
ber och lät den offentlig förbrännas
på torget. Detta utfördes såsom en
varning för infödingarna att fram-
bringa bättre fiber. Sedan amerik-
ska styresmän fingo hand om filippin-
ska öarna, hafva inga sådana påträn-
gande inblandningar ägt rum ifråga
om kvaliteten af fibern. Resultatet är
en mycket större proportion af fiber
i lägre grad än som tillverkats under
föregående år. Tveifvelutan använ-
des stora kvantiteter af den lägre
kvaliteten för bindgarnstillverkningen
för 1910 års behof, och det torde vara
onödigt att anmärka, att bindgarns-
tillverkare från detta slags materia-
lerna komma att möta sina egna svårige-
ter.
Det blir troligen aldrig någon brist
på bindgarn; men det är dock rådligt
för farmaren att hålla ett väskamt
öga på framtiden och att i detta sär-
skilda afseende försöka sig om ett
bindgarnsförråd — det må vara Sisal
eller Manila — så tidigt som möjligt.